2022

¿Quiere hablar en catalán o quiere que su hijo se cure?

118 NOUS CASOS DE DISCRIMINACIÓ LINGÜÍSTICA GREU PATITS PER CIUTADANS CATALANOPARLANTS DURANT L'ANY 2022 EN MANS DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES DE L'ESTAT ESPANYOL

PLATAFORMA PER LA LLENGUA

L'ONG del català

Maig de 2023
Barcelona

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya

Plataforma per la Llengua
C/ Sant Honorat 7, principal 1a
08002 Barcelona
93 321 18 03
www.plataforma-llengua.cat

Contingut

Introducció 4

La causa de les discriminacions.
El supremacisme castellà, legislació i actituds 5

Recull de casos 8

Una anàlisi comparada (2007 – 2022) 76

Conclusions 82

Annex. Tots els casos (2007-2022) 84

Introducció

El 2022, Plataforma per la Llengua va ser coneixedora de 118 discriminacions lingüístiques a catalanoparlants per part de treballadors de les administracions públiques de l'Estat espanyol. L'entitat considera discriminacions lingüístiques les exigències als ciutadans d'expressar-se en castellà per accedir a un servei, la denegació o obstaculització d'aquest accés pel fet que l'usuari s'expressa en català, o la negativa de tractar els usuaris catalanoparlants de la mateixa manera que els castellanoparlants. Plataforma per la Llengua ofereix assessorament i assistència als interessats de tots els casos que coneix i recull la narració dels fets en fitxes individualitzades. Aquestes fitxes serveixen posteriorment per publicar reports anuals de discriminacions.

Mitjançant l'explicació dels nombrosos casos individuals, els reports anuals serveixen per denunciar la discriminació estructural que pateixen els catalanoparlants a l'Estat espanyol i, concretament, en els tractes amb l'administració pública. Els casos específics reprodueixen sempre uns patrons que denoten que estan relacionats, que formen part d'una mateixa problemàtica. A més, en molts casos, els discriminadors expressen un seguit de pressupòsits ideològics compartits, amb frases semblants: «*Estamos en España*», «*teneis que saber español*», «*no tengo por qué saber una lengua cooficial*», etc.

Des del 2018, el nombre de discriminacions d'aquesta mena que han arribat a Plataforma per la Llengua ha augmentat any rere any. Aquell any en van ser 25, una menys que el 2017. El 2019 en van ser 32; el 2020, 52, i el 2021, 99. Els 118 casos del 2022 tornen a constituir, doncs, un rècord absolut. Es tracta d'un augment del 372% en quatre anys. Alhora, cal tenir en compte que aquest augment s'explica principalment per l'arribada massiva de casos de discriminacions a través de denúncies de ciutadans al servei d'assessorament de queixes de l'entitat, mentre que els casos coneguts a través de la premsa s'han reduït. Aquesta constatació no respon tant a un augment real dels casos de discriminació, sinó al fet que l'entitat és més coneguda i es fan més denúncies de les discriminacions patides. Malgrat això, el nombre elevat i sostingut en el temps de casos de discriminació apunta també que el problema no s'ha solucionat i que genera encara ara un malestar significatiu entre molts parlants.

La discriminació contra els grups lingüístics i nacionals subordinats és un fet constant a l'Estat espanyol i és assumit com a «normal» per bona part de la població, especialment entre el grup dominant, però també per parts substancials dels grups desafavorits. Això és així perquè han estat socialitzats en un context de predomini real i discursiu del nacionalisme espanyol, una ideologia que històricament s'ha construït sobre la identitat tradicional castellana i sobre la supremacia dels seus elements constitutius, entre els quals la llengua. Els difusors més rellevants d'aquesta ideologia obvien o directament neguen que hi hagi cap discriminació cap als grups lingüístics minoritaris; reconceptualitzen en positiu aquesta discriminació i difonen la idea que, de fet, aquests grups són actualment privilegiats. Els darrers anys, aquests ideòlegs han estès la idea que el castellà és «perseguit» als territoris catalanoparlants i que el català hi està «sobreprotegit» i «imposat». Per bé que el castellà té una protecció i un reconeixement superiors tant als seus territoris tradicionals com als territoris tradicionals de les altres llengües, aquests mites han condicionat el debat públic de manera molt significativa.

Els reports de Plataforma per la Llengua cerquen, en darrera instància, promoure un marc conceptual favorable a la igualtat entre els grups lingüístics de l'Estat espanyol. Per aquest motiu, cal discutir els fonaments sobre els quals se sosté la ideologia antiigualitària dominant i denunciar els efectes que té sobre la vida de les persones que la pateixen. Aquest report està dividit en tres apartats. En un primer bloc, centrat en el supremacisme lingüístic castellà, s'ofereix un marc conceptual des del qual interpretar els casos de discriminació lingüística contra els catalanoparlants.
En el segon bloc es presenten els casos concrets succeïts el 2022 en el marc de relacions dels ciutadans amb les administracions públiques espanyoles. Cada cas es recull en una fitxa i cada fitxa va acompanyada d'una anàlisi que contextualitza el cas concret en la discriminació lingüística estructural. En el tercer bloc s'ofereixen dades estadístiques sobre la discriminació lingüística contra el català per part de les administracions espanyoles al llarg dels darrers anys. Finalment, es presenten unes conclusions i una llista de les discriminacions d'aquesta mena conegudes per Plataforma per la Llengua entre el 2007 i el 2021.

La causa de les discriminacions. El supremacisme castellà, legislació i actituds

Els casos de discriminació lingüística contra els catalanoparlants a l'Estat espanyol no són anècdotes inconnexes o el fruit merament de personalitats intolerants específiques. Gairebé sempre, aquests casos estan estretament vinculats amb una forma de discriminació estructural. Estan inspirats per una ideologia de caràcter supremacista, reforçats per un ordenament jurídic antiigualitari i facilitats per l'acció històrica i present d'unes institucions i uns actors polítics compromesos amb aquest ordre de coses.

El nacionalisme espanyol hegemònic és, en el vessant identitari, cultural i lingüístic, profundament supremacista. Les ideologies supremacistes són aquelles que sobre la base d'una suposada jerarquia natural entre grups humans, sobre la base d'una desigualtat essencial, justifiquen i promouen la creació i el manteniment de jerarquies oficials, jurídicament vinculants, en el si d'una mateixa unitat política, generalment d'un estat.

Per al nacionalisme espanyol, la llengua castellana és, per raons intrínseques i també històriques, eminentment *diferent* i *millor* que els altres idiomes parlats tradicionalment a l'Estat. Aquestes suposades característiques especials farien del castellà la «llengua comuna» d'una suposada nació única espanyola que inclouria també les minories etnoculturals. Les llengües d'aquests grups, en canvi, serien llengües «vernacles», «particulars» o «privatives». En aquest imaginari, la llengua del grup etnocultural majoritari, que curiosament és també la comunitat a la qual pertanyen els principals grups de poder, és la llengua «de tots», i això justifica que l'Estat s'hi identifiqui de manera exclusiva o preeminent. L'existència dels grups nacionals i lingüístics minoritaris és negada i esborrada: els seus membres són redefinits com a membres del grup majoritari i els seus elements definitoris són relegats a la categoria de «particularitats» afegides.

Per bé que al final el nacionalisme espanyol aspira a l'homogeneïtat i a la desaparició definitiva d'aquestes «particularitats» i, en definitiva, de les minories lingüístiques, la gestió de la realitat en el mentrestant és profundament jeràrquica i antiigualitària: un grup té el reconeixement ple i tots els drets lingüístics reconeguts, i els altres, en el millor dels casos, tenen un reconeixement parcial i uns drets lingüístics més limitats.

Des de la derrota dels estats del que es coneix com la «Corona d'Aragó» en la guerra de Successió de la Monarquia Hispànica i la seva annexió a la Corona de Castella a començament del segle XVIII, moment fundacional de l'Estat espanyol, els diferents règims espanyols han reproduït en la legislació els esquemes del supremacisme castellà. Per bé que no tots els règims han estat igual de repressius o d'efectius, la jerarquia entre llengües i la supremacia del castellà han estat constants. Durant els segles XIX i XX, els règims pseudoliberals i les dictadures militars van implementar nombroses mesures repressives per fomentar l'abandonament de les llengües subordinades i l'adopció generalitzada del castellà. Aquestes polítiques van tenir un efecte decisiu en la consolidació d'hàbits diglòssics entre les minories i de dinàmiques pernicioses per a la pervivència de les seves llengües. Al marge del sector públic, en què l'ús del castellà era obligat, el comportament del sector privat es va veure també molt condicionat, fins al punt que encara avui s'hi reprodueixen hàbits que s'originen amb la intervenció estatal. És el cas, per exemple, del cinema. De fet, encara avui hi ha diverses normes que imposen i incentiven l'ús del castellà en el món privat i que, per tant, decanten el terreny de joc en contra de les altres llengües: és el cas de les normes d'etiquetatge o les que regulen les ajudes estatals.

El règim jurídic actual no és, en termes comparats, el més discriminatori. Actualment, les minories lingüístiques tenen un cert reconeixement oficial. Tanmateix, es tracta d'un reconeixement limitat territorialment i també a la pràctica. La Constitució espanyola proclama, a l'article 3, que el castellà és l'única llengua oficial del conjunt estatal i, per tant, de les institucions generals, i només permet que les altres llengües siguin oficials, conjuntament amb el castellà, allà on s'han parlat tradicionalment i si existeix una declaració d'oficialitat expressa en un estatut d'autonomia. Les institucions generals de l'Estat funcionen exclusivament en castellà, i l'administració estatal als territoris catalanoparlants només utilitza el català de manera parcial i imperfecta. L'article 3 de la Constitució espanyola també imposa a tots els ciutadans el deure de conèixer el castellà i el dret d'usar-lo, mentre que, segons el Tribunal Constitucional espanyol,

les altres llengües no poden ser de coneixement general obligatori. A la pràctica, el deure de coneixement de «tots els espanyols» és un deure exclusiu dels membres de les minories lingüístiques i dels residents d'origen estranger que volen optar a la nacionalitat espanyola, tant si viuen en un territori de llengua pròpia castellana com si viuen en un territori de llengua pròpia catalana o d'alguna de les altres llengües pròpies del territori estatal, en què estan obligats a aprendre la llengua de la majoria castellanoparlant, a adaptar-se a les seves necessitats comunicatives sense poder-ne esperar cap reciprocitat. Es tracta d'una lògica colonial, en la qual uns ciutadans tenen el privilegi de moure's pel territori estatal sense adaptar-se als autòctons, mentre que els altres tenen el deure de facilitar aquesta mobilitat. Aquest marc constitucional, l'oficialitat exclusiva del castellà en el conjunt estatal i el deure de tothom de conèixer-lo, reforcen les dinàmiques de minorització de les altres llengües, especialment en un moment en què es produeixen importants moviments poblacionals i en què la integració econòmica global és creixent.

Als hàbits creats per la repressió passada i les normes discriminatòries vigents s'afegeix un conjunt d'idees que, a més d'inspirar aquesta repressió i aquestes normes, també són projectades de manera constant sobre la població i que impregnen el debat polític i mediàtic. Per a la major part del grup lingüístic privilegiat i també per a una part substantiva dels subordinats, el supremacisme lingüístic castellà forma part del «sentit comú», de la «normalitat». En estats com Suïssa, Bèlgica o el Canadà, en què els grups lingüístics territorials són en peu d'igualtat, la idea d'una jerarquia lingüística no és acceptada. A l'Estat espanyol, l'equivalència entre espanyolitat i castellanitat i la supremacia del castellà es prenen per descomptades.

Les discriminacions lingüístiques particulars són pràcticament sempre la conseqüència d'aquesta discriminació estructural. En la majoria de casos, els discriminadors fan explícita la idea que la subordinació dels catalanoparlants és el comportament «normal» o «educat», i que l'ús de «l'espanyol» a Espanya és la normalitat. En una bona part dels casos, també hi ha un enuig o una hostilitat perceptible: els catalanoparlants que es mantenen en llur llengua són percebuts com a cerca-raons, aquells que els discriminen com la part ofesa. En el fons, els discriminadors senten que els discriminats han qüestionat el seu estatus social. Fins i tot en els casos en què no es pot percebre que els discriminadors tinguin idees supremacistes o que siguin hostils als grups subordinats, la ignorància del català en un territori tradicionalment catalanoparlant només s'explica perquè es beneficien d'una situació de minorització provocada per lleis discriminatòries passades i presents.

Al mateix temps, cal tenir en compte que la gran majoria de discriminacions lingüístiques en mans de les administracions públiques constitueixen vulneracions de la legislació vigent. Dins del marc de reconeixement limitat de les minories lingüístiques, la legislació actual proclama el dret de fer servir les llengües oficials diferents del castellà en les relacions amb les administracions públiques als territoris corresponents. Per bé que una bona part dels funcionaris que treballen en aquests territoris i la virtual totalitat dels de l'administració estatal no tenen el requisit de conèixer aquestes llengües, sí que tenen l'obligació de garantir que els ciutadans s'hi puguin expressar. Aquest dret és sovint ignorat, negat i vulnerat pels treballadors públics, circumstància que, d'una banda denota falles en l'ordenament jurídic —una tensió entre la supremacia del castellà i el reconeixement limitat dels altres idiomes— i que, de l'altra, també denota que la ideologia del supremacisme lingüístic castellà no es limita al disseny de les lleis, sinó que influeix directament en el comportament de molts individus.

La preponderància d'aquesta ideologia discriminatòria en la societat i entre alguns cossos funcionarials fa que sovint les discriminacions lingüístiques restin impunes, circumstància que alimenta una sensació d'impunitat. L'absència de mecanismes de control i disciplina adequats i eficients fa necessària l'acció de la societat civil. En primer lloc, cal estendre la consciència que existeixen drets lingüístics reconeguts. En segon lloc, cal rebatre els arguments sobre els quals es fonamenta la discriminació lingüística i proposar, alternativament, una visió igualitària de la societat.

És amb aquests objectius que Plataforma per la Llengua elabora cada any un report que recull les discriminacions lingüístiques patides pels catalanoparlants en mans de les administracions públiques de l'Estat espanyol. Des de fa més d'un lustre, la majoria d'aquestes discriminacions arriben a coneixement de l'entitat perquè els afectats les hi comuniquen directament, mitjançant un servei d'atenció i assessorament que Plataforma per la Llengua posa a disposició del públic. La resta de casos arriben a l'entitat principalment a través de la premsa. El 2022, les

discriminacions de les administracions públiques a catalanoparlants conegudes per Plataforma per la Llengua van ser 118. Es tracta d'un nou rècord, el quart consecutiu des que el 2018 en fossin 25 (el 2017 n'havien estat 26). Aquest augment sostingut s'explica en bona part pel creixement de l'entitat i de la seva incidència social, però el nombre de casos i els patrons similars són reveladors d'un problema que no s'ha solucionat. És un problema, en última instància, de concepcions polítiques.

1 (344). Una doctora a una pacient que parla en valencià: «*hábleme en castellano*»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
Comunicat a començament del 2022	Autonòmica	Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública	València (Horta)	País Valencià

Víctima: una usuària de l'Hospital General de València

Descripció del cas: a final de desembre del 2021, una pacient va accedir a la consulta per una visita mèdica a l'Hospital General de València i es va expressar en valencià. La doctora no li va permetre i li va exigir que parlés en castellà: «*hábleme en castellano*».

Font: cas comunicat per Escola Valenciana. És el cas 10 de l'Informe 4D, Dia dels Drets Lingüístics del 2022.

Un treballador públic no pot exigir a un ciutadà que no s'expressi en una llengua oficial. Segons el Tribunal Constitucional espanyol, de la declaració d'oficialitat d'una llengua es deriva de manera automàtica «*su condición de lengua oficial para todos los poderes públicos radicados [en el territori en qüestió], sean estatales, autonómicos o locales, asistiendo a los ciudadanos el derecho de usar ambas lenguas en sus relaciones con tales instituciones públicas (SSTC 134/1997, de 17 de julio, FJ 2; y 253/2005, de 11 de octubre, FJ 10)*». Aquest deure general de l'administració crea un deure específic dels treballadors públics, que està concretat a l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, que diu que com a principi d'actuació «*Garantizarán la atención al ciudadano en la lengua que lo solicite siempre que sea oficial en el territorio*». Per altra banda, l'Estatut d'Autonomia valencià remarca a l'article novè que «els ciutadans valencians tindran dret a dirigir-se a l'Administració de la Comunitat Valenciana en qualsevol de les seues dos llengües oficials i a rebre resposta en la mateixa llengua utilitzada».

2 (345). Una metgessa: «*Mira, nena, me hablas en castellano, que tengo mucho trabajo y no puedo estar perdiendo el tiempo*»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
Comunicat a començament del 2022	Autonòmica	Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública	Elx (Baix Vinalopó)	País Valencià

Víctima: M. M.

Descripció del cas: a final de desembre del 2021, M. M. va demanar una cita mèdica telefònica a un consultori auxiliar de salut d'Elx. El 30 de desembre, la usuària va rebre una telefonada d'una metgessa del centre. M.M. s'hi va expressar en valencià i va començar a explicar-se: «El dia 26 de desembre…». La doctora, immediatament la va interrompre i li va demanar que parlés en castellà, perquè deia que no l'entenia. M.M. va manifestar que s'estimava més continuar en valencià, i que traduiria el que calgués: «No tinc cap problema a repetir o traduir el que necessite. El dia vint-i-sis és el dia *veintiseis*. Vaig estar amb una persona que és positiva de coronavirus». Aleshores la metgessa va interrompre de manera brusca la conversa, tot dient «*¿Me puedes hablar en castellano? No te entiendo*». De nou, la usuària li va oferir una traducció: «Sí, mira, una persona positiva de coronavirus significa una persona positiva de coronavirus». Davant aquestes paraules, la facultativa va tornar a afirmar que no entenia la pacient, tot dient: «*Mira, nena, me hablas en castellano, que tengo mucho trabajo y no puedo estar perdiendo el tiempo*». Finalment, M. M. va haver de canviar a expressar-se en castellà, per poder rebre atenció mèdica.

Font: Cas comunicat per l'associació El Tempir d'Elx i pels mitjans.

Aquest cas és molt semblant a l'anterior: la treballadora pública vulnera de manera expressa i aparentment impune els drets lingüístics d'un usuari del servei. A més, en aquest cas sembla evident que la treballadora ni tan sols havia tingut dificultats reals de comprensió, atès que les paraules utilitzades per la usuària eren clarament comprensibles per a un castellanoparlant. Cal tenir en compte que el motiu més important darrere de les vulneracions dels drets lingüístics no és una falta real d'intercomprensió, sinó la voluntat dels discriminadors de reconstruir una jerarquia entre parlants que perceben qüestionada per l'ús dels discriminats de la llengua considerada inferior. Fins i tot els castellanoparlants que no han estat exposats al català poden comprendre'l en contextos estereotipats, previsibles i pautats, com el sanitari, i més encara quan l'altra part s'esforça a parlar de manera diàfana. Amb tota seguretat, si la pacient d'aquesta fitxa hagués parlat en italià, la metgessa hauria trobat la manera que s'entenguessin. Amb tot, el supremacisme castellà que és inherent al nacionalisme espanyol ha promogut la idea que els parlants de llengües estatals diferents del castellà tenen un deure de convergència cap al castellà en tant que suposada «llengua comuna», mentre que els parlants de castellà no tenen un deure de reciprocitat perquè les altres llengües són suposadament «regionals», «particulars» o «privatives»

3 (346). No l'entenen en una oficina de Correus i es veu obligada a parlar en castellà

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
14/01/2022	Estatal	Correus	Terrassa (Vallès Occidental)	Catalunya

Víctima: A. V. G.

Descripció del cas: A. V. G., veïna de Terrassa, va anar a una oficina de correus de la localitat. La persona que la va atendre no entenia res del que li deia. Com que tampoc no li donava cap solució, A. V. G. es va veure obligada a parlar en castellà per poder rebre el servei que necessitava.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'article 54.11 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, recollit al Reial Decret Legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, diu que els treballadors públics «Garantizarán la atención al ciudadano en la lengua que lo solicite siempre que sea oficial en el territorio». A l'article 56.2, el Reial Decret Legislatiu diu que les Administracions hauran de preveure «la selección de empleados públicos debidamente capacitados para cubrir los puestos de trabajo en las Comunidades Autónomas que gocen de dos lenguas oficiales». Malgrat aquestes previsions legals, però, els treballadors públics estatals estan exempts en la gran majoria dels casos d'acreditar coneixements de llengua catalana, coneixements que només són considerats, amb sort, un «mèrit». Això, sumat a la manca de mecanismes clars per assegurar la presència de treballadors capacitats en tots els punts i torns d'atenció, i a la poca consciència pel que fa als drets lingüístics en l'administració estatal, fa que el dret dels ciutadans d'expressar-se en català no estigui garantit de manera real.

4 (347). Acompanya la seva mare a l'hospital i no pot expressar-se en català perquè el metge no l'entén

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
20/01/2022	Autonòmica	Servei Català de la Salut	Palamós (Baix Empordà)	Catalunya

Víctima: L. D. Z.

Descripció del cas: L. D. Z. és una ciutadana catalana que viu a Bèlgica. El gener es trobava a Catalunya i va acompanyar la seva mare al metge, a l'Hospital de Palamós. Quan va parlar en català amb el metge, l'home va fer gestos

indicant-li que no entenia res del que li deia. En cap moment no va fer cap esforç per garantir que pogués expressar-se en català. Com que L. D. Z. no volia renunciar als seus drets lingüístics, però tampoc no volia perjudicar la seva mare, que sí que s'havia resignat a renunciar-hi, va optar per anar-se'n i esperar la seva mare fora de la consulta. La ciutadana es va sentir agreujada per no poder-se expressar en la seva llengua amb un treballador públic i pel fet que aquest treballador no mostrés cap voluntat de facilitar-l'hi.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Els ciutadans catalanoparlants de l'Estat espanyol troben sovint obstacles i limitacions als seus drets lingüístics que no tenen mai els ciutadans castellanoparlants, ni dins ni fora del territori en què s'ha parlat tradicionalment en castellà. L'Estat espanyol està bastit sobre la primacia d'un grup nacional i lingüístic, el castellà, i la relegació i subordinació dels altres. La Constitució espanyola fa el castellà oficial a tot l'Estat i n'imposa un deure de coneixement en tots els ciutadans, que de fet és un deure addicional dels parlants d'altres llengües. Això crea un terreny de joc inclinat a favor del castellà. Al mateix temps, el català només pot ser oficial en els seus territoris tradicionals i no és de coneixement obligatori generalitzat. Per bé que els funcionaris autonòmics i locals a Catalunya tenen generalment un requisit de coneixement del català, la pràctica totalitat dels funcionaris estatals no el tenen. A més, les administracions sanitàries autonòmiques sovint fan contractacions d'urgència en què no es verifica que els treballadors tinguin el coneixement de català requerit ni es condiciona la seva estabilitat a l'adquisició de la capacitació lingüística en català.

Aquesta situació de minorització al territori propi, que genera inseguretat lingüística en els parlants de català i els genera problemes en l'accés als serveis públics en llur llengua, és impensable a Bèlgica, el país de residència de la protagonista del cas descrit en aquesta fitxa. El belga és un estat plurilingüe respectuós de totes les seves comunitats lingüístiques. Cada llengua (el francès, el neerlandès i l'alemany) és oficial al territori propi i al de les administracions generals. Tots els treballadors públics en territori flamenc han d'estar en condicions d'atendre els ciutadans que parlen neerlandès i expressar-se en aquesta llengua amb correcció. El contrast amb la situació a l'Estat espanyol és evident.

5 (348). Una enquestadora de TMB li demana que li parli en castellà perquè «és gallega» i «fa poc temps que és aquí»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
25/01/2022	Local	Transports Metropolitans de Barcelona	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: S. F. P.

Descripció del cas: a final de gener, S. F. P. es trobava a la parada de la Torrassa de la línia 10 sud del metro de Barcelona. Uns enquestadors de Transports Metropolitans de Barcelona estaven fent preguntes als viatgers. Una enquestadora es va acostar a S. F. P. i va començar a fer-li preguntes en castellà. Ell li va respondre en català. La noia li va dir que no l'entenia, perquè «era gallega» i «feia poc que era a Catalunya». Li va demanar que respongués en castellà.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Les enquestes de Transports Metropolitans de Barcelona són realitzades, amb tota probabilitat, per empreses subcontractades. Segons l'article 33 de l'Estatut, «els ciutadans tenen el dret d'opció lingüística», i diu que «en les relacions amb les institucions, les organitzacions i les administracions públiques a Catalunya, totes les persones tenen dret a utilitzar la llengua oficial que elegeixin. Aquest dret obliga les institucions, organitzacions i administracions públiques, inclosa l'Administració electoral a Catalunya, i, en general, les entitats privades que en depenen quan exerceixen funcions públiques».

6 (349). Intenta ser atesa parlant en català i una policia li pregunta: «*¿Se va a poner tonta?*»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
27/01/2022	Estatal	Policia estatal	Lleida (Segrià)	Catalunya

Víctima: V. P. C.

Descripció del cas: V. P. C. resideix en un poble del Segrià. A final de gener del 2022, tenia cita a la comissaria de la policia estatal a Lleida perquè li expedissin el passaport a la seva filla menor d'edat. En anar-hi, va descobrir que era necessari el consentiment de tots dos progenitors. Com que tenia cita prèvia, va explicar la situació a l'agent que hi havia la porta i li va demanar què podia fer. En un moment concret, la policia li va dir que no l'entenia. La ciutadana, sorpresa, li va respondre que hauria d'entendre-la. Llavors, l'agent es va posar agressiva i li va etzibar: «*¿se va a poner tonta?*». V. P. C. es va quedar molt parada per aquesta actitud i va decidir anar-se'n. Anteriorment, V. P. C. havia anat a la mateixa comissaria per fer una consulta i un altre policia també li havia dit que no l'entenia. En aquella ocasió va canviar al castellà perquè necessitava urgentment la informació, però ho va fer de mala gana i sentint-se pressionada.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

La discriminació lingüística per part de les administracions és especialment perniciosa perquè sovint es produeix en situacions en què hi ha un abús de superioritat i una especial indefensió dels ciutadans. D'una banda, hi ha molts tràmits i serveis que només els presta el sector públic, i això aplica pressió als ciutadans per avenir-se a les seves exigències, tinguin justificació o no. D'altra banda, en les relacions amb els cossos policials hi ha un component de temor que no existeix en altres situacions. Els cossos policials espanyols tenen una tradició autoritària amb la qual mai no han trencat de manera clara, i això genera en els ciutadans la percepció que poden ser castigats arbitràriament si no acaten les seves exigències. Aquests cossos també estan fortament associats amb el nacionalisme supremacista espanyol, circumstància que aplica pressió sobre els catalanoparlants perquè renunciïn a exercir els seus drets lingüístics.

7 (350). Li deneguen una ajuda per a un contracte predoctoral perquè presenta la documentació en català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
Gener del 2022	Estatal	Ministeri de Ciència i Innovació	Cerdanyola del Vallès (Vallès Occidental)	Catalunya

Víctima: J. R. J.

Descripció del cas: J. R. J. va sol·licitar una beca SPI del Ministeri de Ciència i Innovació per a un contracte predoctoral. Un temps després va rebre una resposta del Ministeri en què l'informaven que no podien acceptar el certificat d'estudis de la Universitat de Barcelona (UB) que havia presentat perquè era en català. Per aquest motiu, J. R. J. es va veure obligat a sol·licitar a la UB l'expedició d'un nou certificat en castellà i va haver de pagar-ne el cost corresponent.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

La política de l'administració espanyola de rebutjar la documentació en català genera, d'una banda, un perjudici a les persones que usen el català en els seus documents i, de l'altra (i en conseqüència), crea un incentiu favorable a l'ús del castellà i, per tant, a la substitució lingüística. Si l'ús del català es penalitza, perquè pot generar problemes o sobrecostos, es crea un terreny de joc contrari al mateix ús. Aquesta realitat desmenteix el mite del nacionalisme supremacista espanyol segons el qual el castellà s'expandeix únicament per la seva potència demogràfica i utilitat pràctica, lliure d'imposicions i intervencions arbitràries del poder públic.

8 (351). Demana un canvi d'hora al seu Centre d'Atenció Primària i li demanen que ho digui en castellà

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
07/02/2022	Autonòmica	Servei Català de la Salut	Ripollet (Vallès Occidental)	Catalunya

Víctima: R. F.

Descripció del cas: R. F. va adreçar-se al seu Centre d'Atenció Primària, a Ripollet, per sol·licitar un canvi d'hora. La persona que la va atendre li va dir: «*en catalán no la entiendo, ¿podría hablarme en castellano?*».

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

La Llei 1/1998, de Política Lingüística, estableix, a l'article 11: «El personal al servei de les administracions, les corporacions i les institucions públiques de Catalunya ha de tenir un nivell de coneixement adequat i suficient de les dues llengües oficials, tant en l'expressió oral com en l'escrita, que el faci apte per a desenvolupar les funcions pròpies del seu lloc de treball». El mateix article diu el següent: «En el procés de selecció per accedir a places de personal de l'Administració de la Generalitat, de l'Administració local i de l'administració i els serveis de les universitats, inclòs el personal laboral, s'ha d'acreditar el coneixement de la llengua catalana, tant en l'expressió oral com en l'escrita, en el grau adequat a les funcions pròpies de les places de què es tracti, en els termes establerts per la legislació de la funció pública». Amb tot, el compliment d'aquesta norma està lluny de ser generalitzat, especialment en l'àmbit sanitari.

9 (352). Un agent de la policia estatal exigeix a un ciutadà que parli en castellà tot i que entén el que li diu

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
09/02/2022	Estatal	Policia estatal	Mataró (Maresme)	Catalunya

Víctima: J. C.

Descripció del cas: J. C. va anar a renovar el carnet d'identitat a la comissaria de la policia estatal de Mataró. L'agent de l'entrada deia que no entenia el català i li exigia que parlés en castellà, tot i que les frases simples que feia servir el ciutadà eren fàcilment comprensibles per un castellanoparlant: «renovació DNI», «quant val la renovació?».

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Bona part de les discriminacions lingüístiques no s'expliquen fonamentalment per una manca de comprensió, sinó que són fruit principalment d'una concepció de la societat i de la posició que hi han de tenir els diferents grups lingüístics. El català i el castellà són llengües properes, i la intercomprensió és elevada, especialment quan s'usen frases simples, en contextos estereotipats i amb voluntat d'entesa. L'exigència d'utilitzar el castellà respon sovint a la voluntat de remarcar-ne la preeminència i de restaurar una relació jeràrquica entre comunitats lingüístiques que els discriminadors perceben com a qüestionada pels parlants de català.

10 (353). Parla per telèfon amb la metgessa de capçalera, que el força a repetir-ho tot en castellà

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
11/02/2022	Autonòmica	Servei Català de la Salut	Sabadell (Vallès Occidental)	Catalunya

Víctima: M. P. L.

Descripció del cas: M. P. L. va contraure la covid. Perquè li donessin la baixa, va trucar el seu Centre d'Atenció Primària. Va explicar la situació en català. Quan va acabar, la metgessa li va dir que no havia entès res de res i que li ho havia de tornar a dir en castellà. Ell es va veure forçat a fer-ho.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

La sanitat és un altre àmbit en què els ciutadans estan en una situació de vulnerabilitat especial. Una discriminació en un comerç privat, per bé que inacceptable, no genera una pressió semblant: l'usuari pot optar per anar a un altre comerç. En una situació de malaltia, la pressió per cedir és molt més gran. A més, en aquest cas s'hi afegeix el fet que l'usuari necessitava que li donessin una baixa i, si no l'obtenia, podia tenir problemes de caràcter laboral.

11 (354). La Renfe a Barcelona l'intenta obligar a parlar en castellà perquè «*es la lengua común*» i perquè, si va a Londres i parla en català, «*no le atenderán*»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
13/02/2022	Estatal	Renfe - Adif	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: A. C.

Descripció del cas: A. C., professor de la Facultat de Comunicació i Relacions Internacionals de la Universitat Ramon Llull, va comprar per error un bitllet de tren diferent del que necessitava. Per aquest motiu, va adreçar-se al servei d'atenció al públic de l'estació del Clot. La persona que hi havia al taulell li va dir: «*No le entiendo, hábleme en español*». A. C. li va repetir el que necessitava, un altre cop en català, i va afegir que el treballador l'havia d'entendre. L'home li va dir que no l'entenia i que s'apartés, que atendria el següent de la cua. A. C. s'hi va negar, li va fer notar que estava fent una cosa il·legal i que ell tenia dret d'expressar-se en català. També va demanar que l'atengués algú que l'entengués. El treballador continuava exigint que s'apartés, i llavors A. C. va fer veure que es posava a gravar. Llavors, l'home se'n va anar cap a dins de l'oficina. Quan va tornar a aparèixer, va dir que avisaria els vigilants de seguretat. Quan els vigilants es van presentar, van començar a retreure a A. C. que «no el podia obligar a parlar català». L'usuari va dir que ell no havia obligat ningú a parlar en català, era el treballador que volia obligar-lo a ell a parlar en castellà. Una altra treballadora s'hi va afegir per dir que «*esto es España*», i que «*el español es la lengua común que entendemos todos*». A més, va dir: «*si usted va a Londres y habla en català, no le van a atender*». Ell els va recordar que, a diferència de Londres, a Barcelona el català és oficial. Finalment, després de perdre molt de temps, li van solucionar el problema.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Segons el Tribunal Constitucional espanyol, de l'oficialitat del català a Catalunya se'n deriva de manera automàtica «*y sin necesidad de intermediación normativa alguna, su condición de lengua oficial para todos los poderes públicos radicados en Cataluña, sean estatales, autonómicos o locales, asistiendo a los ciudadanos el derecho de usar ambas lenguas en sus relaciones con tales instituciones públicas* (SSTC 134/1997, de 17 de julio, FJ 2; y 253/2005, de 11 de octubre, FJ 10)». L'Estatut d'Autonomia, que segons el mateix Tribunal Constitucional espanyol ha de definir el «*contenido inherente al concepto de cooficialidad*» o «*alcance*» *de la misma*», estableix a l'article 33 que «els ciutadans tenen el

dret d'opció lingüística», que tothom té «dret a utilitzar la llengua oficial» que vulgui, i que això «obliga les institucions, organitzacions i administracions públiques, inclosa l'Administració electoral a Catalunya, i, en general, les entitats privades que en depenen quan exerceixen funcions públiques». Per altra banda, l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic imposa als treballadors públics l'obligació de garantir «*la atención al ciudadano en la lengua que lo solicite siempre que sea oficial en el territorio*». Per tots aquests motius, l'actitud dels treballadors en el cas comprès en aquesta fitxa és irregular i il·legal, a més d'autoritari i immoral. Desgraciadament, aquesta mena d'agressions i vulneracions dels drets lingüístics molt rarament acaben amb expedients disciplinaris, la qual cosa genera una sensació d'impunitat entre els discriminadors lingüístics.

12 (355). Un jutjat es nega a traduir una sentència al valencià perquè diu que la part sol·licitant resideix a Catalunya i que el valencià i el català són llengües diferents

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
15/02/2022	Estatal	Poder judicial	Vinaròs (Alt Maestrat)	País Valencià

Víctima: la defensa d'un judici a Vinaròs

Descripció del cas: la defensa d'un ciutadà acusat d'un delicte de lesions va sol·licitar al jutge del cas, dels jutjats de la ciutat valenciana de Vinaròs, que li notifiqués la sentència en valencià. El jutjat es va negar a fer-ho al·legant que la Llei Orgànica del Poder Judicial dona llibertat als jutges per fer els procediments en la llengua oficial de la seva elecció, amb l'única obligació de passar al castellà si una part ho sol·licita. També va al·legar que la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries no és d'aplicació directa i que necessita desplegament normatiu. La Carta Europea és un tractat internacional que en la seva versió ratificada per Espanya preveu que els procediments judicials s'han de desenvolupar en les llengües regionals o minoritàries a petició d'una de les parts. Finalment, el jutjat retreia que la defensa demanés la traducció a una llengua «*que no es oficial en su lugar de residencia y que no tiene obligación de conocer*», quan el castellà sí que hi era oficial i obligatori. El bufet d'advocats en qüestió tenia seus a Alcanar i a Tarragona, a Catalunya, i havia sol·licitat la sentència en valencià, que és un altre nom per a la llengua catalana, oficial a tot Catalunya. Aparentment, el fet que l'Estatut d'Autonomia de Catalunya fes oficial «el català» i el del País Valencià, «el valencià», suposava que es tractava de llengües diferents.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'actitud cínica i negacionista, visiblement maliciosa, del jutjat protagonista d'aquesta fitxa és més freqüent que no sembla. La previsió a la Constitució espanyola de l'oficialitat del «*castellano*» no ha estat mai plantejada per cap jutjat ni per cap autoritat espanyola com un qüestionament de la unitat d'aquest idioma. Nombroses normes estatals preveuen privilegis i beneficis per a «*el español*»; si se seguissin els criteris absurds d'algunes sentències judicials, aquestes normes haurien de ser invalidades perquè la Constitució espanyola no preveu l'oficialitat de «*el español*». Tampoc no serien acceptables els tractats i acords amb altres estats signats «*en español*», o els documents provinents d'estats amb «*el español*» com a llengua oficial. És tracta, però, d'una actitud sense fonament racional, és eminentment política i clarament maliciosa. Per altra banda, cal fer notar que la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries prohibeix als estats utilitzar les divisions administratives per obstaculitzar l'ús de les llengües regionals o minoritàries, o per impedir els intercanvis entre els seus parlants: les parts es comprometen al «respecte de l'àrea geogràfica de cada llengua regional o minoritària, de manera que assegurin que les divisions administratives ja existents o noves no constitueixen cap obstacle a la promoció d'aquesta llengua regional o minoritària».

13 (356). Ha d'anar al metge a un altre poble perquè el del seu diu que no entén el valencià, tot i que fa temps que viu al País Valencià

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
16/02/2022	Autonòmica	Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública	Benilloba (Comtat)	País Valencià

Víctima: R. S.

Descripció del cas: R. S. va telefonar al seu metge del Centre de Salut de Benilloba, al Comtat, per una qüestió de salut. Quan la veïna s'hi va adreçar en valencià, el sanitari li va dir que no l'entenia i que no la podia atendre. Quan ella va parlar més lent, l'home va insistir que no l'entenia i que havia de parlar en castellà. Per facilitar la comunicació, la veïna va decidir anar en persona al centre sanitari. Allà, el metge va mostrar-se desagradable i va continuar tenint una actitud intransigent; a més, va dir-li que en altres ocasions la dona li havia parlat en castellà. Això era veritat, però després de temps en aquesta situació, R. S. havia decidit fer valdre els seus drets lingüístics. Va dir al metge que hi havia cursos de llengua disponibles per a tothom, però l'home li va etzibar que ell no faria cap curs de res. Veient l'impàs, al final R. S. va sol·licitar un canvi de metge, però com que Benilloba té pocs habitants, la van derivar a una altra localitat de la comarca, fet que l'obliga a assumir un cost addicional per accedir a un servei públic a què té dret.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'any 2021, les Corts Valencianes van aprovar la Llei 4/2021, de 16 d'abril, de la Generalitat, de la Funció Pública Valenciana. Aquesta norma preveu, a l'article 62, que és un requisit d'accés general per a la participació en els procediments selectius «acreditar la competència lingüística en els coneixements de valencià que es determine reglamentàriament, respectant el principi de proporcionalitat i adequació entre el nivell d'exigència i les funcions corresponents». Tot i que la mateixa llei estableix que el Consell Executiu ha d'aprovar aquest reglament en el termini d'un any, a final del 2022 encara no hi havia cap concreció reglamentària del requisit de coneixement del català dels funcionaris. Aquesta situació facilita les discriminacions lingüístiques com la descrita en aquesta fitxa i relega els catalanoparlants valencians a la condició de ciutadans de segona categoria, també en les relacions amb l'administració autonòmica.

14 (357). Un policia li diu que «*estamos en España*» i que, si no li parla en castellà, ja se'n pot anar perquè no l'atendrà

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
25/02/2022	Estatal	Policia estatal	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: M. G. S.

Descripció del cas: M. G. S. va anar a la comissaria de la policia estatal del carrer Trafalgar de Barcelona per renovar el passaport. A l'entrada va fer una pregunta al policia que controlava l'accés. L'home li va etzibar que no l'entenia, que «*estamos en España*» i que, si no li parlava en castellà, ja se'n podia anar perquè no l'atendria. M. G. S. no va canviar de llengua. Quan va haver renovat el carnet, va emplenar un formulari de queixa. A la sortida, li va dir a l'agent que havia comès una falta perquè l'havia discriminat i tractat amb desconsideració. L'agent li va tornar a dir de males maneres que no l'entenia.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

El nacionalisme espanyol, que és inherentment supremacista castellà, és una ideologia molt vinculada a les estructures de l'Estat. És molt revelador que, per al policia discriminador, «*estamos en España*» signifiqui que cal parlar en castellà.

En estats plurilingües respectuosos amb les seves diverses comunitats lingüístiques, no associen l'Estat amb cap d'elles. A Bèlgica, no té sentit dir que «som a Bèlgica» per reivindicar l'ús exclusiu o preeminent del francès o del neerlandès. En canvi, el nacionalisme espanyol s'ha construït sobre l'exaltació dels trets particulars de Castella i la relegació, i fins i tot persecució, dels trets distintius dels altres grups etnoculturals de l'Estat.

15 (358). Li exigeixen que parli en castellà quan va a la comissaria perquè li facin el passaport al fill

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
Febrer del 2022	Estatal	Policia estatal	Vic (Osona)	Catalunya

Víctima: L. C. F.

Descripció del cas: L. C. F. va anar a la comissaria del Cuerpo Nacional de Policía de Vic perquè li expedissin un passaport al seu fill, menor d'edat. Quan li va tocar el torn, va explicar en català el que necessitava. El policia que l'atenia, amb posat prepotent, li va exigir que parlés en castellà.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Segons el Tribunal Constitucional espanyol, de l'oficialitat estatutària d'una llengua es deriva automàticament i per mandat constitucional «*su condición de lengua oficial para todos los poderes públicos radicados* [en el territori en qüestió], *sean estatales, autonómicos o locales, asistiendo a los ciudadanos el derecho de usar ambas lenguas en sus relaciones con tales instituciones públicas*». L'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic estableix: «*Las Administraciones Públicas, en el ámbito de sus competencias, deberán prever la selección de empleados públicos debidamente capacitados para cubrir los puestos de trabajo en las Comunidades Autónomas que gocen de dos lenguas oficiales*» i imposa en tots els treballadors públics el deure de garantir «*la atención al ciudadano en la lengua que lo solicite siempre que sea oficial en el territorio*». Tot i que aquestes normes són clares, l'Administració general de l'Estat no requereix el coneixement del català per a pràcticament cap lloc de treball i tampoc no hi ha mecanismes coneguts per garantir que en totes les oficines i torns d'atenció al públic hi hagi personal capacitat en aquesta llengua. Al mateix temps, entre els cossos funcionarials de l'Estat, i en particular entre els cossos policials, està molt arrelat un nacionalisme espanyol de caràcter marcadament supremacista. Aquesta ideologia predisposa aquests treballadors a vulnerar els drets lingüístics dels ciutadans catalanoparlants i a desobeir les normes que teòricament els protegeixen, sovint amb impunitat.

16 (359). La metgessa no l'entén i, quan l'hi recrimina, li respon: «*no pienso aprender catalán*»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
Febrer de 2022	Local	Consorci de Salut i Social de Catalunya	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: L. B. M.

Descripció del cas: L. B. M., una veïna de Barcelona, va trucar al Centre Integral de Salut (CIS) Cotxeres per demanar informació. La persona que s'hi va posar va dir-li que no entenia el català i que no la podria atendre si no parlava en castellà. Quan la usuària l'hi va retreure, la treballadora d'atenció telefònica li va dir: «*no pienso aprender catalán*».

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

El CIS Cotxeres és gestionat pel Consorci de Salut i Social de Catalunya, una entitat pública de caràcter local, en virtut d'un conveni del mateix Consorci amb el Servei Català de la Salut. Les administracions locals també estan vinculades

per l'article 11 de la Llei de Política Lingüística de Catalunya, que estableix que els treballadors públics autonòmics i locals han de saber català i acreditar-ne el coneixement en els processos selectius. A més, els treballadors de totes les administracions, tinguin una obligació personal de saber català o no la tinguin, tenen el deure de garantir que els ciutadans accedeixin als serveis públics en la llengua oficial de la seva elecció. La repetició constant d'aquesta mena de situacions indica que les administracions no traslladen prou als seus treballadors la importància de garantir els drets lingüístics i de complir les previsions legals que els protegeixen.

17 (360). Un policia espanyol pressiona una ciutadana perquè parli en castellà i, quan ella cedeix, li fa un comentari burleta

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
02/03/2022	Estatal	Policia estatal	Terrassa (Vallès Occidental)	Catalunya

Víctima: C. M.

Descripció del cas: C. M. va anar a la comissaria de la policia estatal de Terrassa per renovar el carnet d'identitat. Quan li va arribar el torn i va seure, va adreçar-se en català al policia que l'havia d'atendre. L'home li va dir: «*hábleme en español, que yo el catalán no lo entiendo*». La dona va fer cara de contrarietat davant d'aquesta pressió. El policia, llavors, en to agressiu, va dir: «*bueno, como veo la cara que ha puesto, si quiere se espera, y cuando haya alguien que la pueda atender en catalán, ya lo harán...*». C. M., que anava amb crosses i tenia un genoll trencat, no va sentir-se amb forces d'esperar i va accedir a parlar en castellà. Al final del tràmit, el funcionari, en to burleta, li va dir: «*¿Lo ve, señora, que rápido? Al final nos hemos entendido*». Ella no va dir res, però va sentir-se humiliada i maltractada.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Els treballadors públics no poden fer exigències als ciutadans ni pressionar-los perquè renunciïn a exercir un dret que tenen reconegut. L'article 54.11 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic diu que han de garantir l'atenció en la llengua oficial de l'elecció de l'usuari. D'altra banda, el Tribunal Constitucional va dir en la sentència 31/2010, contra l'Estatut de Catalunya, que, en situacions de cooficialitat, els poders públics no poden tractar «amb privilegi o preterició» cap de les diverses llengües oficials. Per bé que el policia de la fitxa, veient resistència en la ciutadana, va dir-li que podia esperar que algú l'atengués en català, inicialment va pressionar-la perquè renunciés a aquest dret. La majoria de vegades això és suficient per forçar l'opció lingüística del ciutadà, atesa la desigualtat en el poder entre les parts i els perjudicis en què pot incórrer el ciutadà.

18 (361). El metge es nega a atendre'l perquè parla en català i l'acusa de posar-se «violent».

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
03/03/2022	Local	Consorci de Salut i Social de Catalunya	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: J. A. G.

Descripció del cas: J. A. G. és un veí de Barcelona. El mes de març va anar al CIS Cotxeres perquè necessitava una medicació. Tenia una visita programada. Un cop va ser a la consulta, es va posar a explicar al metge el que necessitava. El doctor el va tallar i li va dir: «*En español*». J. A. G. es va queixar i va dir-li que tenia dret de parlar en català. Llavors el metge li va dir que no tenia la seva visita programada i que anés a direcció. Allà, el pacient va descobrir que sí que tenia la visita programada correctament, però que el metge no el volia atendre perquè, segons que els havia dit, «s'havia posat violent». J. A. G. es va quedar sense visita i sense receptes de medicació.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Novament, trobem un cas de discriminació al CIS Cotxeres, pocs dies després de l'anterior (vegeu la fitxa 16). Que aquestes situacions es repeteixin als mateixos llocs s'explica pel fet que sovint les discriminacions resten impunes. Modificar aquests comportaments requereix mecanismes efectius per castigar-les i, també, un canvi cultural que sensibilitzi la societat, i en especial, els prestadors de serveis, en la necessitat de respectar els drets lingüístics.

19 (362). Diversos policies li exigeixen repetidament que parli en castellà i l'acaben denunciant falsament perquè «s'ha negat a identificar-se» quan expressa que haurien de saber català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
04/03/2022	Estatal	Policia estatal	Terrassa (Vallès Occidental)	Catalunya

Víctima: N. E.

Descripció del cas: N. E. és una veïna de Terrassa. El 4 de març del 2022, tenia una citació a la comissaria de la policia estatal a la ciutat perquè li tramitessin l'expedició del carnet d'identitat i el passaport. A més, necessitava cartes d'invitació perquè els seus pares, de ciutadania marroquina, poguessin desplaçar-se a l'Estat espanyol. Quan li va tocar el torn, l'agent que la va atendre li va dir que només tenia una citació i que, per tant, només li podien tramitar un dels dos documents. A més, va afegir: «*Tiene que hablar en castellano porque estamos en España*». N. E. no s'hi va oposar, però com que parla més habitualment en català, alternava les dues llengües sense adonar-se'n. En un moment determinat, l'agent, que estava parlant per telèfon, es va equivocar en una dada. Ella li va fer notar, però ell no li va fer cas. Quan va penjar el telèfon, li ho va tornar a dir i llavors ell li va tornar a exigir que parlés «*en castellano*». Quan finalment es va adonar de l'error, però, no el va esmenar: li va dir que tornés un altre dia.

Quan va acabar aquest tràmit, N. E. va parlar amb una funcionària per aclarir uns dubtes sobre les cartes d'invitació. La funcionària li va dir que portés unes fotocòpies la comissaria. Quan N. E. les va tenir, va tornar-hi. A l'entrada hi havia un segon agent que li va exigir que parlés en castellà. El policia no la deixava entrar i la feia esperar a una banda mentre passaven altres persones. Després que li fes notar que això no era just, el policia li va exigir que s'identifiqués. Ella ho va fer. Llavors va aparèixer un tercer agent que va pressionar-la perquè parlés en castellà al segon. Aquest tercer agent deia que era d'Eivissa i que ell entenia el català, però que havia de parlar en castellà perquè l'altre no en sabia. Després, el segon agent va exigir-li que li digués l'hora de la visita en castellà. Quan finalment N. E. ho va fer, l'home li va dir, amb sarcasme: *y bien. Si es muy fácil, ¿no?*J.E. li va dir que aprendre idiomes és una bona cosa, i que com a funcionari que era, aniria bé que ho fes, perquè l'atenció al ciutadà forma part de la seva feina.

Durant tota aquella estona, els agents van intentar que se n'anés i fes el tràmit un altre dia, i e i tot la van amenaçar de sancionar-la. Quan ella els va dir que havien de justificar-ho, el segon agent li va dir que seria «*muy fácil*». L'agent que deia que era d'Eivissa va dir que ella no podia «*exigir*»que li parlessin en català, malgrat que no ho va fer i que, de fet, sí que tenia dret a ser-hi atesa segons la legislació. Després de molts estira-i-arronses, la ciutadana va poder accedir a la comissaria i li van fer les cartes. Quan va sortir de l'oficina de manera definitiva, va dir un pensament en veu alta: «l'agent de la porta hauria de saber català». Ho va fluixet, sense voluntat d'entrar en discussions; era un pensament verbalitzat. Llavors, mentre me n'anava, el segon agent li va fer un crit. Tot seguit, l'agent es va posar al costat, li va agafar el mòbil, i li va dir que estava detinguda per «faltar al respecte a un agent de policia» arere seu, el tercer agent, el d'Eivissa, va preguntar-li si l'havia identificada. El segon agent va afirmar, falsament, que la dona s'havia negat a fer-ho i que això era una altra infracció. N. E. va dir que en aquell moment no li havia demanat. Després va aparèixer un altre policia que va dir que ell era testimoni que ella no s'havia volgut identificar. Llavors la van portar a la comissaria i la van fer esperar en un punt mentre la denunciaven. El mòbil el tenien retingut i no li van retornar fins que els ho va demanar expressament. Tanmateix, no van deixar que l'utilitzés. A les denúncies, els policies es van referir a la ciutat de Terrassa com a «Tarrassa»ldenominació castellanitzada de l'època franquista.

La ciutadana va rebre dues propostes de sanció del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya en aplicació de la Llei Orgànica 4/2015 de Protecció de la Seguretat Ciutadana (coneguda popularment com la Llei Mordassa). A més, la ciutadana, mitjançant la defensa proporcionada per Plataforma per la Llengua, va denunciar els agents per una actuació que podria constituir delicte de coaccions, un contra la integritat moral, una de detenció il·legal i una altra de alsedat en document públic. En la data de publicació d'aquest informe, però, només s'ha processat els agents per falsedat en document públic, atès que el jutjat d'instrucció considera que els fets ocorreguts no serien constitutius de delicte perquè no impedien el dret d'opció lingüística, sinó que només l'obstaculitzaven. L'única excepció en podria ser la falsedat en document públic, atès que els agents van ratificar els fets denunciats en un informe posterior.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Els cossos policials espanyols estan fortament amarats de valors autoritaris. Durant l'anomenada «Transició Democràtica», dirigida des de les institucions de l'estat franquista, els cossos funcionarials del règim dictatorial no van ser mai depurats. La cultura d'aquestes institucions, en conseqüència, tampoc no va canviar. Tot i que la legislació actual reconeix més drets als ciutadans, és fàcil que es produeixin abusos quan no hi ha hagut un trencament en les estructures i la cultura d'unes institucions autoritàries, i també és fàcil que aquests abusos restin impunes. La ciutadana protagonista d'aquesta fitxa va veure els seus drets lingüístics vulnerats repetidament per diversos agents i cap altre funcionari no va intervenir-hi per aturar-ho. De fet, un dels funcionaris va expressar que entenia el català, però, lluny d'ajudar a desencallar la situació, va pressionar la ciutadana perquè renunciés als seus drets lingüístics. Finalment, uns quants agents es van posar d'acord per denunciar-la falsament, coneixedors que els mecanismes que ella tenia per protegir-se de l'acusació eren mínims, atès que en les multes administratives els policies tenen presumpció de veracitat. És possible, a més, que el fet que la dona fos d'origen marroquí i que aquesta circumstància fos fàcilment deduïble (duia el vel islàmic) contribuís a l'actitud vexatòria continuada.

Amb tot, aquest és un dels casos en què el ciutadà té alguna opció de defensar-se: existeix una gravació d'una part de la conversa i hi ha un testimoni que va veure una part dels fets. En la majoria de casos, però, els ciutadans es troben sols davant els agents de l'autoritat, que poden fer valdre la seva presumpció de veracitat per abusar de la seva autoritat i penalitzar-los si no es pleguen davant dels freqüents requeriments il·legals de deixar de parlar en català.

20 (363). Va a una comissaria a demanar informació i no l'entenen si no parla en castellà

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
07/03/2022	Estatal	Policia estatal	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: Mercè.

Descripció del cas: La Mercè era voluntària en un programa de parelles lingüístiques i ajudava a aprendre català a persones que no el parlen. El 7 de març del 2022, sortia d'una trobada amb una parella lingüística a la plaça d'Urquinaona de Barcelona. Com que prop d'allà hi ha una comissaria de la policia estatal i el carnet d'identitat li caducava el mes de juliol, hi va fer cap per demanar informació dels passos que havia de seguir. A la porta va adreçar-se en català amb l'agent que feia vigilància. L'home li va respondre que no l'entenia. Llavors ella va preguntar a un altre agent si la podia ajudar. També li va dir que no. Va mirar de parlar a poc a poc, però no en va treure res. Com que veia que no se'n sortia, se'n va anar sense la informació.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Com tots els funcionaris, els agents policials tenen l'obligació de garantir que els ciutadans rebin l'atenció en la llengua oficial de la seva elecció. No fer-ho és una vulneració del seu codi de conducta, recollit a l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic. Malgrat això, la desídia en el compliment d'aquest precepte és generalitzada. Això fa que els ciutadans catalanoparlants que volen expressar-se en la seva llengua es trobin habitualment en un dilema que no tenen mai els castellanoparlants: renunciar als seus drets lingüístics o renunciar a un servei o una atenció a què tenen dret.

21 (364). Truca al CAP per fer una consulta i li exigeixen que parli en castellà

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
09/03/2022	Autonòmica	Servei Català de la Salut	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: L. C. E.

Descripció del cas: L. C. E. va trucar al seu Centre d'Atenció Primària del barri del Guinardó, a Barcelona, per fer una consulta. La persona que el va atendre va prendre nota de la consulta i li va dir que el metge li trucaria passats uns dies. Quan el metge li va trucar, li va parlar en castellà. L. C. E. va contestar en català i el metge va continuar parlant en castellà. En un moment de la conversa, el metge va interrompre l'usuari i li va exigir que parlés en castellà. L. C. E. va dir-li que no ho faria i que ja s'espavilaria, i va penjar el telèfon.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Com en la fitxa anterior, trobem un cas en què un ciutadà ha de triar entre renunciar als seus drets lingüístics o renunciar a una atenció o un servei públic. Com a mínim, el ciutadà catalanoparlant d'aquesta fitxa es veia en la necessitat d'assumir un obstacle addicional respecte a un castellanoparlant pel simple fet de voler-se expressar en la seva llengua. En aquesta mena de situacions, només les persones més conscienciades i militants opten per mantenir el català. Cal tenir en compte que la naturalesa d'alguns dels serveis públics amb més activitat (sanitat o expedició de documents en comissaries, entre d'altres) fa especialment difícil que els ciutadans es mantinguin ferms en la reivindicació dels seus drets: estan en una situació de vulnerabilitat especial.

22 (365). Un jutge li exigeix que parli en castellà perquè ell i el fiscal no l'entenen

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
10/03/2022	Estatal	Poder judicial	Cervera (Segarra)	Catalunya

Víctima: X. A. A.

Descripció del cas: X. A. A., un veí de Belianes, va denunciar per estafa els venedors d'un producte que va comprar per internet i que no li va arribar mai. El judici es va celebrar al jutjat de Cervera el dia 10 de març. Ell hi era presencialment i els acusats hi intervenien telemàticament (l'un era andalús, i l'altre, marroquí). Ell es va posar a parlar en català i el jutge el va interrompre i li va dir que «havia de parlar en castellà» perquè el fiscal i el jutge «no l'entenien». X. A. A. es va sentir pressionat i va haver de canviar de llengua.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

En els tractes amb l'administració pública, les exigències lingüístiques sempre comporten un extra de pressió sobre qui les pateix. Els tràmits habituals solen ser fruit de necessitats o d'obligacions governamentals, i a diferència del sector privat, no hi ha la possibilitat d'optar per un altre proveïdor. En el cas d'un judici, aquesta pressió és encara més gran, perquè les conseqüències de perdre'l solen ser costoses. Això fa encara més necessari que els funcionaris judicials, inclosos els jutges i els fiscals, siguin escrupolosos pel que fa al respecte dels drets lingüístics i evitin en tot moment qualsevol actitud que pugui violentar-los. En el cas descrit a la fitxa, els discriminadors no es van limitar a no ser escrupolosos, sinó que directament van vulnerar la llei, perquè van exigir a un ciutadà que no fes ús del català, un dret reconegut per la llei.

23 (366). Un policia els escridassa quan volen parlar en català perquè «*estamos en España*» i «*aquí se habla español*»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
17/03/2022	Estatal	Policia estatal	Sant Cugat del Vallès (Vallès Occidental)	Catalunya

Víctima: una família resident a Sant Cugat.

Descripció del cas: una parella catalanoamericana i els seus fills van anar a l'oficina del DNI i el passaport de Sant Cugat per renovar els seus documents. Quan els van atendre, van expressar-se en català. El policia estatal que els atenia els va dir que ell no parlava en català. Llavors, ells van demanar si hi havia algú que els entengués. En aquell moment, l'agent es va aixecar enfurismat, va agafar un dels passaports i es va posar a cridar: «*¡Aquí pone España! ¡España! ¡Estamos en España! ¡Aquí se habla en español!*». El pare li va respondre, en castellà, que no tenia dret de tractar-lo així i que volia parlar amb un superior. Altres treballadors li van dir que no hi era, mentre el primer continuava cridant. Quan se'n van anar, el policia agressiu els va dir: «*¡a la calle!*»

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Novament trobem la justificació d'una discriminació lingüística amb la frase «*estamos en España*». Com s'ha dit anteriorment, aquesta frase, molt habitual entre els discriminadors, denota que per al nacionalisme espanyol l'espanyolitat és sinònima de la castellanitat. Allò castellà és espanyol per antonomàsia. És per aquest motiu que l'espanyolisme ha cercat sempre l'homogeneïtzació de la població a través dels elements culturals i la llengua de Castella. Si allò realment espanyol és el que és castellà, el que és català no ho és. L'existència d'altres grups etnoculturals dins l'Estat és percebuda com una amenaça, com si fossin cossos estranys que posen en perill la pervivència del que aquesta ideologia supremacista imagina com una única nació. Els parlants d'altres llengües són, per tant, potencials enemics interiors.

24 (367). L'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs li envia un formulari en castellà i li diu que no pot ser en català perquè la Diputació de Barcelona ho ha decidit així

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
21/03/2022	Local	Diputació de Barcelona	Sant Adrià de Besòs (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: C. M. G.

Descripció del cas: C. M. G. va rebre una enquesta en línia de la Diputació de Barcelona a la seva adreça electrònica. El missatge li va enviar l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs. C. M. G. va enviar una resposta als serveis tècnics de l'Ajuntament en què demanava que li facilitessin l'enllaç de la versió catalana de l'enquesta. La resposta de l'Ajuntament va ser que no l'hi podien donar perquè «des de la Diputació decideixen que només la poden fer en un únic idioma perquè si està [sic] en dos idiomes no poden creuar els resultats (són dos allotjaments diferents), i la fan en castellà a tots els municipis per tal [sic] de poder arribar al màxim de famílies».

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

El comportament del poder públic és un factor que influeix de manera important en l'aprenentatge o no del català per part dels immigrants. La majoria dels nouvinguts no coneixen ni el català ni el castellà quan arriben als territoris catalanoparlants. El castellà es veu beneficiat de partida pel fet que és la llengua que a l'estranger s'identifica de manera generalitzada amb Espanya. Si els poders públics el privilegien de manera activa, l'incentiu per aprendre català se'n ressent encara més. En general, les persones aprenen llengües perquè els són útils: per fer-se entendre, per integrar-se en una nova comunitat, per comprendre allò que passa al seu voltant... Si el missatge que reben és que una llengua és prescindible, que tot ho poden fer en una altra, perden incentius per fer l'esforç d'aprendre-la.

25 (368). Un vigilant de seguretat de Renfe: «*¿En qué idioma me hablas? ¡Esto es España!*»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
28/03/2022	Estatal	Renfe - Adif	La Granada (Alt Penedès)	Catalunya

Víctima: L. P.

Descripció del cas: L. P. es trobava a l'estació de Renfe de la Granada, al Penedès. Allà, va intentar resoldre un dubte amb un vigilant de seguretat. Quan l'home va sentir que li parlava en català li va respondre: «*¿En qué idioma me hablas? ¡Esto es España!*». El vigilant es va negar a atendre-la.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya proclama el dret d'opció lingüística dels ciutadans, que es concreta en el dret d'expressar-se en la llengua oficial de llur elecció amb les relacions amb el poder públic. Aquest dret, segons el mateix Estatut, obliga tant les administracions com «les entitats privades que en depenen quan exerceixen funcions públiques». Segons el Tribunal Constitucional espanyol, de l'oficialitat mateixa d'una llengua es deriva automàticament, i sense necessitat de cap intervenció normativa més, el dret d'usar-la en les comunicacions amb el poder públic. Aquestes normes són clares, però qualsevol regulació és insuficient si les persones que l'han d'aplicar comparteixen una cultura política que s'hi oposa. Les autoritats estatals no han mostrat mai interès a crear els mecanismes adequats per garantir els drets lingüístics dels catalanoparlants. Entre aquests mecanismes que falten hi ha el d'un procediment per sancionar les discriminacions lingüístiques, també per part de les empreses concessionàries i contractades.

26 (369). «*¿Quiere hablar en catalán o quiere que su hijo se cure?*»: la resposta d'una metgessa del 061 a una mare

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
29/03/2022	Autonòmica	Telèfon 061, Servei Català de la Salut	Hospitalet de Llobregat (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: R. B.

Descripció del cas: el fill de R. B. tenia una malaltia greu, relacionada amb el consum de cocaïna. Després d'un temps hospitalitzat a l'Hospital de Sant Pau, va rebre l'alta. Per causa d'una confusió amb les receptes, R. B. va trucar al 061 en nom del seu fill. La va atendre una infermera que, després d'escoltar-la, va derivar-la a una metgessa especialista. R. B. va començar-li a explicar la situació quan, de cop, la metgessa la va tallar. La dona, amb accent sud-americà, li va dir que no l'entenia. R. B. va demanar-li que l'atengués algú que entengués en català, que estava molt nerviosa i necessitava expressar-se en la seva llengua. La resposta de la metgessa va ser: «*¿Quiere hablar en catalán o quiere que su hijo se cure?*». La metgessa, a més, va afegir que qui tenia drets lingüístics era ella i que, si R. B. no parlava en castellà, «*usted verá*».

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Aquesta fitxa és molt il·lustrativa del context de desigualtat entre treballadors públics i administrats en què es produeixen la majoria de les discriminacions lingüístiques. La metgessa va condicionar obertament l'accés a un servei públic a la condició que la ciutadana acceptés les seves exigències lingüístiques, en un context en què no sotmetre's podia comportar conseqüències serioses per a l'administrat. Una mare, com un pare, té la responsabilitat de vetllar per la salut i el benestar del seu fill, amb qui pràcticament sempre hi ha un vincle afectiu molt profund. És molt difícil per a un progenitor no sotmetre's a exigències, per injustes que siguin, si el seu fill pot veure-se'n perjudicat.

27 (370). L'Oficina d'Atenció al Ciutadà de Barcelona amonesta un treballador perquè parla en català amb els usuaris

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
Març de 2022	Local	Ajuntament de Barcelona	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: Un treballador d'una Oficina d'Atenció al Ciutadà de Barcelona.

Descripció del cas: l'Oficina d'Atenció al Ciutadà de l'Ajuntament de Barcelona atén els ciutadans perquè puguin realitzar diversos tràmits, relacionats amb matèries com el padró, els registres, les multes, els impostos... Per bé que és un servei públic, l'Ajuntament el subcontracta a l'empresa Majorel. Un dels treballadors d'aquesta oficina va explicar a Plataforma per la Llengua que la seva coordinadora li va posar un «reforç», l'equivalent d'una amonestació, perquè tenia el costum d'iniciar les converses en català i atendre en aquesta llengua els ciutadans, amb independència del seu aspecte físic o procedència. Per bé que, si veia que els usuaris no l'entenien i, en canvi, comprenien el castellà, canviava a aquesta llengua, la coordinadora va considerar que el seu comportament era mereixedor d'una amonestació.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Aquest cas mostra la doble vara de mesurar que s'aplica en matèria de llengua i de drets lingüístics. Els treballadors que es mantenen en castellà, encara que el seu interlocutor parli en català o en altres llengües, són molt nombrosos. Això pràcticament mai no suposa advertiments per part de coordinadors i responsables: es considera «normal». En canvi, l'ús prioritari del català i el manteniment en aquesta llengua, si l'usuari en parla una altra, està encara subjecte a càstigs i incomprensió. Aquesta diferència en el tracte d'uns parlants i altres és conseqüència de la ideologia lingüística hegemònica, profundament antiigualitària, que dona unes funcions més altes al castellà, la llengua interposada, i unes funcions més limitades al català, la llengua subordinada. Encara que la situació faci indiferent l'ús d'una o altra llengua (com quan un estranger no entén ni l'una ni l'altra), el trencament d'aquestes normes no escrites és considerat motiu de retret.

28 (371). Una infermera la pressiona perquè parli en castellà perquè «*el español es la lengua que hablan todos*»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
01/04/2022	Autonòmica	Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública	La Vila Joiosa (Marina Baixa)	País Valencià

Víctima: A. M.

Descripció del cas: A. M. va anar a l'Hospital Marina Baixa de la Vila Joiosa per visitar la seva àvia, que estava ingressada. Hi va anar amb la seva parella, que l'havia acompanyada tot i que només podia fer la visita una persona. Els visitants a l'hospital havien de dur una acreditació a la planta baixa. Quan ells van arribar només hi havia una persona davant seu. Aquesta persona va mostrar l'acreditació i va pujar sense més dilacions. Quan els va tocar a ells, A. M. es va adreçar en valencià a la treballadora que comprovava les acreditacions. Va dir-li que no la tenia, però que la familiar que volia visitar l'hi podria donar si se l'avisava. La dona li va respondre: «*En español porque no te entiendo*». Ella va tornar-li a dir en valencià, més a poc a poc. Fins i tot, per ajudar-la, va indicar-li que «pacient» és molt semblant a «*paciente*». Llavors, la treballadora va interpel·lar la parella d'A. M. i li va preguntar si parlava «*en español*». La parella no va dir res i va permetre que A. M. continués amb la seva explicació. Finalment, la treballadora va dir de males maneres que l'àvia podia buscar una infermera perquè li donés permís per pujar. L'àvia ho va fer, però no va trobar ningú. Per aquest motiu, es va veure forçada a baixar a la planta baixa i donar-li l'acreditació directament. A. M. va pujar i va fer la visita. Quan

va baixar, la parella, que s'havia quedat a la planta baixa, li va dir que la treballadora havia estat criticant-la en veu alta amb uns companys, amb expressions com «*y encima me viene hablando en valenciano*». La parella s'hi va acostar i li va retreure que fes aquests comentaris. Li va recordar que la Constitució espanyola protegeix l'oficialitat del valencià. La treballadora li va dir: «*A mi en oposiciones no me obligan a saber hablar valenciano, no me hace falta*». Ell li va recordar que treballava en un territori amb dues llengües oficials i que, si volia parlar únicament en espanyol, podia treballar a Madrid. La donar va continuar amb els seus arguments discriminatoris: «*El español es una lengua que hablan todos y no tengo por qué saber nada más si no me lo exigen, porque en castellano nos entendemos*».

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'única garantia real dels drets lingüístics dels catalanoparlants en el sector públic és l'existència i el compliment d'un requisit de coneixement del català generalitzat entre els treballadors públics. En l'administració autonòmica valenciana, com en l'estatal, aquest requisit generalitzat no existeix. Com s'ha dit anteriorment, el 2021 les Corts Valencianes van aprovar una llei que preveu aquest requisit, però perquè desplegui efectes jurídics vinculants és necessària una concreció reglamentària que el Consell de govern encara no ha realitzat.

29 (372). Un conductor d'autobús d'Eivissa diu a un viatger que ni entén ni vol entendre el català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
09/04/2022	Local	Consell d'Eivissa	Vila d'Eivissa (Eivissa)	Illes Balears

Víctima: J. M. F.

Descripció del cas: J. M. F. va sortir d'una reunió que havia tingut en un bar a la carretera entre la vila d'Eivissa i Sant Josep, i va adreçar-se a una parada de l'autobús de la línia 8, de gestió de l'empresa Alsa, però de titularitat del Consell insular. L'autobús va arribar amb molt de retard. J. M. F. patia perquè a la vila havia de fer un transbord i agafar un altre autobús, de la línia 20. Per aquest motiu, va fer una consulta al conductor sobre el temps que trigaria el vehicle en arribar a la capital de l'illa. L'home li va fer saber que no entenia ni volia entendre el català, i J. M. F. es va quedar sense la informació demanada. Quan l'autobús va arribar a la vila, J. M. F. va córrer per anar a cercar l'altre vehicle, al qual va poder pujar just abans que se n'anés.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Els drets lingüístics reconeguts en l'àmbit dels serveis públics no s'haurien de veure reduïts o obstaculitzats en funció del subjecte que en fa la gestió, sigui públic o privat. A l'Estat espanyol, però, els drets lingüístics dels grups diferents del castellà sovint són tractats més com un principi rector de l'acció pública que com a drets individuals reals. Això fa que, de manera freqüent, decisions administratives i polítiques, i criteris d'oportunitat o d'economia, passin per davant de la protecció dels drets dels catalanoparlants.

30 (373). Va a tramitar el certificat digital en una oficina d'Hisenda i es veu forçada a canviar al castellà

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
11/04/2022	Estatal	Agència Tributària estatal	Granollers (Vallès Oriental)	Catalunya

Víctima: E. B. R.

Descripció del cas: E. B. R. va anar a l'oficina de l'Agència Tributària espanyola a Granollers perquè li tramitessin un certificat digital. Quan va explicar el que necessitava en català, la funcionària li va respondre que no l'entenia i va demanar-li que parlés en castellà. La usuària va sentir que no tenia més remei que fer-ho si volia ser atesa, perquè no se li va oferir cap més alternativa que canviar de llengua.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Novament, som davant del cas d'un funcionari de l'Estat que pressiona un ciutadà perquè renunciï al seu dret d'expressar-se en català. Per bé que tots els treballadors públics tenen l'obligació individual de garantir que els ciutadans reben l'atenció en la llengua oficial que triïn, els treballadors de l'Administració general de l'Estat no tenen l'obligació de saber cap altra llengua que el castellà en la immensa majoria dels casos. Això, sumat al poc zel que tenen els governs espanyols per garantir els drets lingüístics de les minories, fa que l'exercici d'aquests drets depengui en bona part del grau de conscienciació dels membres individuals d'aquestes minories i de les característiques també individuals dels treballadors públics que troben.

31 (374). L'agent a la porta de la comissaria li diu que dins la poden atendre en català, però que abans ha de passar per ella i parlar en castellà

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
21/04/2022	Estatal	Policia estatal	Manresa (Bages)	Catalunya

Víctima: J. M. C.

Descripció del cas: J. M. C. va anar a la comissaria de la policia estatal a Manresa per demanar informació sobre l'expedició dels carnets d'identitat. A la porta hi havia una agent, i J. M. C. va adreçar-s'hi en català per explicar-li el motiu pel qual hi havia anat. La policia li va respondre que no l'entenia i que li parlés en castellà. J. M. C. no tenia clar si tenia dret de parlar en català i va demanar si algú la podia atendre en aquesta llengua. La policia li va dir que sí, a dins, però que abans havia de passar per ella. En cap moment no va buscar la manera en què la usuària pogués entrar sense renunciar a parlar en català. J. M. C. va fer-li notar que ella coneixia les dues llengües i que ells, en tant que servidors públics, també les haurien de saber. La funcionària li va respondre que no, que a ella la destinaran a altres llocs i que no tenia interès a aprendre el català. Va afegir, a més, que si la dona volia un carnet d'identitat espanyol, havia de parlar en castellà, que si algun dia es feia un carnet d'identitat que digués «Catalunya», ja parlaria en català.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

El nacionalisme espanyol imagina Espanya com una unitat homogèniament castellana i malda per fer realitat aquesta visió. L'Estat espanyol, fortament influït per aquesta visió, desplega la seva administració al llarg del territori sense atendre les diferències lingüístiques i culturals, i tracta tots els ciutadans com si formessin part del grup lingüístic castellà. Els funcionaris de l'Administració general de l'Estat només tenen el deure de saber castellà: el català és tractat com un simple mèrit a tenir en compte en les destinacions del personal. Espanya, en definitiva, és identificada com un estat dels castellans i els castellanoparlants, fet per ells i per a ells. Com es pot percebre fàcilment, són concepcions i regulacions pràcticament colonials.

32 (375). Ha de fer de traductora dels metges del seu fill petit perquè cap d'ells no sap expressar-se en català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
25/04/2022	Autonòmica	Servei Català de la Salut	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: M. B.

Descripció del cas: M. B. va portar el seu fill petit a l'Hospital Clínic de Barcelona per una visita amb el neuròleg. El nen, que tenia 3 anys acabats de fer, no entenia gaire el castellà. A la visita hi havia tres sanitaris, però cap d'ells no sabia parlar en català. M. B. es va veure obligada a fer de traductora entre els nens i els treballadors de l'hospital públic.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Les persones que tenen el català com a llengua familiar no aprenen castellà per ciència infusa. Si viuen a zones en què el castellà té un ús social destacat, l'aprenen per contacte amb els seus parlants. Si no, l'aprenen per intervenció de l'Estat, sigui directa (l'escola) o indirecta (sectors regulats, com el de la cultura i la producció audiovisual). En la infància, molts catalanoparlants no dominen el castellà. En altres etapes de la vida, alguns tampoc no hi tenen una gran fluïdesa. Aquesta és una raó més per la qual els treballadors públics, en general, i els professionals sanitaris, en concret, haurien de dominar la llengua catalana.

33 (376). Uns agents de la Guàrdia Urbana s'alteren molt quan els demana que parlin en català i l'amenacen amb multes per aquest motiu

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
25/04/2022	Local	Guàrdia Urbana de Barcelona	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: L. T.

Descripció del cas: L. T. circulava amb la seva moto per la ciutat de Barcelona. En un moment determinat, una patrulla de la Guàrdia Urbana va aturar-lo. Un dels agents va sortir de la furgoneta i va dir-li que li imposaven una sanció de 200 euros perquè, segons deia, L. T. havia circulat per sobre de la vorera. L'home li va dir en castellà i L. T. li va demanar, de manera correcta i educada, si li podia parlar en català. El policia es va alterar molt i li va dir diverses vegades, amb posat agressiu, que ell parlava en la llengua que volia. Com que l'agent trigava a tornar al vehicle, el seu company va sortir-ne i li va preguntar què passava. Quan l'altre li va explicar que L. T. li havia demanat que parlés en català, el segon agent el va començar a increpar i li va dir que demostrava molt poca intel·ligència si es preocupava per la llengua quan, segons ell, acabava de cometre una infracció molt greu. En aquell moment, va començar a amenaçar el ciutadà de multar-lo per altres motius, fins a arribar a 500 euros. També va afegir: «*No piense en recurrir la multa porque no tiene nada que hacer. Es su palabra contra la mía*». Finalment, va dir que, com que tenia un bon dia, «perdonava» a L. T. les multes addicionals, però va mantenir un posat prepotent.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

A l'Estat espanyol, els ciutadans tenen poc mecanismes efectius per defensar-se dels abusos dels agents policials, especialment quan es concreten en sancions administratives. A més, la tradició autoritària de les institucions espanyoles, que mai no ha estat estroncada de manera clara, predisposa els cossos de funcionaris i especialment els policials a cometre aquests abusos. D'això se'n ressenten especialment les minories i els col·lectius històricament discriminats. Entre aquests grups hi ha els catalanoparlants, objectiu habitual de campanyes d'odi als grans mitjans de comunicació espanyols, per la seva resistència a l'assimilació i, per tant, pel fet que constitueixen un obstacle a la consecució del somni espanyolista d'un estat lingüísticament homogeni.

34 (377). Una funcionària li diu que dins del recinte de l'oficina de Correus el català no és oficial

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
27/04/2022	Estatal	Correus	Vila d'Eivissa (Eivissa)	Illes Balears

Víctima: J. M. F.

Descripció del cas: J. M. F. és un veí de Sant Llorenç de Balàfia, a l'illa d'Eivissa. El 27 d'abril del 2022 va acudir a l'oficina de correus de la Vila d'Eivissa per demanar que en un justificant d'operació s'afegís una dada que hi mancava. Quan li va tocar el torn, va exposar el problema a la funcionària. La dona va fer cara de no entendre'l i l'usuari li ho va tornar a explicar. Llavors la dona li va dir que no entenia el català i va reclamar que li ho digués en castellà. Ell li va fer notar que estava parlant en una llengua oficial i que tenia dret de ser entès sense canviar de llengua. La funcionària li va etzibar que dins del recinte de l'oficina de correus el català no era oficial. Ell va dir-li que sí que ho era i, finalment, la funcionària, amb un gest brusc, va donar el document a una companya que sí que sabia català. En acabar el tràmit amb aquesta altra treballadora, J. M. F. va demanar un full de reclamació. La dona s'hi va resistir i va al·legar que la companya era madrilenya i no entenia el català. Ell, per no tensar més la situació, va decidir desistir i se'n va anar sense el document.
Els fets descrits per J. M. F. a Plataforma per la Llengua van ser presenciats per una altra ciutadana, C. P., que també va comunicar-los a Plataforma per la Llengua. C. P. estava essent atesa per una treballadora quan va veure que la del seu costat cridava el client següent, un home de mitjana edat. L'home, de manera educada, va preguntar: «Perdoni, em podria dir si l'enviament s'ha fet correctament?». La dona li va preguntar diversos cops, cada vegada més fort: «*Que si el envío qué!*». Finalment li va dir: «*A mí me hablas en español*». L'home, sense perdre la serenitat, li va dir que el català també era oficial a Eivissa. Segons el relat de C. P., la treballadora va titllar l'home de «borde» i «maleducat», i va dir que ja l'atendria la seva companya. Segons C. P., la dona també va dir que ella havia estat molt amable i que no entenia que la gent fos tan maleducada. La seva actitud va ser tan agressiva que fins i tot va intervenir-hi un noi per dir-li que anava errada.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua

Segons la jurisprudència del Tribunal Constitucional espanyol, les llengües fetes oficials per estatuts d'autonomia ho són per a totes les administracions públiques dins de l'àmbit territorial corresponent. La Sentència 31/2010, contra l'Estatut de Catalunya, diu que «*de la declaración de cooficialidad se sigue, por imperativo constitucional y sin necesidad de intermediación normativa alguna, su condición de lengua oficial para todos los poderes públicos radicados en Cataluña, sean estatales, autonómicos o locales, asistiendo a los ciudadanos el derecho de usar ambas lenguas en sus relaciones con tales instituciones públicas*». En l'aspecte lingüístic, però, les garanties per als ciutadans són mínimes i això facilita l'aparició de petits dictadors que poden proclamar la no oficialitat del català en espais determinats sense cap mena de base jurídica.

35 (378). Una treballadora de l'Ajuntament de Barcelona: «*Si no me hablas en mi idioma, no te contesto. Estamos en España*»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
28/04/2022	Local	Ajuntament de Barcelona	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: M. I. C. M.

Descripció del cas: El 28 d'abril a la tarda, M. I. C. M. es trobava al Park Güell amb la seva família. En un moment determinat, van demanar informació a una empleada de Barcelona Serveis Municipals que es trobava al parc. Barcelona Serveis Municipals és una societat mercantil 100% propietat de l'Ajuntament de Barcelona, per a qui gestiona serveis públics. La treballadora, que parlava en castellà i tenia accent argentí, va respondre a la família: «*Si no me hablas en mi idioma, no te contesto. Estamos en España*». Davant d'aquesta actitud, ells van decidir anar-se'n.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

El supremacisme castellà és una ideologia hegemònica a l'Estat espanyol i és reproduït de manera constant per les principals institucions, formals i informals. Aquesta qualitat d'hegemònic crea una «normalitat», unes expectatives, un ordre de coses, que és fàcilment naturalitzat per persones alienes al conflicte subjacent entre un grup dominant, el castellanoespanyol, i uns de subordinats, les minories nacionals. En altres paraules: els residents estrangers, quan arriben a l'Estat espanyol troben uns discursos públics i una distribució del poder concrets i és fàcil que els naturalitzin, si no tenen una sensibilitat especial o un contacte amb contradiscursos que posin en dubte aquest estat de coses.

36 (379). El policia que li renova el carnet d'identitat diu que no l'entén i no li canvia l'adreça que apareix al document

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
28/04/2022	Estatal	Policia estatal	Vic (Osona)	Catalunya

Víctima: C. F. D.

Descripció del cas: C. F. D. va anar a renovar-se el carnet d'identitat i el passaport a la comissaria de la policia estatal a la ciutat de Vic. Primerament li van tramitar el passaport. Ho va fer una funcionària que s'expressava en català sense problemes. Per renovar el carnet d'identitat el va atendre un agent de policia. El policia li va exigir diverses vegades que parlés en castellà, perquè deia que no l'entenia. Ell no va canviar de llengua. C. F. D. li va dir que l'adreça del seu carnet antic ja no era vigent, però l'home no ho va canviar perquè deia que no el comprenia. A C. F. D. no li preocupava que no ho canviessin: ell ja havia advertit del canvi, el problema era del funcionari, que no li havia garantit l'atenció en català. En qualsevol cas, es va sentir molest que un treballador públic no hagués d'aprendre la llengua pròpia del lloc on treballava.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Com s'ha dit anteriorment, l'article 54.11 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic preveu que els treballadors públics tenen el deure de garantir l'atenció en la llengua oficial que triïn els usuaris. L'article 56.2 del mateix Estatut Bàsic diu que les administracions han de preveure que aquest dret quedi garantit en la provisió de llocs de treball a les comunitats autònomes amb més d'una llengua oficial. Per tant, el funcionari de la fitxa tenia l'obligació de buscar un company que pogués atendre l'usuari en català, i l'oficina en conjunt havia d'estar organitzada de tal manera que en tots els torns de treball hi hagués personal qualificat en aquest sentit. La realitat és, però, que el zel de la policia espanyola per garantir aquest dret és mínim.

37 (380). Un guàrdia civil increpa i diu «maleducat» a un ciutadà perquè li parla en valencià

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
Fets succeïts el novembre del 2021, denunciats a Plataforma per la Llengua l'abril del 2022	Estatal	Guàrdia Civil	Elda (Vinalopó Mitjà)	País Valencià

Víctima: un veí del Vinalopó Mitjà

Descripció del cas: un veí de la comarca valenciana del Vinalopó Mitjà va anar a inscriure el seu fill nounat a l'oficina del Registre Civil a Elda. A la porta, un agent de la Guàrdia Civil, el cos paramilitar amb funcions policials, va obstaculitzar-li l'entrada perquè s'hi va adreçar en català. El funcionari el va qualificar de «maleducat» i inicialment no el deixava passar perquè al·legava que no entenia el que li deia. El ciutadà finalment va poder entrar i va fer el tràmit, però a la sortida l'agent el va tornar a agredir verbalment i va assegurar que el ciutadà li havia «faltat al respecte» pel fet que s'hi havia adreçat en valencià. El ciutadà, fart d'aquest tracte, va reclamar un full de reclamacions. El policia va fer unes telefonades i va dir-li, amb sarcasme, que s'esperés, que el full ja arribava. Després d'esperar i de demanar el full fins a tres vegades sense que arribés, l'home va decidir anar-se'n. Mesos més tard, va posar els fets en coneixement de Plataforma per la Llengua, que li va proporcionar assistència jurídica per presentar una denúncia davant la subdelegació del govern espanyol a Alacant.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

La jerarquia lingüística inherent al supremacisme lingüístic espanyolista se sosté, entre altres coses, amb uns hàbits socials, amb unes expectatives de comportament, que es mantenen, entre d'altres, amb càstigs i premis. Entre aquestes expectatives hi ha el coneixement generalitzat del castellà i l'ús d'aquest idioma amb els seus parlants, de qui no s'espera una reciprocitat amb els parlants de les llengües considerades inferiors. El trencament d'aquestes expectatives genera tensió interna entre els parlants de les llengües subordinades i pot generar també agressivitat entre els parlants de la llengua privilegiada, especialment si són fortament nacionalistes espanyols, com ho solen ser els integrants dels cossos policials estatals.

38 (381). Va a l'hospital amb un dolor intens i no se sent amb cor de protestar quan li vulneren el dret d'opció lingüística

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
Abril del 2022	Autonòmica	Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública	València (Horta)	País Valencià

Víctima: J. J. B. S.

Descripció del cas: J. J. B. S. va anar a l'Hospital Clínic de València per un dolor intens a la panxa. Quan va explicar a la doctora el problema que tenia, la dona li va respondre: «*Por favor, en castellano*». J. J. B. S. tenia molt de dolor i en aquell moment no es va sentir amb cor de reclamar els seus drets lingüístics. A més, la seva dona treballava al mateix hospital i no volia que una discussió amb la metgessa la perjudiqués. Amb tot, va quedar amb mala sensació perquè va sentir que no l'havien tractat bé i que no s'havia pogut defensar.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Molts pacients que preferirien expressar-se en català amb els metges no ho fan per evitar discussions i situacions tenses. D'altres comencen en català, però hi renuncien tan bon punt els professionals els exigeixen que no ho facin. Les persones que reclamen activament que es respectin els seus drets lingüístics són poques, si es compara amb les que voldrien poder parlar en català sense problemes. És per aquest motiu que no n'hi ha prou amb un dret teòric d'expressar-se en català en les relacions amb l'administració: perquè aquest dret sigui efectiu, sense escletxes ni desincentius, és necessari que hi hagi un deure corresponent dels treballadors públics de ser competents en català i d'usar aquesta llengua amb els usuaris que s'hi expressen.

39 (382). Ha de traduir tot el que ha dit perquè el metge diu que no l'entén

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
Abril del 2022	Autonòmica	Servei Català de la Salut	Amposta (Montsià)	Catalunya

Víctima: A. L.

Descripció del cas: A. L. va anar d'urgències a l'Hospital d'Amposta per una afectació que tenia. Quan va explicar el que tenia al metge, ell li va indicar que no entenia el català «perquè era sud-americà». La pacient es va veure obligada a relatar-ho tot novament en castellà.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

En alguns casos, els discriminadors lingüístics no tenen una hostilitat evident al català o als catalanoparlants. Fins i tot, poden no estar influïts per les idees discriminatòries que justifiquen la relegació del català a l'Estat espanyol. En qualsevol cas, quan una estructura jurídica i un ordre social es fonamenta, pel que fa a la llengua, en aquesta discriminació i relegació, els comportaments dels individus s'hi veuen influïts fàcilment. Si un metge pot exercir en un hospital públic sense acreditar coneixements de català, i en general, els pacients catalanoparlants, per hàbit o temor, s'hi adrecen en castellà, és fàcil que mai no adquireixi un coneixement adequat de català.

40 (383). Exigeixen a un home que parli «*en la lengua de todos*» al jutjat de pau de Crevillent

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
Abril del 2022	Local	Jutjat de pau	Crevillent (Baix Vinalopó)	País Valencià

Víctima: un veí de Crevillent

Descripció del cas: un veí de Crevillent, un home gran, va anar al jutjat de pau d'aquesta localitat valenciana per fer uns tràmits que havia de fer. Quan es va adreçar en valencià a la funcionària que atenia el públic, la dona li va etzibar que havia de parlar «*en la lengua de todos*». Va afegir que ella era del Baix Segura i que no parlava ni entenia el valencià.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Les expressions de la funcionària discriminadora són molt reveladors dels axiomes sobre els quals es fonamenta el supremacisme lingüístic castellà, que és inherent al nacionalisme espanyol hegemònic. El castellà és la llengua tradicional del Baix Segura (amb les excepcions del municipi de Guardamar del Segura i del poble de Barba-roja), però no pas del Baix Vinalopó, on aquesta funcionària estava destinada. Tanmateix, la dona es veia no només legitimada a expressar-se en aquest idioma, sinó a exigir als autòctons que també s'hi expressessin. L'argument és que el castellà és «*la lengua de todos*», malgrat que la raó de la seva extensió i el seu coneixement generalitzat s'ha d'atribuir a la intervenció de l'Estat i a la desigualtat en poder dels grups lingüístics d'Espanya.

41 (384). Truca a Hisenda i cap de les persones que l'atén no sap català ni troba ningú que en parli

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
02/05/2022	Estatal	Agència Tributària estatal	El Pinell de Brai (Terra Alta)	Catalunya

Víctima: J. P. F.

Descripció del cas: J. P. F. és una veïna del Pinell de Brai, un municipi a la comarca de la Terra Alta. El 2 de maig del 2022 va trucar a l'Agència Tributària estatal per resoldre uns dubtes sobre la declaració de l'IRPF. La van atendre diverses persones, que la van anar derivant. Cap d'elles no sabia català. Quan ella va demanar l'atenció en català, no van saber trobar ningú. A més, li van dir que aquell dia era festiu a Madrid i que les persones que li podrien resoldre el dubte no estarien disponibles fins l'endemà.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Els països respectuosos amb el seu plurilingüisme constitutiu, com el Canadà, Bèlgica o Suïssa, fan oficials totes les llengües del conjunt de l'Estat i cadascuna d'elles no ho és en exclusiva dels territoris i localitats en què és la llengua tradicional i autòctona. A l'Estat espanyol l'esquema és el contrari: una sola de les llengües autòctones és privilegiada amb la condició d'idioma oficial de l'Estat, mentre que les altres només ho poden ser als seus territoris tradicionals. A més, la jurisprudència del Tribunal Constitucional ha restringit encara més l'oficialitat de les llengües diferents del castellà, perquè ha dit que, per determinar si una administració ha d'usar aquests idiomes, el criteri determinant no és el territori sobre el qual té jurisdicció, sinó el lloc on té la seu. Anant encara més lluny, a més, ha dit que aquest criteri no s'aplica per institucions de transcendència constitucional (les Corts Generals, el Tribunal Constitucional, el Tribunal Suprem, etc.), en cas que mai no es descentralitzessin. Això vol dir que el castellà és oficial a tot arreu i els ciutadans tenen dret a usar-lo amb l'administració sense excepcions, encara que es tracti de llocs on la seva presència és testimonial (com el Pinell de Brai), mentre que els altres idiomes només queden protegits si 1) l'òrgan administratiu en qüestió es troba en un territori on aquests idiomes són oficials i 2) si aquests òrgans no són d'abast estatal.

42 (385). L'amenacen de sancionar-la per parlar en català i quan els diu que ho ha posat en coneixement de Plataforma per la Llengua li prometen que no li posaran la sanció si oblida els fets

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
04/05/2022	Estatal	Policia estatal	Cornellà de Llobregat (Baix Llobregat)	Catalunya

Víctima: G. S. N.

Descripció del cas: G. S. N. és una veïna de Pallejà, al Baix Llobregat. El 4 de maig del 2022 tenia cita per renovar el carnet d'identitat i el passaport a la comissaria de la policia estatal a Cornellà de Llobregat. Quan li va tocar el torn, va explicar al funcionari el que necessitava en català i, aparentment, no hi va haver problemes de comprensió. També va explicar que la seva adreça havia canviat. El funcionari li va demanar el nou volant d'empadronament i ella li va ensenyar a través del mòbil, on el tenia desat. L'home li va dir que no li servia, que havia de ser en paper. Ella, sorpresa, li va dir que només dues setmanes abans el seu marit havia pogut renovar el carnet d'identitat sense ensenyar el nou document, que els mateixos policies que l'havien atès havien comprovat el canvi al cens. De fet, va dir, a la pàgina web del Cuerpo Nacional de Policía s'explicita que amb el consentiment dels ciutadans els agents poden consultar el cens in situ per fer el canvi en l'anotació del domicili. L'home, llavors, es va violentar i li va dir: «*aquí se tiene que hablar español, estamos en España*». Ella va continuar en català i l'home es va posar a repetir que «*no la entiendo*» i que havia de demanar una nova cita. Al final, li va dir que el cens només el podia consultar la directora de l'oficina. La ciutadana va

dir-li que esperaria que vingués. Llavors s'hi va acostar una agent de policia, que li va dir: «*¿Usted no entiende el español? Le han dicho que se vaya*». G. S. N. va respondre que l'entenia perfectament, però que esperaria que vingués la directora de l'oficina. La policia li va respondre: «*No entiendo lo que dice. Hable en español*». Llavors la va començar a escridassar i el funcionari inicial va avisar dos altres agents de policia, que la van treure de la comissaria per la força, agafant-la una per cada braç. Aquests dos funcionaris també la van agredir verbalment. Com que el carnet d'identitat antic havia quedat dins de la comissaria, va tornar a entrar per reclamar-lo. El tenia la dona policia, que li va dir: «*Pues se irá con su DNI caducado y con una multa de 600 euros*». Van retallar el DNI i l'hi van tornar. Va demanar la raó de la sanció i no la hi van voler dir: «*Ya le llegará por escrito*». G. S. N. li va demanar el nom i el número d'identificació, però l'agent no els hi va voler donar.

L'endemà, G. S. N. va trucar a la comissaria demanant per la directora. La directora li va donar hora i li va dir que demanés per ella. Quan hi va anar, li va fer els documents en cinc minuts, de manera molt ràpida i col·laborativa. Sortint, G. S. N. va dir-li que el dia anterior no l'havien atesa bé i que havia posat el cas en coneixement de Plataforma per la Llengua i del seu advocat. Llavors la directora va anar a parlar amb els agents en qüestió. Cinc minuts després va tornar i li va dir que, si oblidava els fets, no la sancionarien. Posteriorment, ella va acostar-se als dos agents que l'havien discriminat per preguntar pel canvi d'opinió. La conversa va anar de la següent manera:

G. S. N.: Buenas tardes, ¿Ustedes se acuerdan de mí ayer?

Policies: Sí, señora, perfectamente.

Ella: ¿Me pondrán la multa de 600 € que dijeron ayer?

Policies: No, no señora.

Ella: ¿Y a qué se debe este cambio de conducta?

Policies: Pues muy sencillo señora, porque usted ayer insistió en hablar en catalán, que no entendemos, y hoy está hablando en español educadamente, y así nos entendemos todos.

Jo: Perfecto, ahora entiendo todo lo que ocurrió. ¿Ustedes conocen la Plataforma per la Llengua?

P: Sí señora, lo conocemos.

Jo: ¿Y ustedes saben que estoy en mi derecho de hablar en catalán en todo el territorio de Cataluña?

P: Pues no sé señora, nosotros no lo entendemos ni tenemos por qué. Estamos aquí de paso, somos de Cádiz y dentro de un mes ya nos vamos.

Jo: Entonces, si yo me callo ¿ustedes no pondrán la sanción?

P: Exactamente, vamos a quedar como amigos, como si no hubiera pasado nada. Olvide lo ocurrido, señora. Nosotros no volveremos nunca más a Cataluña, y sobre todo habiendo visto gente como usted, con esta afición de no querer hablar español.

Jo: Pues no sabe cuánto me alegro de que vuelvan ustedes a su tierra y dejen de agredirnos aquí en Cataluña. Quiero que usted sepa que ayer tuve que anular una intervención quirúrgica a causa de los nervios y la ansiedad que me ocasionaron. Una tercera persona salió perjudicada indirectamente a causa de sus agresiones violentas.

P: Nosotros no tenemos la culpa de no entender el catalán.

Jo: Pero podían haber pedido ayuda de algún funcionario, que todos lo entienden.

P: Mire, señora, nosotros hacemos nuestro trabajo y el funcionario nos dijo que la echáramos fuera, y así lo hicimos. Y aquí no tenemos traductores. Y en la Comisaría de Policía Nacional todo el mundo debe hablar en castellano, aunque estemos en Cataluña.

G. S. N. no va notar cap mena de penediment per part dels funcionaris agressors, però va quedar molt impressionada per la directora, a qui en els correus a Plataforma per la Llengua es referia en tot moment com a «Manoli». En part per l'actitud de «Manoli», i en part per la promesa dels policies de no sancionar-la si oblidava els fets, va decidir no emprendre cap acció legal.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Aquest cas mostra de manera molt il·lustrativa que en els tractes amb funcionaris, i especialment amb funcionaris de policia, si no hi ha mecanismes clars i detallats per prevenir i castigar les discriminacions lingüístiques, aquestes discriminacions es poden produir amb absoluta impunitat. Fins a quatre funcionaris diferents, tres d'ells agents de policia, van discriminar una dona pel motiu que parlava en català, i van violar obertament la seva obligació de garantir que rebés l'atenció en aquesta llengua. No només això: per castigar-la van amenaçar-la de sancionar-la amb una multa de 600 €, per raons que es van negar a especificar-li. Finalment, quan ella els va dir que tenia intenció de posar el cas en mans de Plataforma per la Llengua i del seu advocat, li van oferir un tracte amb aparença de suborn: si desistia de denunciar els abusos, ells no la denunciarien. Les denúncies administratives falses, és clar, constitueixen un delicte de falsedat documental, però com que els policies tenen presumpció de veracitat, els ciutadans poden fer poc per defensar-se.

43 (386). El servei d'atenció per intèrfon d'un pàrquing municipal li diu que, si no parla en castellà, no serà atès

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
08/05/2022	Local	Ajuntament d'Arenys de Mar	Arenys de Mar (Maresme)	Catalunya

Víctima: J. G. F.

Descripció del cas: J. G. F. va intentar entrar amb el seu cotxe al pàrquing municipal Jardins Xifré de la localitat maresmenca d'Arenys de Mar. En l'intent, els sistemes de detecció no van poder llegir la matrícula del vehicle i, en conseqüència, la barrera no es va aixecar. El conductor va anar a l'entrada del pàrquing i va prémer un botó d'atenció al públic per poder desencallar la situació. Quan de l'altra banda van respondre, ell es va posar a explicar el problema en català. La veu el va tallar i li va dir que si parlava en català, no l'entenia, i que si no parlava en castellà, no el podria atendre. El pàrquing, de caràcter públic, era gestionat en règim de concessió per l'empresa Interparking.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

El dret d'expressar-se en català amb l'administració s'estén a les empreses privades que gestionen serveis públics. A Catalunya, l'Estatut d'Autonomia estableix, a l'article 33, que el dret d'opció lingüística també obliga «les entitats privades que en depenen quan exerceixen funcions públiques». Alhora, a Catalunya, el Codi de Consum proclama el dret dels ciutadans de rebre l'atenció en català amb les empreses privades: «Les persones consumidores, en llurs relacions de consum, tenen dret, d'acord amb el que estableixen l'Estatut d'autonomia i la legislació aplicable en matèria lingüística, a ser ateses oralment i per escrit en la llengua oficial que escullin». Aquest dret és concretat per altres normes, com la Llei 18/2017, de Comerç, serveis i fires: «Les persones que accedeixin a l'activitat comercial i a la prestació de serveis, àdhuc aquelles que ho facin en qualitat de treballadors assalariats, han de conèixer les condicions de l'exercici de l'activitat comercial i de la prestació de serveis a Catalunya i han d'estar en condicions de poder atendre els consumidors quan s'expressin en qualsevol de les llengües oficials a Catalunya».

44 (387). Va a fer el DNI i li diuen que la seva actitud de mantenir-se en català és «*una tontería*»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
13/05/2022	Estatal	Policia estatal	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: J. R. L. G.

Descripció del cas: J. R. L. G. és un veí de Barcelona. El 13 de maig del 2022 va anar a renovar el carnet d'identitat a l'oficina de la Rambla Guipúscoa. El funcionari de la finestreta que li va tocar el va tallar i li va dir, en to imperatiu, que li parlés en castellà perquè no l'entenia. Ell li va dir que no ho faria. Llavors, el funcionari li va dir que la seva actitud era «*una tontería*» i que és obligatori saber castellà, en referència al deure de coneixement imposat per la Constitució espanyola. J. R. L. G. li va dir que no parlaria en castellà. Finalment, el funcionari va desistir en les seves exigències i va fer-li el passaport.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'ordenament constitucional espanyol és supremacista en matèria de llengua. El castellà és l'única llengua oficial de l'Estat i arreu del territori, i el seu coneixement és imposat a tots els ciutadans. Les altres llengües autòctones només poden ser oficials als seus territoris tradicionals, i el seu coneixement no pot ser, segons el Tribunal Constitucional espanyol, un deure generalitzat i exigible individualment en igualtat amb el castellà. Amb tot, la imposició d'un deure de conèixer el castellà no suposa cap obligació d'usar-lo en les relacions amb les administracions. De fet, als territoris en què altres idiomes són oficials, els ciutadans tenen, segons el Tribunal Constitucional espanyol, el dret d'usar aquests idiomes amb el poder públic, i l'administració té l'obligació de garantir aquest dret. Aquest principi es deriva, segons aquest tribunal, automàticament de la Constitució espanyola, sense necessitat de cap desenvolupament legislatiu. Per aquest motiu, l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic estableix l'obligació a tots els treballadors públics de garantir el dret dels ciutadans d'accedir als serveis públics en la llengua oficial que triïn. El funcionari de la fitxa, per tant, estava abusant de la seva posició de força, amb una interpretació abusiva de la legislació, per obstaculitzar un dret del ciutadà que tenia l'obligació expressa de garantir.

45 (388). Una doctora que no entén el català es nega a atendre una pacient i emplena l'informe mèdic de mentides

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
20/05/2022	Autonòmica	Servei Català de la Salut	Ripollet (Vallès Occidental)	Catalunya

Víctima: E. V. G.

Descripció del cas: E. V. G. tornava a casa seva de la feina quan va rebre una pilotada al cap d'uns nens que jugaven al carrer. Havia sortit d'hora perquè tenia migranya, i el cop al cap va fer que es maregés i hagués d'avisar una ambulància. L'ambulància la va dur a urgències. Després d'una estona en un box, un espai d'observació per derivar els pacients, la va atendre una doctora d'origen sud-americà. La sanitària va començar a fer-li preguntes i E. V. G. les va contestar tan bé com va saber. Una de les preguntes va ser quan havia estat el darrer cop que havia tingut mal de cap. La pacient va entendre que feia referència a l'últim pic de dolor dins d'aquell episodi, i va dir que la darrera vegada havia estat «ahir al vespre». La metgessa li va dir: «*¿Me lo dice en español?*». E. V. G., sense canviar de llengua, li va dir que havia estat «ahir a la nit». En aquest moment, la metgessa se'n va anar sense dir res. Poc després va anar-hi una infermera, va posar una injecció a la pacient i se'n va anar. A partir de llavors ningú no li va dir res durant l'hora que va ser allà. La dona va avisar una infermera i li va dir que marxaria. La infermera va dir-li que esperés, que avisaria la metgessa. Vint minuts després, no hi havia anat ningú. Al final, E. V. G. va decidir agafar les coses i anar-se'n, tot i que no li havien fet cap recepta. Durant els dies següents va empitjorar i va demanar l'informe mèdic. Allà va trobar un seguit de mentides: que li havien fet exploracions que no l'hi van fer, que tenia les pupil·les bé (ella duia ulleres de sol per la migranya), que no tenia cap al·lèrgia (ella havia dit que en tenia al Britapen), que havia fugit assegurant que «anava al lavabo».

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Les discriminacions lingüístiques sovint es produeixen en contextos en què els discriminadors creuen en les idees supremacistes castellanes. Tanmateix, en alguns casos només es beneficien d'un sistema construït sobre aquestes idees que els privilegia com a grup lingüístic. En el cas d'aquesta fitxa, és evident que la doctora no tenia un nivell suficient de català per treballar atenent el públic en un territori tradicionalment catalanoparlant. Tanmateix, ho feia. A més, en comptes de facilitar que la pacient rebés l'atenció d'algú capacitat, va optar per desatendre-la i per emplenar l'informe mèdic de suposicions i falsedats.

46 (389). Truca a un número d'Hisenda de Barcelona per fer la declaració de la renda, però no l'atenen en català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
25/05/2022	Estatal	Agència Tributària estatal	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: A. P. M.

Descripció del cas: A. P. M., veïna de Barcelona, tenia per costum fer la declaració de la renda per via telefònica. Sempre l'havia pogut fer en català sense problemes, trucant a un telèfon d'Hisenda de Barcelona. A final de maig del 2022 va intentar fer la declaració del 2021 i va trucar al telèfon de Barcelona. Aquesta vegada, va trobar que no l'entenien si parlava en català. Ho va intentar diverses vegades, però cada cop que trucava al número de Barcelona despenjaven des de Madrid i no podia rebre l'atenció en català.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Segons l'article 56.2 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, «*las Administraciones Públicas, en el ámbito de sus competencias, deberán prever la selección de empleados públicos debidamente capacitados para cubrir los puestos de trabajo en las Comunidades Autónomas que gocen de dos lenguas oficiales*». Per tant, en teoria, les oficines d'Hisenda a Barcelona han d'estar en condicions d'atendre els ciutadans que s'expressen en català. Derivar les trucades a Madrid genera un perjudici clar als ciutadans catalanoparlants, perquè perden el reconeixement legal del dret d'expressar-se en català. La manera antiigualitària de reconèixer les llengües de la Constitució espanyola suposa que l'oficialitat del català està circumscrita territorialment, i la interpretació restrictiva que fa d'aquest principi de territorialitat el Tribunal Constitucional espanyol suposa que el factor determinant de l'oficialitat no és el lloc on es troba l'usuari, sinó el lloc des d'on es proveeix el servei.

47 (390). Li diuen que ja pot estar contenta que la seva mare tingui infermeres, encara que no entenguin el català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
Maig del 2022	Autonòmica	Servei Català de la Salut	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: M. M.

Descripció del cas: M. M. tenia la mare ingressada a l'Hospital de l'Esperança, al districte de Gràcia de Barcelona. Durant el mes de maig, va anar-la a visitar. Allà va trobar dues infermeres que li van exigir que parlés en castellà perquè no l'entenien. La seva mare, per comunicar-se amb les cuidadores, també havia de parlar en castellà. Quan ella es va queixar per aquesta situació, una persona d'administració va anar a parlar-hi. Li va dir que ja podia estar contenta que la seva mare tingués infermeres, que havien vingut de fora perquè «les d'aquí» en molts casos se n'havien anat a l'estranger.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

És possible que la marxa de sanitaris formats en territoris catalanoparlants sigui un fenomen prou important per generar problemes per cobrir els llocs de treball dels serveis sanitaris d'aquests territoris. Segurament, les millors condicions laborals en altres països fa que alguns professionals decideixin emigrar. Amb tot, no ser «d'aquí» no és un impediment per aprendre la llengua catalana, especialment si és un condicionant real per accedir a un lloc de treball ben remunerat, o més ben remunerat que en altres indrets. Els serveis sanitaris s'han d'organitzar de tal manera que els nous treballadors que no saben català n'aprenguin abans de començar a tractar directament amb els pacients. Els drets dels usuaris no poden estar subjectes a circumstàncies com el temps que fa que un determinat professional resideix al territori: és l'administració que ha d'adaptar-se a aquests drets.

48 (391). Un agent de la policia estatal a un ciutadà: «*en español porque estamos en España*»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
02/06/2022	Estatal	Policia estatal	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: R. P. J.

Descripció del cas: R. P. J. va anar a la comissaria de la policia estatal al carrer de Balmes de Barcelona per fer una denúncia. Quan va dir-li a l'agent de la porta el motiu de la seva visita, l'home li va exigir que li parlés «*en español porque estamos en España*». R. P. J. li va demanar el full de reclamacions, però l'agent li va donar l'esquena i no va contestar.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Novament, trobem la justificació d'una discriminació lingüística en el sintagma «*estamos en España*». Per al nacionalisme espanyol, castellà i espanyol són sinònims i, per tant, Espanya és l'estat dels castellans i no ho és dels que parlen català. És una visió supremacista de les relacions i del reconeixement de les diverses comunitats lingüístiques autòctones, i és també la visió tradicionalment hegemònica a l'Estat espanyol. És, segurament, aquesta pulsió exclusiva i antiigualitària que explica els problemes territorials endèmics i crònics de l'Estat espanyol.

49 (392). Quan reclama que no li vulnerin el dret de parlar en català, li diuen que «això no va de política, sinó de salut i de curar-se»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
03/06/2022	Autonòmica	Servei Català de la Salut	Cambrils (Baix Camp)	Catalunya

Víctima: A. C. O.

Descripció del cas: A. C. O. va anar al servei d'urgències del Centre d'Atenció Primària de Cambrils per un problema respiratori i febre. Després de ser atès en un primer moment al triatge per una doctora amb qui es van comunicar en català, el van fer passar a un box amb una altra doctora. Quan ell li va parlar en català, la sanitària li va dir que no l'entenia i que parlés en castellà. Ell s'hi va negar i li va recordar que tenia dret de ser atès expressant-se en català. Va afegir que ni tan sols li havia demanat que ella parlés en català, però que ell continuaria en aquesta llengua. La dona va dir que era d'origen cubà i que, si parlava en català, no el podria atendre. Ell va dir-li que estava disposat a anar-se'n sense ser atès, perquè l'estaven discriminant. Finalment la doctora va sortir i va venir una altra sanitària. La dona li va dir, en castellà, que era asturiana i que ell s'equivocava de mig i mig, atès que això no anava «*de política, sinó de salut i de curar-se*». El pacient li va respondre que ell no feia política, que el català era la seva llengua, en la qual s'expressava correctament i que tenia dret de parlar-la; que qui li exigia parlar en castellà el discriminava i el coartava, i que atemptava contra els drets d'una minoria nacional. Li va preguntar, també, què li semblaria si a ella, com a doctora del Servei Català de la Salut, li diguessin que els seus drets laborals no eren importants, que això anava «de salut». Després d'això, la visita va prosseguir amb normalitat. Tanmateix, la sanitària va dir que la doctora cubana li faria una exploració de les ungles dels peus i les mans perquè n'era especialista, però això no va acabar passant, probablement perquè s'hi va negar, i la doctora asturiana va acabar per fer-li unes fotos a les ungles per ensenyar-les-hi a l'altra.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Que una persona que només sap parlar en castellà treballi amb pacients en un hospital públic en un territori catalanoparlant és una decisió política. Com que la ideologia dominant, el nacionalisme espanyol, difon la idea que el castellà és la llengua espanyola per antonomàsia, que és «comuna», que és especial i preeminent, aquesta situació és

percebuda com a «normal» per una gran part de la població, especialment entre el grup lingüístic privilegiat. De manera comprensible, el qüestionament d'aquesta falsa normalitat és percebut com a «polític», en el sentit de partidista, divisiu o radical. Fins a cert punt, és cert que és polític: tot posicionament sobre la distribució del poder i del reconeixement és polític. La qüestió essencial, doncs, no és si l'ús del català amb el metge o l'exigència a un pacient catalanoparlant de parlar en castellà són actituds polítiques, sinó si són moralment acceptables. La primera ho és, i la segona, no. A més, que un treballador públic faci exigències de no usar el català vulnera la legislació vigent.

50 (393). Una metgessa diu a un pare i un fill en diverses ocasions que, si parlen en català, no els entén

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
14/06/2022	Local	Ajuntament de Badalona	Badalona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: J. J. A. R.

Descripció del cas: J. J. A. R. va anar d'urgències a l'Hospital Municipal de Badalona. La doctora que el va atendre, la mateixa d'altres ocasions, li va dir que, si parlava en català, no l'entenia. Aquesta situació ja l'havia tinguda amb la mateixa metgessa en diverses ocasions que hi havia anat amb el seu fill.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

El coneixement obligatori del castellà que imposa la Constitució espanyola en els catalanoparlants amb ciutadania espanyola fa que molts parlants de castellà no parlin mai en català quan es desplacen a territoris en què aquest idioma és el propi i tradicional. Alguns, fins i tot, poden afirmar que el desconeixen durant períodes llargs de temps, i exigir als catalanoparlants que els parlin en castellà. Aquesta situació crea un terreny de joc favorable a l'expansió del castellà i la contracció del català, atès que la llengua privilegiada ocupa gradualment més i més espais abans ocupats per la llengua subordinada.

51 (394). Un vigilant de Prosegur d'una estació de Rodalies escridassa una viatgera perquè li parla en català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
15/06/2022	Estatal	Renfe - Adif	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: M. M. U.

Descripció del cas: M. M. U. és una veïna de Sant Fost de Campsentelles que el 15 de juny es trobava a l'estació de passeig de Gràcia de la xarxa de Rodalies de Barcelona. Allà va demanar ajut a un vigilant de seguretat de Prosegur, l'empresa subcontractada per Renfe. L'home va reaccionar agressivament i es va negar a atendre-la. Li va faltar al respecte, la va escridassar i li va dir que no volia ajudar-la si no li parlava en castellà. Ella li va preguntar, en castellà, si era de fora, i ell va dir que no. Llavors ella va tornar al català. Ell va alçar encara més el to i la ciutadana finalment va decidir d'anar-se'n sense la informació que necessitava.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

El supremacisme lingüístic castellà és especialment present en àmbits relacionats amb la seguretat. La ideologia nacionalista espanyola, que és la que explica aquestes actituds, és una ideologia fortament vinculada amb el poder, amb l'Estat i amb les seves estructures. Les empreses de seguretat, per bé que privades, estan molt regulades i intervingudes per l'Estat i els cossos policials, i solen ser un focus d'atracció de perfils espanyolistes. A més, com que l'espanyolisme i el poder solen anar lligades, és freqüent que les persones atretes per l'ús de la força, de les armes i de la violència se socialitzin en aquesta ideologia.

52 (395). Una treballadora de la Diputació d'Alacant a una d'un ajuntament: «*O me hablas en castellano, o no podemos hablar, así de claro*»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
16/06/2022	Local	Diputació d'Alacant	La Vall de Gallinera (Marina Alta)	País Valencià

Víctima: una treballadora de l'Ajuntament de la Vall de Gallinera.

Descripció del cas: Una treballadora de l'Ajuntament de la Vall de Gallinera, a la Marina Alta, va realitzar unes gestions telefòniques amb la Diputació d'Alacant, per ordre de l'alcalde, per aconseguir una subvenció per als ajuntaments de la província amb una població inferior a 20.000 habitants. La treballadora de la Diputació que la va atendre li va dir que, si parlava en valencià, no l'entendria. Quan la treballadora de l'Ajuntament li va recordar que totes les administracions al País Valencià havien de garantir l'atenció en la llengua pròpia, l'altra li va dir: «*En la Diputación de Alicante no es obligatorio hablar en valenciano. O me hablas en castellano o no podemos hablar, así de claro*».

Posteriorment, l'alcalde de la Vall de Gallinera va formular una queixa a la Diputació. Passat un temps, va rebre la resposta: en primer lloc, s'havia recordat als treballadors que els ciutadans tenien dret d'expressar-se en la llengua oficial de llur elecció; en segon lloc, es comunicava a l'Ajuntament que regularment s'oferien cursos de valencià als treballadors de la Diputació; finalment, es deia que ben aviat es crearia una plaça nova de «professor-traductor» de valencià. No era clar, però, en què ajudaria aquesta plaça a garantir l'atenció en la llengua pròpia.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Algunes administracions –especialment l'estatal, però no exclusivament– responen a les persones que es queixen que un treballador seu els ha discriminat amb recordatoris que ofereixen cursos de llengua «cooficial» al seu personal, com si això demostrés que fan tot el possible per garantir l'atenció en aquestes llengües. Aquests cursos, però són gairebé sempre voluntaris, cosa que no soluciona plenament el problema. Un curs voluntari pot facilitar que hi hagi més professionals capacitats en un grau o un altre, però no garanteix que els parlants de català puguin accedir als serveis públics en igualtat d'oportunitats que els de castellà. Un castellanoparlant sempre podrà parlar la seva llengua i ser atès i correspost, i mai no trobarà exigències de parlar en català. El dret d'un catalanoparlant a expressar-se en la seva llengua es veurà com a mínim obstaculitzat i desincentivat pel fet que no tots els treballadors públics en saben i, a més, alguns fins i tot faran requeriments directes perquè parlin en castellà.

53 (396). Després d'esperar quatre hores perquè l'atenguin, la metgessa li exigeix que parli en castellà

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
26/06/2022	Autonòmica	Servei Català de la Salut	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: E. J. M.

Descripció del cas: E. J. M. va anar d'urgències a l'Hospital del Mar perquè es trobava molt malament. Va haver d'esperar quatre hores en una sala d'espera, que estava molt plena i era incòmoda. Quan finalment li va tocar el torn i la metgessa li va preguntar què tenia, ella va començar a explicar els seus símptomes en català. Immediatament, la sanitària la va tallar: «*Para que te pueda ayudar, háblame en castellano, por favor*». E. J. M. li va preguntar: «Que no entens el català?, perquè jo m'hi sento més còmoda». La dona li va tornar a dir que, si volia ajuda, havia de parlar-li en castellà. E. J. M. no es va veure amb cor de demanar un canvi de metge perquè feia moltes hores que era allà i es trobava molt malament.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Som de nou davant d'un cas en el qual el dret d'opció lingüística es veu forçat per un treballador públic en una situació de vulnerabilitat especial en què es troba l'usuari. És especialment difícil per a algú que pateix, que està malalt, de reivindicar els seus drets davant de qui l'ha de tractar. També és difícil de fer-ho després d'una espera de quatre hores, perquè hi ha temor d'haver d'esperar més. Com s'ha dit, només l'existència d'un requisit de coneixement lingüístic generalitzat, i assegurar-ne el compliment sense excepcions, pot garantir que els catalanoparlants puguin accedir als serveis públics en igualtat de condicions amb els castellanoparlants. Cal tenir present que tots els treballadors públics han de ser competents en castellà.

54 (397). Un metge a un pacient: «Si em parla en valencià, vostè ha d'abandonar la consulta»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
27/06/2022	Autonòmica	Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública	Quart de Poblet (Horta Oest)	País Valencià

Víctima: un usuari del Centre de Salut de Quart de Poblet.

Descripció del cas: un ciutadà catalanoparlant va anar a l'ambulatori de Quart de Poblet, a l'Horta de València, per un problema de traumatologia. Quan es va adreçar en valencià al metge, aquest es va sentir molest i li va etzibar: «*Si me habla en valenciano, usted tiene que abandonar la consulta*». El pacient va quedar garratibat i, tot i que tenia dret d'expressar-se en català, es va avenir a canviar de llengua. Malgrat tot, el metge va dir que ja no l'atendria i va abandonar la consulta.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

En bona part de les agressions lingüístiques comeses per treballadors públics, el discriminat acaba cedint a les exigències de parlar en castellà. Els hàbits inculcats de submissió lingüística entre els catalanoparlants i l'habitual desigualtat en la relació entre el discriminador i el discriminat són elements que ho expliquen. En bona part dels casos, quan aquesta confluència imposada es produeix, els discriminadors presten el servei al qual què estan obligats. Per a bona part dels discriminadors, l'ús del català amb ells és un trencament de la jerarquia natural, de l'ordre normal de les coses; un cop restaurada aquesta jerarquia simbòlica i aquest suposat ordre natural, el motiu de conflicte desapareix. En alguns casos més extrems, però, el sentiment d'odi i de rebuig és tan fort que el simple ús i manteniment del català pot portar a una denegació absoluta del servei.

55 (398). Li truquen del centre de salut pels resultats d'unes radiografies i li exigeixen que no parli en valencià

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
29/06/2022	Autonòmica	Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública	Benifaió (Ribera Alta)	País Valencià

Víctima: M. R. M.

Descripció del cas: M. R. M. tenia assignada una cita telefònica amb un facultatiu del Centre de Salut de Benifaió, a la Ribera Alta, per conèixer els resultats d'unes radiografies als peus. Com que el seu metge de capçalera era de vacances,

li va trucar una altra professional. Quan va rebre la telefonada, M. R. M. es va expressar en valencià. Només va poder dir algunes frases perquè la sanitària la va tallar en sec i, amb to imperatiu, va dir «*en castellano*». M. R. M. es va veure obligada a expressar-se en castellà per accedir a aquest servei sanitari.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'article 56.2 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic estableix que les administracions «*en el ámbito de sus competencias, deberán prever la selección de empleados públicos debidamente capacitados para cubrir los puestos de trabajo en las Comunidades Autónomas que gocen de dos lenguas oficiales*». El mateix Estatut Bàsic, a l'article 54.11, preveu que tots els treballadors públics han de garantir «*la atención al ciudadano en la lengua que lo solicite siempre que sea oficial en el territorio*». Aquestes previsions es deriven del dret constitucional que tenen els ciutadans de comunicar-se en la llengua oficial de llur elecció, d'acord amb la interpretació del Tribunal Constitucional espanyol de l'article 3 de la Constitució espanyola (STC 31/2010, FJ 14). Amb tot, l'absència, en molts casos, d'un requisit de coneixement del català dels funcionaris (pràcticament tots els estatals i també molts d'autonòmics i locals) i l'existència d'una obligació de tots els ciutadans de conèixer el castellà (article 3.1 de la Constitució espanyola) crea un terreny de joc clarament desfavorable a un ús normal del català i facilita les exigències d'utilitzar el castellà per part de treballadors públics, al marge que estrictament no puguin requerir-ho.

56 (399). A la taquilla de Renfe no el volen atendre en català perquè «*estamos en España*» i també es neguen a donar-li el full de reclamacions

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
30/06/2022	Estatal	Renfe - Adif	Cornellà de Llobregat (Baix Llobregat)	Catalunya

Víctima: X. L. S.

Descripció del cas: X. L. S. va anar a la taquilla de l'estació de Renfe de Cornellà de Llobregat per comprar un bitllet. Quan es va adreçar al treballador d'atenció al públic, l'home li va dir que no entenia el català. Quan X. L. S. li va dir que ell tenia dret de parlar en català, l'home va respondre que ell només parlava en castellà «*porque estamos en España*». Quan el ciutadà li va reclamar un full de reclamacions, el treballador es va negar a donar-l'hi, tot i que per la resposta que li va donar era clar que havia entès el que li demanava. X. L. S. llavors va trucar al 012. La persona que s'hi va posar va dir que els Mossos es posarien en contacte amb ell. Quan ho van fer, ell ja era al tren. L'únic que li van poder dir és que posés una reclamació en una altra estació. Finalment, ho va fer a la del Vendrell.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

La negativa dels discriminadors lingüístics a l'administració de proveir als ciutadans que ho reclamen de fulls de reclamació és una pràctica recurrent. De vegades, afirmen que «se'ls han acabat». En altres ocasions fan veure que no entenen la petició. Altres cops simplement s'hi neguen, sense cap explicació. En totes aquestes situacions, el marge de maniobra dels ciutadans és escàs: de la mateixa manera que la discriminació en si mateixa sovint queda impune perquè no existeixen els mecanismes adients per investigar-la i depurar-la, la negativa del funcionari de donar un full de reclamació serà de difícil prova per al ciutadà per manca de mecanismes de monitoratge adients.

57 (400). Un funcionari d'Hisenda li diu maleducat perquè «ja li han dit que parli en castellà»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
Juny de 2022	Estatal	Agència Tributària estatal	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: L. B. E.

Descripció del cas: L. B. E. va anar amb la seva dona a l'oficina de l'Agència Tributària estatal del passeig de Josep Carner de Barcelona a fer la declaració de la renda. Mentre esperaven el seu torn, van adonar-se que anaven cridant els usuaris només en castellà, fet que els va alarmar perquè els anys anteriors tota la comunicació era bilingüe. Quan els va tocar a ells, van anar al taulell indicat i L. B. E. va començar a explicar-se. La treballadora que els atenia el va tallar i li va dir que no entenia el català i que li parlés en castellà. Ell va repetir en català el que li havia dit i ella va reiterar que no l'entenia. De sobte, un altre funcionari que hi havia darrere el va increpar i li va dir que era un maleducat i que la dona ja li havia dit que parlés en castellà. Com que ell no va cedir, finalment el van derivar a un altre taulell on el van atendre en català.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Els treballadors públics tenen el deure de garantir que els ciutadans poden accedir als serveis públics en la llengua oficial de la seva elecció. Addicionalment, tenen el deure de vetllar perquè es respectin els drets i les llibertats dels ciutadans, entre els quals hi ha el dret d'expressar-se en català. Aparentment, bona part d'aquests treballadors no són conscients que no poden fer exigències lingüístiques als catalanoparlants i que fer-ho és una violació de les seves obligacions com a servidors públics. Aquest desconeixement només pot ser conseqüència de la manca de zel de l'administració en conjunt i dels seus responsables polítics: si les discriminacions lingüístiques tinguessin conseqüències disciplinàries, se'n produirien moltes menys. En el cas concret de l'administració general, el problema es percep clarament quan es té en compte que el govern espanyol ha negat reiteradament, en resposta a preguntes parlamentàries, que hi hagi un problema de vulneració de drets lingüístics en la seva administració.

58 (401). Un metge diu a una pacient que, si vol que li parlin en català, haurà de demanar per un altre doctor

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
03/07/2022	Autonòmica	Servei Català de la Salut	Vilafranca del Penedès (Alt Penedès)	Catalunya

Víctima: V. B.

Descripció del cas: la matinada del 3 de juliol del 2022, V. B. va anar d'urgències a l'hospital de Vilafranca del Penedès. El tractament que va rebre va ser molt deficient i es va queixar al metge. A més, va afegir que, ja que ella s'expressava en català, el metge podria fer el mateix. El metge, lluny d'adaptar-se a l'opció lingüística de la usuària, li va dir que la seva llengua natal era el castellà i que, si volia que li parlessin en català, demanés per un altre metge. Després, va afegir: «*La que está faltando al respeto eres tú con la lengua*».

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Segons una sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, la STSJC 772/2015, que un treballador públic parli amb un ciutadà sense justificació en una llengua diferent de la llengua oficial usada pel ciutadà és «forçar-li el dret d'opció lingüística». Segons aquesta sentència, el dret del treballador públic de parlar una o altra llengua «cedeix davant del dret d'opció lingüística de l'usuari». Gairebé sempre, els treballadors públics catalanoparlants s'adapten a la llengua en què s'expressen els administrats, sense necessitat de peticions expresses. Això és una conseqüència de

l'hàbit que tenen els catalanoparlants, en general, de canviar al castellà amb les persones d'altres grups lingüístics, un hàbit fruit de la repressió històrica del català i de les polítiques castellanitzadores dels governs espanyols. En canvi, és freqüent que els treballadors públics castellanoparlants no s'expressin en català amb els usuaris que fan servir aquest idioma. En alguns casos, com en el de la fitxa, ni tan sols ho fan quan els ciutadans els ho demanen explícitament. Aquesta actitud és una conseqüència dels privilegis de què ha gaudit històricament i de què encara gaudeix el grup lingüístic castellà a l'Estat espanyol.

59 (402). El socorrista de la piscina municipal no parla ni entén el català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
12/07/2022	Local	Ajuntament de Santa Maria de Palautordera	Santa Maria de Palautordera (Vallès Oriental)	Catalunya

Víctima: M. G. F.

Descripció del cas: M. G. F. estava banyant-se a la piscina municipal de Santa Maria de Palautordera. En un moment determinat, va demanar informació al socorrista. El noi, empleat d'una empresa subcontractada, li va respondre, en castellà, que no entenia el català. A més, M. G. F. es va adonar que l'empresa havia instal·lat uns inflables no tenien les instruccions en català.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

La Llei 1/1998, de política lingüística, estableix, a l'article 11: «El personal al servei de les administracions, les corporacions i les institucions públiques de Catalunya ha de tenir un nivell de coneixement adequat i suficient de les dues llengües oficials, tant en l'expressió oral com en l'escrita, que el faci apte per desenvolupar les funcions pròpies del seu lloc de treball». El text no parla de funcionaris ni de personal contractat de l'administració, sinó, en genèric, del «personal al servei de les administracions». Això inclou, per tant, les empreses que presten serveis públics en règim de concessió.

D'altra banda, l'Estatut d'Autonomia de Catalunya proclama el dret de tots els ciutadans a l'opció lingüística entre les llengües oficials i imposa a les administracions «i, en general, les entitats privades que en depenen quan exerceixen funcions públiques», el deure de garantir-lo. Això significa que al marge de les obligacions individuals dels treballadors, les empreses que fan funcions públiques tenen l'obligació específica de garantir que els ciutadans puguin expressar-se en català. Tanmateix, hi ha sectors en què aquesta previsió és vulnerada sistemàticament. El de les concessions de les piscines municipals n'és un.

Finalment, l'absència d'instruccions en català dels inflables suposa, d'una banda, una vulneració del Codi de Consum de Catalunya, que preveu que aquesta documentació ha d'estar a disposició dels ciutadans com a mínim en català, i de l'altra, suposa una violació també de la Llei de Política Lingüística, que a l'article 33 preveu que les empreses concessionàries «han d'utilitzar, almenys, el català en la retolació, en els avisos i en la documentació adreçats al públic, com a mínim quan estiguin vinculats a l'objecte de l'ajut o el conveni».

60 (403). Exigeixen a una advocada que usi el castellà perquè el català genera «indefensió» a l'altra part, una gran empresa

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
20/07/2022	Estatal	Poder judicial	Cerdanyola del Vallès (Vallès Occidental)	Catalunya

Víctima: una advocada en un cas al jutjat de 1a instància núm. 8 de Cerdanyola

Descripció del cas: una advocada portava un cas en un judici verbal al jutjat de primera instància número 8 de Cerdanyola del Vallès. En cert moment, l'advocada va rebre un requeriment del jutjat per traduir els seus escrits al castellà perquè l'altra part al·legava indefensió. Aquesta altra part era Carrefour, representada pels serveis jurídics d'Investcapital Ltd.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'article 231.3 de la Llei Orgànica 6/1985, del Poder Judicial, estableix: «*Las partes, sus representantes y quienes les dirijan, así como los testigos y peritos, podrán utilizar la lengua que sea también oficial en la Comunidad Autónoma en cuyo territorio tengan lugar las actuaciones judiciales, tanto en manifestaciones orales como escritas*». A l'article 231.4 s'estableix que es faran traduccions d'ofici al castellà —o sigui, les farà el mateix jutjat— quan hagin de tenir efecte «*fuera de la jurisdicción de los órganos judiciales sitos en la Comunidad Autónoma, salvo si se trata de Comunidades Autónomas con lengua oficial propia coincidente. [...] También se procederá a su traducción cuando así lo dispongan las leyes o a instancia de parte que alegue indefensión*». Per bé que l'article 231 té elements clarament supremacistes –el punt 2 bàsicament estableix que els jutges i funcionaris judicials són qui trien la llengua del procediment, però que els castellanoparlants poden forçar que es faci en castellà, si al·leguen que l'ús d'una altra llengua els genera «indefensió»–, els apartats tres i quatre són clars: l'ús del català de parts i advocats és un dret i les traduccions han d'anar a càrrec del jutjat. D'altra banda, si ja és dubtós que els únics que poden al·legar «indefensió» per l'ús d'una llengua diferent de la seva siguin els castellanoparlants (els jutjats espanyols no renuncien a jutjar en castellà en procediments a persones que desconeixen aquest idioma), encara és menys clar que una empresa gran pugui servir-se d'aquesta previsió per exigir traduccions.

61 (404). Un agent de la Guàrdia Civil vol obligar un ciutadà mallorquí a parlar-li en castellà i s'enerva quan li diu que el castellà i el català són igual de «cooficials»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
26/07/2022	Estatal	Guàrdia Civil	Artà (Mallorca)	Illes Balears

Víctima: S. S. R.

Descripció del cas: S. S. R. circulava amb la seva moto per la carretera d'Artà a Capdepera quan va ser aturat per uns agents de la Guàrdia Civil. Els policies li van dir que circulava a una velocitat massa baixa i el van multar per aquest motiu. L'home va mirar d'explicar-los que anava per sota de la velocitat màxima, però per sobre de la mínima i que, per tant, la multa no tenia justificació. Com que ho va dir en català, un dels agents va exigir-li que ho repetís en castellà. Com que ell no ho va fer, el policia hi va tornar: "*Le estoy pidiendo que me hable en castellano. Por educación*». També va afegir que no parlés en «*su mallorquín, por deferencia y educación, cuando alguien le hable en castellano*». S. S. R. va recordar-los que el català era plenament oficial a les illes Balears, i llavors l'agent el va amenaçar de multar-lo perquè havia comès una «*falta de respeto hacia los agentes de la autoridad*». S. S. R. no es va fer enrere, i va dir que parlar en català no era cap falta de respecte i que tots els ciutadans tenien dret de parlar en qualsevol de les dues llengües cooficials. La qualificació del castellà com a llengua cooficial va enervar el policia, que va insistir diverses vegades que el castellà no era «cooficial» sinó «oficial».

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua. .

En aquest cas es poden observar diversos raonaments i actituds recurrents en la discriminació lingüística als catalanoparlants. En primer lloc, l'agent discriminador justifica el seu requeriment que el ciutadà no s'expressi en català amb l'argument que parlar en aquest idioma amb els castellanoparlants és de «mala educació». De manera explícita, l'agent demana «deferència». Aquestes paraules denoten una visió supremacista dels grups lingüístics autòctons de l'Estat que és pròpia del nacionalisme espanyol: hi ha uns grups, subordinats, que deuen «deferència» a un grup privilegiat. En segon lloc, i també relacionat amb aquest supremacisme i aquest nacionalisme espanyol, l'agent distingeix l'oficialitat del castellà de la del català com si hi hagués graus d'oficialitat. El castellà seria «oficial», plenament

oficial, mentre que el català només seria «cooficial», com si el prefix «co-» impliqués inferioritat i no igualtat. Per bé que és cert que el castellà és privilegiat a la Constitució espanyola, perquè és oficial arreu de l'Estat i és de coneixement obligatori, pel que fa als drets d'ús dels ciutadans les llengües oficials són plenament equivalents. Finalment, en aquest cas s'aprecia també un clar abús d'autoritat, que no es limita a la situació en si mateixa. Les relacions entre els ciutadans i l'administració sempre impliquen desigualtat i vulnerabilitat, i més encara si es tracta de cossos uniformats i armats. En el cas descrit aquí, però, el policia va més enllà i amenaça explícitament el ciutadà de denunciar-lo «per falta de respecte a l'autoritat» si no accepta les seves exigències. Es tractaria d'una denúncia falsa, atès que l'ús d'una llengua oficial amb l'administració és un dret i no una «falta de respecte», però en aquestes situacions els ciutadans tenen molt pocs mecanismes per protegir-se, atès que la llei dona presumpció de veracitat als funcionaris en cas de sancions administratives.

62 (405). La policia espanyola li diu que no l'atendran si parla en català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
28/07/2022	Estatal	Policia estatal	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: O. M. J.

Descripció del cas: O. M. J., un jove de disset anys, va anar a la comissaria de la policia estatal del carrer de Guadalajara de Barcelona per retornar un salconduit expedit per l'oficina consular espanyola a Roma. Quan va entrar a la comissaria va explicar la gestió que havia de fer a uns agents. La seva resposta va ser que no l'atendrien si parlava en català.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'acumulació de casos de policies que neguen l'atenció a un ciutadà perquè s'expressa en català indica que es tracta d'un problema estructural. Com s'ha dit reiteradament, aquest problema té dos elements essencials. D'una banda, hi ha un component ideològic: tant les estructures de l'Estat com les dinàmiques informals dels cossos funcionarials de l'administració general espanyola estan fortament influïdes pel nacionalisme espanyol, de tradició supremacista castellana. Alhora, també hi ha un component d'articulació jurídica, de manca de garanties: la inexistència d'un requisit general –i, de fet, de requisits específics– de coneixement del català entre els treballadors de l'administració estatal deixa en una situació molt precària l'exercici del dret d'expressar-se en català.

63 (406). Truca a la Gerència del Cadastre de Catalunya i li diuen que no l'entenen, que això és el cadastre «general»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
Juliol del 2022	Estatal	Oficina del Cadastre	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: E. M. Z.

Descripció del cas: E. M. Z. necessitava posar-se en contacte amb l'Oficina del Cadastre per resoldre unes qüestions. A internet va trobar el número de telèfon de la Gerència del Cadastre de Catalunya, el 933662200. La pàgina web era tota en castellà, però com que el prefix era de Barcelona, E. M. Z. sabia que tenia el dret reconegut de ser atesa en català. Quan va trucar-hi, s'hi va posar un treballador que li va demanar què volia. E. M. Z. li va explicar en català. Quan va haver acabat, l'home li va dir que estava trucant al cadastre «general» i que no l'entenia si li parlava en català. E. M. Z. li va respondre en català que estava trucant a Barcelona. L'home va continuar dient que no entenia res. Finalment, E. M. Z. es va veure obligada a canviar al castellà, perquè necessitava poder formular la seva consulta.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Aquest cas és molt semblant al de la fitxa 46: una persona truca a una oficina estatal a Catalunya, amb el prefix de Barcelona, i troba que ningú no li dona l'opció de ser atesa en català. Cal tenir en compte que el Tribunal Constitucional espanyol ha establert que el criteri rellevant per determinar l'oficialitat del català en l'Administració general de l'Estat és la seu física de l'òrgan en qüestió, i no pas l'abast territorial de la seva jurisdicció. Es tracta d'un redactat profundament limitador, atès que el dret dels catalanoparlants a expressar-se en la seva llengua està subjecte a un condicionant arbitrari, discrecional, lligat a decisions organitzatives de l'administració, a com de descentralitzada estigui. Tanmateix, moltes vegades els ciutadans catalanoparlants troben que ni tan sols en aquest àmbit limitat se'ls respecta el dret d'expressar-se en català. Un ciutadà que truca a un òrgan administratiu amb prefix d'una província catalana hauria de poder ser atès en català sense problemes.

64 (407). A l'oficina de tramitació del DNI i el passaport no hi ha cap treballador que l'entengui

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
08/08/2022	Estatal	Policia estatal	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: R. M. S.

Descripció del cas: R. M. S. va anar a l'oficina de tramitació de documents d'identitat i passaport de Sant Andreu, a Barcelona, per expedir aquesta documentació. Quan li va tocar el torn, la persona d'atenció al públic li va dir que no sabia català. Quan R. M. S. va demanar que algú l'atengués en aquest idioma, la resposta va ser que cap dels tres treballadors que atenien el públic en aquell moment no en sabia.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'article 56.2 del Reial Decret Legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, preveu que «les Administracions Públiques, en l'àmbit de les seves competències, hauran de preveure la selecció d'empleats públics degudament capacitats per cobrir els llocs de treball a les Comunitats Autònomes que tinguin dues llengües oficials». Com que en aquestes comunitats autònomes els ciutadans tenen dret de relacionar-se amb l'administració en la llengua oficial de llur elecció, això comporta que a cada oficina i torn de servei hi ha d'haver prou treballadors capacitats en ambdues llengües perquè el dret no quedi desatès. El mandat a les administracions recollit per aquest article 56.2, però, queda soscavat per la política de l'Administració general de l'Estat de no demanar el coneixement del català com un requisit indispensable per a pràcticament cap lloc de treball. D'altra banda, no és conegut que les oficines dels òrgans de l'administració espanyola tinguin en compte de manera generalitzada i sistemàtica el coneixement de català dels seus treballadors a l'hora d'establir torns de treball. Aquesta combinació de factors fa que el dret dels ciutadans de parlar català quedi moltes vegades en mans de la fortuna.

65 (408). No li venen uns bitllets de tren perquè parla en valencià, i Renfe ho justifica

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
14/08/2022	Estatal	Renfe - Adif	Xàtiva (Costera)	País Valencià

Víctima: E. Z. G.

Descripció del cas: E. Z. G. es trobava a l'estació de Renfe de Xàtiva per comprar bitllets per anar a Ontinyent dos dies després. Quan va demanar el que necessitava a la treballadora de la taquilla, la dona el va interrompre i li va exigir que

li parlés «*en español*». E. Z. G. va respondre que ell preferia fer servir el valencià i que tenia dret a fer-ho. La treballadora va replicar que, si li parlava en valencià, no l'atendria. Al costat d'aquesta treballadora n'hi havia una altra que en veure la discussió es va exaltar molt i, de manera molt agressiva, anava repetint a E. Z. G. que «*estamos en España y tienes que hablar en español*». Tot i que E. Z. G. va insistir molt que necessitava els bitllets, les dones es van negar a vendre-li. L'home va emplenar un full de reclamacions i posteriorment va enviar una queixa a Renfe per vulneració de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià i la mateixa Constitució espanyola. L'empresa pública li va respondre que respectaven molt la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià i que estaven col·locant rètols, avisos i megafonia bilingües a les estacions, assumpte que no tenia relació amb la queixa del ciutadà. Finalment, li deien que «*en cuanto a la lengua utilizada por la Agente de servicio, hemos de decirle que esta es una empresa de ámbito nacional, donde trabaja personal de otras Comunidades de España*».

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

La disputa descrita en aquesta fitxa no era sobre «*la lengua utilizada por la Agente de servicio*», com donava a entendre la resposta de Renfe. La disputa era sobre la llengua utilitzada per l'usuari, que s'expressava en català i era requerit per l'agent i per una altra treballadora que ho fes en castellà. És habitual, en els casos de discriminació lingüística, que els perpetradors o els seus defensors manipulin els fets per fer passar la víctima per la part que feia exigències. A més, la petició a un treballador de l'administració que s'expressi en català o valencià, llengua pròpia del País Valencià, tampoc no té res d'incorrecte, ni des d'un punt de vista legal ni moral. Són els treballadors públics, sostinguts amb els diners de tots els contribuents, que han de garantir el dret d'opció lingüística dels ciutadans, i no a l'inrevés.

66 (409). Una funcionària d'expedició de DNI i passaport: «*Yo no hablo menorquín*»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
17/08/2022	Estatal	Policia estatal	Maó (Menorca)	Illes Balears

Víctima: N. M. P.

Descripció del cas: R. R. N. i la seva mare de 80 anys van anar a l'Oficina de Renovació del DNI i el passaport a Maó. Quan les van atendre, van començar a donar les dades en català. La funcionària les va aturar: «*Yo no hablo menorquín*». Es van veure forçades a girar al castellà.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Un treballador públic no hauria de condicionar el dret d'opció lingüística dels ciutadans dient que no entén la llengua oficial que fan servir sense derivar-los a una persona que sí que l'entén. De fet, si ens atenim a les opinions del Tribunal Constitucional espanyol, l'ús d'una llengua oficial o una altra no pot suposar càrregues i formalismes addicionals que en desincentivin l'ús i, per tant, l'administració s'ha d'organitzar de tal manera que els catalanoparlants sempre tinguin l'opció immediata de l'atenció en la seva llengua. Òbviament, la manca d'un requisit general de coneixement de català en l'administració estatal fa pràcticament impossible que les condicions siguin igualitàries per a uns parlants i els altres, però la situació s'agreuja encara més si els treballadors no faciliten de partida que els ciutadans puguin accedir al servei sense canviar de llengua.

67 (410). Demana reiteradament que una formació finançada pel SOIB es faci també en català, però al final es fa tot en castellà

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
Comunicat el 18/08/2022	Autonòmica	Servei d'Ocupació de les Illes Balears	Palma (Mallorca)	Illes Balears

Víctima: C. R. M.

Descripció del cas: C. R. M. es va apuntar a un curs finançat pel Servei d'Ocupació de les Illes Balears, el SOIB, i impartit per una escola col·laboradora anomenada AMADIB-ESMENT. La dona va demanar reiteradament que volia rebre les classes en català, com a mínim en un 50%: ho va reclamar tant a les tutories individuals prèvies com el primer dia de les classes col·lectives. Tot i la insistència, al final tota la matèria es va impartir en castellà. La dona tenia informació que l'empresa havia enviat el dossier amb el contingut de la formació al SOIB en català, però que, una vegada aprovat, havia donat indicacions als professors que impartissin les matèries en castellà.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

En aquest cas es veu un incompliment reiterat i dolós del dret d'opció lingüística per part d'una empresa subvencionada amb recursos públics. Segons el Tribunal Constitucional espanyol, el dret d'opció lingüística es deriva automàticament de l'oficialitat. L'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears fa oficial la llengua catalana; estableix: «Tots tenen el dret de conèixer-la i d'usar-la, i ningú no podrà ser discriminat per causa de l'idioma», i preveu: «Les institucions de les Illes Balears garantiran l'ús normal i oficial dels dos idiomes, prendran les mesures necessàries per assegurar-ne el coneixement i crearan les condicions que permetin arribar a la igualtat plena de les dues llengües quant als drets dels ciutadans de les Illes Balears».

68 (411). L'empresa concessionària de la gestió de residus de l'Ajuntament de Canovelles no atén en català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
31/08/2022	Local	Ajuntament de Canovelles	Canovelles (Vallès Oriental)	Catalunya

Víctima: E. G. S.

Descripció del cas: E. G. S. va trucar al telèfon d'atenció al client d'Urbaser, empresa concessionària de l'Ajuntament de Canovelles per a la gestió de residus. La veïna necessitava que recollissin uns matalassos que algú havia deixat tirats a la seva vorera. Durant la trucada, la treballadora que la va atendre la interrompia constantment perquè deia que no entenia res del que li deia. Finalment, com que la comunicació era impossible, E. G. S. es va veure obligada a canviar al castellà. Posteriorment, la veïna es va adonar que el telèfon d'atenció al client d'Urbaser proporcionat a la pàgina web de l'ajuntament era un número amb prefix de Madrid.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Novament, ens trobem davant del cas d'una empresa concessionària que desatén els drets lingüístics dels ciutadans en el marc de la prestació d'un servei públic. Com ja s'ha dit, el subjecte que gestiona la provisió del servei, sigui públic o privat, no hauria de condicionar l'exercici d'un dret reconegut. Els ciutadans no haurien de veure disminuïts els seus drets lingüístics per una decisió de caràcter organitzatiu, econòmic o d'oportunitat. L'única manera d'assegurar que les empreses concessionàries respectin els drets lingüístics és supervisar que ho facin i penalitzar-les en cas que no sigui així. En l'actualitat, la desídia de moltes administracions fomenta la sensació d'impunitat.

69 (412). Truca al 060 per demanar cita per l'examen de conduir i li diuen que no l'atendran si no parla «en español»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
05/09/2022	Estatal	Telèfon 060, Administració general de l'Estat	Sabadell (Vallès Occidental)	Catalunya

Víctima: N. G. T.

Descripció del cas: N. G. T., un jove de Sabadell, va trucar al telèfon general de l'Administració general de l'Estat, el 060, per demanar hora per fer l'examen teòric de conducció de tipus B. Quan van despenjar, va demanar el que necessitava en català. El treballador d'atenció li va dir que, si no parlava «*en español*», no l'atendrien.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

El règim lingüístic a l'Estat espanyol és una combinació del supremacisme castellà clàssic amb un seguit de concessions polítiques fetes a les comunitats lingüístiques subordinades en un moment, l'any 1978, en què els poders de l'Estat necessitaven estabilitat política i social. Aquest règim lingüístic heterodox es concreta en un reconeixement ple i superior del castellà com a llengua oficial arreu del territori estatal, i d'obligat coneixement de tothom, i un reconeixement limitat dels altres idiomes, oficials en territoris específics i de coneixement no obligatori de manera general. El reconeixement de les llengües diferents del castellà és, doncs, un matís, un afegit, a un marc general castellanista. Això comporta que el dret d'ús d'aquests idiomes no es derivi d'una determinada concepció de la justícia o dels drets lingüístics, sinó de consideracions circumstancials. Concretament, el dret d'expressar-se en català en els òrgans administratius només és reconegut si tenen la seu en un territori en què sigui oficial, amb independència de l'abast territorial de la seva jurisdicció. No és, per tant, la conveniència del ciutadà el que determina aquesta possibilitat, sinó la decisió discrecional dels representants polítics.

70 (413). Un metge del CAP de Cervera diu a una pacient que, si no parla en castellà, no l'atendrà

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
09/09/2022	Autonòmica	Servei Català de la Salut	Cervera (Segarra)	Catalunya

Víctima: M. P. M.

Descripció del cas: M. P. M. tenia una visita mèdica programada al Centre d'Atenció Primària de Cervera. El metge se li va adreçar de bon començament en castellà. Ella li va respondre en català. L'home la va tallar i li va dir que parlés en castellà. Va afegir que, si no ho feia, no l'atendria, perquè ell no sabia català. La veïna es va veure obligada a parlar tota l'estona en castellà per poder ser atesa.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Aquesta fitxa recull l'enèsim cas de discriminació als catalanoparlants en el sistema sanitari públic. Al marge que és a Catalunya, un territori en què el català és la llengua autòctona i tradicional, Cervera és encara avui una ciutat majoritàriament catalanoparlant. Que una persona pugui viure-hi i exercir-hi de metge sense ni tan sols entendre el català només s'explica per la situació de discriminació estructural contra els seus parlants a l'Estat espanyol. Tots els catalanoparlants amb ciutadania espanyola estan obligats a conèixer la llengua castellana, segons l'article 3.1 de la Constitució espanyola, i això crea les condicions perquè els parlants de la llengua privilegiada, que no tenen un deure generalitzat recíproc de saber català, puguin ignorar el català fins i tot allà on és tradicional o majoritari. Aquesta situació desigual, sostinguda amb normes jurídiques, facilita l'extensió del castellà i limita els espais d'ús del català. En aquest cas, a més, el protagonista de la discriminació va vulnerar les seves obligacions com a treballador públic. Tots els treballadors de les administracions espanyoles han de garantir que els ciutadans accedeixin als serveis en la llengua oficial de la seva elecció; els treballadors de les administracions autonòmiques, a més, han de saber català personalment.

71 (414). Un treballador de Renfe que ja l'havia discriminat en una altra ocasió li diu que és un «*gilipollas*» perquè li demana que parli en català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
11/09/2022	Estatal	Renfe - Adif	Cornellà de Llobregat (Baix Llobregat)	Catalunya

Víctima: X. L. S.

Descripció del cas: X. L. S., la víctima de la discriminació recollida a la fitxa 56, va tornar a anar a l'estació de Renfe de Cornellà el vespre de l'Onze de setembre, Diada Nacional de Catalunya. Com que necessitava un bitllet, va adreçar-se a la finestreta. Allà, va demanar que li parlessin en català. La persona d'atenció al públic era el mateix treballador que l'havia discriminat l'altre cop. En reconèixer X. L. S, va dir-li: «*¿Otra vez tú? ¡Gilipollas, que eres un gilipollas!*» Llavors, en adonar-se de l'error, va tancar l'oficina de venda de bitllets, va abaixar la cortina i es va negar a atendre cap altre client. X. L. S. va trucar a la policia, però el treballador de Renfe va fugir abans que arribés.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Per bé que la majoria de casos de discriminació als serveis públics es produeixen per exigències de parlar en castellà als usuaris, perquè els catalanoparlants que mantenen la llengua no solen demanar als seus interlocutors castellanoparlants que s'hi expressin, la vexació a un usuari que reclama ser correspost en català també constitueix una discriminació lingüística. Cal tenir en compte que molt usuaris castellanoparlants exigeixen als servidors públics ser correspostos en castellà sense que això es consideri inapropiat, tot i que llur llengua no és l'autòctona i tradicional de Catalunya, el País Valencià i les illes Balears. Des d'un punt de vista estrictament jurídic, a més, els treballadors públics han de garantir que els usuaris rebin l'atenció en la llengua oficial de llur elecció, com ja s'ha dit reiteradament en aquest informe.

72 (415). Una funcionària judicial li exigeix que parli en castellà malgrat que entén tot el que li diu

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
12/09/2022	Estatal	Poder judicial	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: M. G. A.

Descripció del cas: M. G. A. va anar al Jutjat Social 2 de Barcelona per presentar uns escrits. En arribar, va anar a un taulell d'atenció al públic i va explicar què hi anava a fer. Inicialment, la dona va entendre'l perquè va preguntar: «*¿De aquí, el juzgado 2?*». Quan l'home va dir que sí, que duia dues còpies per al jutjat i l'altra per a ell, la dona li va etzibar: «*En castellano*». Ell va dir que no, i llavors ella va sentenciar: «*Pues así no te entiendo y no te atiendo*». Quan ell, incrèdul, l'hi va qüestionar l'actitud, ella va repetir que ni l'entenia ni l'atendria. Llavors, ell va dir que la treballadora l'havia d'entendre. Ella va negar-ho, i així va deixar clar que l'havia entès. La conversa es va allargar més i era evident que la dona ho entenia tot. En un moment determinat es va presentar una altra treballadora, que es va inserir en la conversa i va dir a l'home que la seva companya «*no tiene ninguna obligación de hablarte en catalán*». L'home va repetir que no li estava demanant que parlés en català, però que ell tenia dret a ser entès. Finalment, després de molts estira-i-arronses, la treballadora va dir-li que «*de todas maneras, aquí no se presentan escritos, solo en el decanato*». Resolta la qüestió, M. G. A. es va adreçar al deganat.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Els treballadors de l'Estat no tenen, en la seva pràctica totalitat, un requisit de conèixer el català. En aquest punt, per tant, la víctima de la discriminació d'aquesta fitxa no tenia una informació acurada. Malgrat això, sí que tenen l'obligació de garantir que els ciutadans rebin l'atenció en la llengua oficial de la seva elecció. Per tant, l'actitud de la treballadora de

la fitxa era contrària a la legislació vigent. A més, per les respostes que anava donant en cada moment, era evident que comprenia el català, almenys en la mesura necessària per gestionar la qüestió que li plantejaven. Cal tenir en compte que la raó principal de bona part de les discriminacions no és el desconeixement del català, una incomprensió tal que faci impossible la comunicació. La comunicació en espais oficials, en què les tasques i els serveis estan clarament definits per les normes, és senzilla si hi ha voluntat, especialment quan es tracta de llengües properes, com són el català i el castellà. El motiu subjacent en moltes de les discriminacions lingüístiques és ideològic, d'estatus simbòlic, de jerarquia imaginada. Per al nacionalisme espanyol, el castellà és la llengua «comuna», singular entre les llengües estatals i inherentment millor. L'ús del català amb un castellanoparlant és vist per aquesta ideologia discriminatòria com un qüestionament de l'ordre natural de les coses, de la normalitat, i també de l'estatus superior del castellà i de la jerarquia de llengües. Per tant, les exigències d'usar el castellà serien un intent de reparar aquest ordre natural, de refermar la jerarquia entre parlants.

73 (416). Un agent dels Mossos d'Esquadra exigeix a un jove que li parli en castellà

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
12/09/2022	Autonòmica	Mossos d'Esquadra	El Prat de Llobregat (Baix Llobregat)	Catalunya

Víctima: un jove d'Arenys de Mar

Descripció del cas: un jove d'Arenys de Mar es dirigia a l'aeroport de Barcelona per l'autopista, a les 6 de la matinada. Durant el trajecte, va ser aturat en un control dels Mossos d'Esquadra. El noi es va adreçar als agents en català. Un dels policies li va dir: «*Hábleme en castellano*».

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Els agents dels Mossos d'Esquadra, com tots els treballadors de les administracions autonòmica i local de Catalunya, tenen l'obligació de saber català i d'haver acreditat aquest coneixement en el procés selectiu corresponent. Amb tot, cal tenir en compte que moltes de les discriminacions lingüístiques a catalanoparlants, també quan els treballadors discriminadors no tenen un requisit explícit de saber català, no s'expliquen tant per una manca d'intercomprensió amb els discriminats, sinó per la voluntat de reforçar un estatus simbòlic que veuen qüestionat. El català i el castellà són llengües romàniques properes amb un elevat grau d'intercomprensió, i encara més en contextos formals i estereotipats.

74 (417). Els metges pressionen reiteradament el seu marit perquè parli en castellà, però li fa por denunciar-ho perquè no vol perjudicar-lo

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
13/09/2022	Autonòmica	Servei Català de la Salut	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: una persona malalta d'edat avançada.

Descripció del cas: el setembre de, 2022, Plataforma per la Llengua va rebre la trucada d'una persona que volia demanar informació sobre els drets lingüístics en la sanitat. Es tractava d'una dona d'edat avançada que parlava en català amb accent alemany. El seu marit era català i patia una depressió. Feia poc que havia tingut una afectació mèdica i ella l'havia acompanyat a l'Hospital de la Vall d'Hebron, a Barcelona. Hi havien anat tres vegades. En les dues primeres visites, els metges que els havien atès havien afirmat que no entenien el català i els havien instat a expressar-se en castellà. El marit era una persona lingüísticament conscienciada, que durant tota la seva vida havia donat un gran valor a la vitalitat de la llengua catalana. Veure's forçat a canviar de llengua l'havia perjudicat en la depressió que patia.

La tercera vegada que hi van anar, van trobar una metgessa que sí que parlava en català. Amb tot, els va instar a parlar en castellà perquè hi havia dos sanitaris més a la sala que, deia, no sabien català. A la muller aquesta situació la violentava molt i va posar-se en contacte amb Plataforma per la Llengua per informar-se dels seus drets. Amb tot, tenia temor que una acció massa contundent pogués portar conseqüències negatives al seu marit abans de rebre el tractament, i va insistir a Plataforma per la Llengua per no fer res fins aquell moment.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Les discriminacions lingüístiques que es denuncien formalment són només una petita part del total. Les que arriben a coneixement de Plataforma per la Llengua, també. En alguns casos, els parlants no saben quins recursos tenen al seu abast per denunciar aquestes discriminacions. En d'altres, és un problema de percepció: la discriminació estructural, sempre acompanyada de discursos justificadors, esdevé la «normalitat», i les persones discriminades la naturalitzen. Finalment, alguns parlants tenen por de denunciar els discriminadors, que normalment tenen una posició de poder i la capacitat de perjudicar-los. Aquesta por és alimentada per la sensació d'impunitat que sovint envolta les discriminacions lingüístiques.

75 (418). El metge li diu que parli en castellà perquè no entén el català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
13/09/2022	Autonòmica	Servei Català de la Salut	Vilanova i la Geltrú (Garraf)	Catalunya

Víctima: H. C. C.

Descripció del cas: H. C. C. va anar d'urgències a l'Hospital Sant Antoni Abat de Vilanova i la Geltrú, integrat al Consorci Sanitari Alt Penedès–Garraf. Quan va explicar-li al metge el problema que tenia, el sanitari li va dir que li repetís en castellà perquè no entenia el català.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Es tracta, per enèsima vegada, d'un cas de discriminació lingüística en la sanitat. Per bé que alguns d'aquests metges ni tan sols tenen sentiments d'hostilitat envers els catalanoparlants, es beneficien d'una discriminació estructural que els permet de desconèixer la llengua autòctona del lloc on treballen i fins i tot esperar que siguin els usuaris els qui s'adapten a la seva conveniència comunicativa. La reiteració constant d'aquesta mena de casos indica que l'administració autonòmica té abandonades les seves obligacions en matèria lingüística en aquest àmbit, com assegurar-se que els treballadors a càrrec seu tinguin coneixements acreditats de català i, en qualsevol cas, garantir que l'organització dels serveis sanitaris (torns, assignació de metges, etc.) sempre garanteixi la possibilitat dels pacients d'expressar-se en català sense assumir càrregues addicionals.

76 (419). Una treballadora de Renfe li diu que parli en castellà perquè ella «només fa dues setmanes és aquí», i finalment li denega l'atenció

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
17/09/2022	Estatal	Renfe - Adif	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: P. R. R.

Descripció del cas: P. R. R. va intentar entrar a l'estació de Renfe de Sant Andreu Comtal el dissabte 17 de setembre. Una treballadora d'atenció al públic el va veure i el va informar que l'estació estava tancada. P. R. R. li va demanar els motius del tancament i què havia de fer per agafar el tren. La dona li va dir que només feia dues setmanes que era a Catalunya i li va demanar que parlés en castellà. P. R. R. li va dir que a Catalunya no volia parlar en castellà, en el context

d'un servei públic. Llavors, la treballadora va dir directament que no l'atendria i es va apartar. Ell li va anar darrere perquè necessitava agafar el tren, però ella el va ignorar fins que va canviar al castellà.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

El dret dels ciutadans a expressar-se en català no hauria d'estar subjecte a com s'organitza l'administració pública. Al contrari: l'administració hauria d'organitzar-se de tal manera que aquest dret quedi sempre garantit, i imposar als seus treballadors les obligacions necessàries al mateix efecte. Un treballador que no sap català no està en condicions de treballar en tasques d'atenció al públic en un territori catalanoparlant, amb independència de les setmanes, mesos o anys que faci que hi viu, que són irrellevants per a qui ha de rebre el servei.

Tot i que l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic preveu que els òrgans administratius en territoris en què hi hagi més llengües oficials que el castellà «han de preveure la selecció d'empleats públics degudament capacitats per cobrir els llocs de treball a les comunitats autònomes que tinguin dues llengües oficials», a la pràctica aquesta previsió no té cap mena de compliment en l'Administració general de l'Estat. De fet, que el coneixement del català sigui previst com un simple mèrit a tenir en compte en els traslllats i que pràcticament mai no sigui demanat com un requisit s'ha d'interpretar com un escarni a aquesta clàusula.

77 (420). Es veu obligat a canviar al castellà al metge per la urgència de tornar al lloc de treball

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
22/09/2022	Autonòmica	Conselleria de Sanitat Universal i SalutPública	València (Horta)	País Valencià

Víctima: J. R. R.

Descripció del cas: J. R. R. va presentar-se al centre de salut de Campanar, a València. Allà, el va atendre una doctora que substituïa la que tenia assignada. Quan el ciutadà es va expressar en català, la metgessa li va amollar: «*No me hable en valenciano, porque no lo entiendo ni tengo la obligación de entenderlo y mucho menos de hablarlo*». El ciutadà va apel·lar al dret de ser atès i de parlar una llengua oficial, i va oferir a la doctora la possibilitat de parlar-li pausadament i d'aclarir-li qualsevol paraula que no entengués. Però la doctora es va negar a atendre el pacient i va iniciar una telefonada per derivar-lo a una altra doctora del centre. Finalment, per la urgència que tenia el ciutadà de tornar al lloc de treball i d'aconseguir una consulta amb un especialista, va expressar-se en castellà i va fer constar que li estaven vulnerant els seus drets lingüístics.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua

Segons el Tribunal Constitucional espanyol, la tria d'una llengua oficial o l'altra ha de comportar una «*perfecta igualdad de condiciones por cuanto hace a las formalidades y requisitos de su ejercicio*». Tanmateix, el mateix tribunal ha dit que el tractament del català com un simple mèrit en l'accés al servei públic, en comptes d'un requisit, és perfectament admissible i que és una opció oberta al legislador. Cal tenir en compte que el coneixement del castellà és obligatori per a tots els ciutadans espanyols i que aquells funcionaris que no siguin ciutadans de l'Estat estan obligats a acreditar el coneixement del castellà. Aquesta jurisprudència contradictòria i probablement influïda per la ideologia dels magistrats facilita que, en realitat, els ciutadans catalanoparlants hagin d'incórrer en «formalitats i requisits» addicionals que impedeixen la «perfecta igualtat de condicions». Que molts treballadors públics no tinguin el requisit de conèixer el català crea obstacles que en desincentiven l'ús, fins i tot en aquelles persones que estan conscienciades en matèria lingüística.

78 (421). O parla en castellà o es queda sense atenció mèdica

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
Estiu de 2022	Autonòmica	Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública	Gata de Gorgos (Marina Alta)	País Valencià

Víctima: una usuària de la sanitat valenciana.

Descripció del cas: una dona va anar al Centre de Salut de Gata de Gorgos i es va adreçar en valencià a la doctora. La dona li va amollar que parlés en castellà: «*Si no me habla en castellano, no le haré la consulta*». La dona es va veure davant de la disjuntiva de renunciar al dret d'expressar-se en valencià o renunciar al servei mèdic.

Font: Escola Valenciana.

Aquest cas, novament, es tracta d'un abús d'autoritat en què es força el ciutadà catalanoparlant a una disjuntiva entre la llengua i l'accés al servei. La manca de mecanismes efectius per prevenir i castigar aquestes conductes alimenta una percepció d'impunitat entre molts professionals que proveeixen serveis de caràcter públic.

79 (422). Un vigilant de seguretat del SOC escridassa una dona que li demana que l'atengui en català i afirma que no té cap obligació en relació amb aquesta llengua

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
29/09/2022	Autonòmica	Servei d'Ocupació de Catalunya	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: N. M. V.

Descripció del cas: N. M. V. es trobava en una oficina del Servei d'Ocupació de Catalunya. Allà va fer una consulta a un membre de l'equip de seguretat, de l'empresa concessionària Securitas. L'home li parlava en castellà i ella va demanar-li que li ho digués en català. En sentir-la, l'home es va alterar molt i es va posar a cridar. Li va dir que ell no era ningú per demanar-li això i que no l'ajudaria. Quan ella li va demanar que es tranquil·litzés, l'home encara va cridar més, va dir que li havia «faltat al respecte» i va assegurar que ell no tenia l'obligació «*de nada*» en relació amb el català. L'home estava tan aïrat que van sortir unes funcionàries per calmar-lo i apartar-lo de la ciutadana.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Les empreses amb concessions públiques, quan gestionen aquests serveis, tenen l'obligació de respectar els drets lingüístics dels catalans com si fossin de titularitat pública. En el cas de les administracions de Catalunya, la Llei 1/1998, de Política Lingüística, estableix: «El personal» al seu servei «ha de tenir un nivell de coneixement adequat i suficient de les dues llengües oficials, tant en l'expressió oral com en l'escrita, que el faci apte per desenvolupar les funcions pròpies del seu lloc de treball». En qualsevol cas, el Tribunal Constitucional espanyol ha dit en repetides ocasions que de l'oficialitat d'una llengua es deriva automàticament el dret dels ciutadans d'usar-la com a mitjà de comunicació vàlid amb els serveis públics. El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va dir, en la sentència 772/2015, sobre protocols d'usos lingüístics, que el dret d'ús d'una llengua oficial o una altra per part d'un treballador públic cedia davant del dret d'opció lingüística d'un ciutadà, i que el treballador públic, en conseqüència, havia de continuar la conversa en la llengua usada per l'usuari, si la coneix. La privatització de la gestió d'un servei públic no pot eliminar aquests drets i, per tant, l'empresa concessionària els ha de garantir de manera plena.

80 (423). Un treballador de Correus se'n va sense lliurar-li el paquet perquè li diu el DNI en català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
29/09/2022	Estatal	Correus	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: C. R. F.

Descripció del cas: C. R. F. era veïna de l'Eixample, a Barcelona. El 29 de setembre van picar al timbre i va resultar que era un treballador de Correus que duia una carta certificada. Com que el sobre era per al marit de C. R. F., el carter va demanar-li el nom i el número del carnet d'identitat. Ella l'hi va dictar en català, atès que no se'l sabia de memòria en castellà. El carter li va dir de mala manera que ho digués en castellà. Ella el va tornar a dir en català, a poc a poc. L'home no va dir res més, va girar cua i se'n va anar sense lliurar el missatge.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Aquest cas novament posa de manifest els mecanismes de poder que faciliten l'abandonament del català com a llengua de comunicació general. D'una banda, hi ha treballadors, fins i tot treballadors públics, que poden afirmar que desconeixen la llengua catalana. Això crea una càrrega a l'hora d'utilitzar-la, una càrrega que no existeix si s'opta pel castellà, atès que la Constitució espanyola imposa l'obligació a tothom de conèixer aquesta llengua i l'Estat s'assegura que aquesta disposició sigui efectiva. D'altra banda, el manteniment del català, per bé que en teoria és un dret garantit en l'accés a un servei públic, pot tenir conseqüències com la denegació del servei. Això crea una pressió addicional en els parlants per abandonar la llengua.

81 (424). La metgessa li diu que no l'entén bé i a ell li queda la sensació que el diagnòstic mèdic s'ha vist afectat

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
Setembre de 2022	Autonòmica	Servei Català de la Salut	Olot (Garrotxa)	Catalunya

Víctima: E. R. C.

Descripció del cas: E. R. C. va anar a l'Hospital d'Olot per una dolença. Quan va passar a la visita, es va adreçar en català a la doctora. La dona li va respondre en un castellà amb accent cubà que no l'entenia bé. Ell va continuar parlant en català. Després de la visita, va tenir la sensació que el diagnòstic mèdic havia quedat afectat per la manca de capacitació lingüística de la metgessa.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Els professionals que treballen en contacte amb el públic, especialment si es tracta d'empleats públics, haurien de tenir un bon coneixement de la llengua pròpia del territori. L'absència d'un coneixement suficient de català posa els usuaris catalanoparlants en un dilema: si no renuncien a fer ús de la seva llengua, el servei rebut pot ser d'una qualitat més dolenta, no satisfactori.

82 (425). Al Registre Civil li exigeixen que parli en castellà malgrat que clarament entenen el que els diu

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
03/10/2022	Estatal	Registre Civil	Ripoll (Ripollès)	Catalunya

Víctima: A. S. R.

Descripció del cas: A. S. R. era una veïna de les Masies de Voltregà, a Osona. A començament d'octubre va trucar al Registre Civil de Ripoll per sol·licitar un certificat literal de naixement. Després d'explicar des d'on trucava i el motiu de la trucada, la seva interlocutora li va dir que no l'entenia i que li hauria de repetir en castellà. A. S. R. va demanar, aleshores, que l'atengués algú que parlés en català. Curiosament, això la dona ho va entendre, perquè li va respondre que «*esto es el Registro Civil*», i va afegir que només hi havia una persona per atendre-la. A. S. R. havia de treballar i no tenia temps de discutir sobre drets, deures i obligacions, i es va veure forçada a canviar al castellà.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Aquest cas il·lustra molt bé com el disseny supremacista de la Constitució espanyola, pel qual el castellà és l'única llengua oficial del conjunt de l'Estat i l'única de coneixement obligatori generalitzat, afavoreix la imposició d'aquesta llengua fins i tot en aquells espais en què la legislació específica protegeix l'ús del català. Com ja s'ha dit repetidament, el reconeixement de l'oficialitat territorial de les llengües diferents del castellà és un contrapunt, un parèntesi, una esmena a un redactat constitucional que altrament continua el supremacisme castellà tradicional. Per molt que el dret d'usar el català amb les administracions a Catalunya estigui reconegut, si els funcionaris de l'Estat estan generalment exempts de conèixer aquesta llengua, i si el castellà és l'únic idioma usat en el conjunt d'aquesta administració —que, com totes, és jeràrquica i té les seus fora de territori catalanoparlant—, l'intent dels ciutadans d'exercir aquest dret ha de vèncer uns prejudicis i unes dinàmiques que tendeixen a obstaculitzar-lo, limitar-lo o negar-lo.

83 (426). Una treballadora de la Seguretat Social s'altera perquè un usuari li parla en valencià, li exigeix que s'expressi en castellà i es nega a identificar-se i a donar-li un full de reclamacions

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
04/10/2022	Estatal	Seguretat Social	Vila-real (Plana Baixa)	País Valencià

Víctima: G. J. M.

Descripció del cas: G. J. M. va anar a l'oficina de la Seguretat Social a Vila-real per una gestió per a la qual tenia cita prèvia. G. J. M. és advocat i necessitava informació sobre l'obtenció d'un certificat d'absència de prestacions per a un client. Quan es va adreçar a una funcionària en valencià, la dona es va alterar molt i, de males maneres, li va dir: «*No te entiendo, a mí háblame en español*». El ciutadà no va voler canviar d'idioma i li va demanar un full de reclamacions, el nom i el número d'identificació. La funcionària s'hi va negar i va entrar a una sala on ell no podia accedir, raó per la qual va quedar desatès. Aleshores, G. J. M. va demanar el full de reclamacions a un vigilant, que n'hi va donar un que era tan sols en castellà.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'absolut desvergonyiment amb què molts treballadors públics vulneren la legislació en matèria de drets lingüístics indica que tenen sensació d'impunitat, sigui perquè ningú no els ha informat que aquests drets existeixen, sigui perquè tenen el convenciment positiu que vulnerar-los no els suposarà cap problema. El més raonable és pensar que, si existissin mecanismes efectius per castigar les discriminacions lingüístiques, molts d'aquests treballadors reprimirien les seves tendències supremacistes i trobarien maneres d'atendre els ciutadans catalanoparlants sense entrar-hi en conflicte.

84 (427). Un vigilant de l'Hospital del Parc Taulí de Sabadell li diu que no l'entén perquè parla en català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
04/10/2022	Autonòmica	Servei Català de la Salut	Sabadell (Vallès Occidental)	Catalunya

Víctima: C. B. V.

Descripció del cas: C. B. V. i la seva parella van portar el seu fill petit d'urgències a l'Hospital del Parc Taulí de Sabadell. Mentre C. B. V. acabava d'aparcar al pàrquing de l'hospital, la mare i el nen van sortir del cotxe per guanyar temps. A l'entrada, C. B. V. va preguntar al vigilant de seguretat si els havia vist passar. L'home li va respondre de mala gana que no l'entenia. Quan ell li ho va repetir, li va dir que no l'entenia perquè parlava en català.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

La imposició d'un deure de coneixement del castellà a tots els ciutadans, recollit a la Constitució espanyola i assegurat pel sistema educatiu, crea un espai de confort als castellanoparlants, que saben que podran desenvolupar les seves vides plenament en castellà en qualsevol àmbit i en qualsevol punt de l'Estat, tant si la seva llengua és la tradicional del territori com si no ho és. Aquesta circumstància, sumada al fet que les altres llengües de l'Estat no són de coneixement obligatori de manera general i que no s'ensenyen fora dels seus territoris respectius, genera un terreny de joc inclinat contra aquests idiomes: amb els moviments de població, el castellà ocupa més i més espais, i aquests altres idiomes cada cop n'ocupen menys. Si els membres del grup lingüístic castellà tenen ple confort lingüístic, la resta de parlants tenen, en moltes situacions, desconfort, malestar: quan tracten amb desconeguts, especialment en determinats àmbits i circumstàncies, no tenen la seguretat que seran entesos en la seva llengua, i això condiciona a favor que canviïn al castellà.

85 (428). Una metgessa a un pacient: «*Estamos en España y aquí todos sabéis hablar en español, ¿verdad?*»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
06/10/2022	Autonòmica	Servei Català de la Salut	Manresa (Bages)	Catalunya

Víctima: S. M. C.

Descripció del cas: S. M. C. tenia una visita amb un metge especialista en un hospital de titularitat privada concertat per l'Institut Català de la Salut. Quan va explicar a la doctora que li van assignar què tenia, la dona li va dir que parlés en castellà. Quan ell va dir-li que no, la dona, que era de procedència sud-americana, va dir el següent: «*Estamos en España y aquí todos sabéis hablar en español, ¿verdad?*». L'home va demanar un canvi de metge, i això la sanitària sí que ho va entendre, perquè l'hi va gestionar.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'ús del terme «espanyol» per referir-se a la llengua que històricament s'ha conegut com a «castellà» no és casual. El supremacisme lingüístic castellà inherent al nacionalisme espanyol presenta aquest idioma com si tingués unes característiques singulars, especials, que el converteixen en la llengua «comuna» de tots els ciutadans espanyols. Obviant les decisions i les imposicions del poder polític, el nacionalisme espanyol presenta el castellà com una koiné natural que s'ha estès de forma incruenta fora del seu domini històric, per l'adopció voluntària d'altres grups de parlants. La curiosa coincidència de l'extensió d'aquest idioma amb l'actual Estat espanyol i amb les seves antigues colònies és passada per alt. La realitat és, però, que l'extensió del castellà no es pot deslligar de les polítiques repressives i impositives de l'Estat i de les seves institucions, i que l'ús del terme «espanyol» per referir-s'hi és més una prescripció que una descripció.

86 (429). Al CAP de Torroella de Montgrí no l'entenen en català i sent que en castellà no s'explica tan bé

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
07/10/2022	Autonòmica	Servei Català de la Salut	Torroella de Montgrí (Baix Empordà)	Catalunya

Víctima: M. J. P.

Descripció del cas: M. J. P. va anar al CAP de Torroella de Montgrí per a una visita. Allà, va trobar-se que el metge no l'entenia si parlava en català. Ja havia tingut la mateixa situació amb altres sanitaris al mateix centre. M. J. P. va sentir que la qualitat del servei no era la desitjable, perquè en català tenia més facilitat per explicar-se i per transmetre les emocions.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Al marge que accedir als serveis públics en la llengua autòctona i tradicional del lloc, de la comunitat humana originària, hauria de ser un dret reconegut universalment per una qüestió d'igualtat i d'igual dignitat de tots els grups lingüístics i nacionals, l'absència d'aquesta possibilitat també té una repercussió negativa en la qualitat del servei. Per molt que una persona conegui una segona llengua, sempre li serà més senzill, còmode i eficaç d'expressar-se en la seva. A més, entre els parlants d'una segona llengua sempre hi ha diversos graus de domini i de fluïdesa, i a algunes persones els pot resultar més difícil d'expressar-s'hi que a d'altres.

87 (430). La policia espanyola a l'aeroport del Prat exigeix a una ciutadana que fa una consulta en català que canvïi de llengua

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
08/10/2022	Estatal	Policia estatal	El Prat de Llobregat (Baix Llobregat)	Catalunya

Víctima: A. T. B.

Descripció del cas: A. T. B. es trobava a l'aeroport del Prat per agafar un vol. Com que necessitava que li expedissin un document d'identitat d'urgència, es va adreçar a uns agents de la policia estatal que es trobaven a l'aeroport. Quan els va demanar, en català, si hi havia la possibilitat de fer aquest tràmit d'urgència, li van respondre que no l'entenien i que parlés en castellà.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua. .

Com s'ha dit reiteradament, un treballador públic no pot exigir a un ciutadà que no s'expressi en català als territoris en què l'idioma és oficial. En cas que no sàpiga català ell directament, el seu deure és cercar un company que sí que l'entengui. Tanmateix, molts treballadors públics ignoren o menyspreen aquestes obligacions, i fan exigències il·legals als ciutadans catalanoparlants, especialment en alguns cossos funcionarials determinats. Això indica manca de zel i de voluntat de depurar aquestes actituds per part de l'administració en conjunt.

88 (431). Una metgessa a un pare i un xiquet menut: «*No entiendo nada. Salga a fuera y le atenderá otro medico*»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
10/10/2022	Autonòmica	Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública	Castelló de la Plana (Plana Alta)	País Valencià

Víctima: T. R. i el seu fill

Descripció del cas: T. R. va acompanyar el seu fill, un xiquet de pocs anys, a un centre d'urgències de Castelló de la Plana. A la consulta es van adreçar en català a la facultativa. La dona va respondre al pare exigint que parlés en castellà. El ciutadà va recordar-li que tenien el dret de parlar en valencià i es va oferir a traduir allò que no entengués. Com a resposta, la dona li va dir que o parlava en castellà o hauria de sortir fora. Quan l'home va tornar a oferir de traduir el que no entengués, la dona va dir: «*No entiendo nada. Salga a fuera y le atenderá otro medico*». Quan es va queixar, el Departament de Sanitat va reconèixer que la doctora li havia demanat que parlés en castellà, però falsament va afegir que ho havia fet «per favor» i «a fi de tenir bona comunicació».

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Les vulneracions dels drets lingüístics i les exigències de parlar en castellà són especialment pernicioses quan afecten infants o quan es produeixen davant seu. Des de ben menuts, els catalanoparlants internalitzen la jerarquia lingüística promoguda pel nacionalisme espanyol i el supremacisme castellà, una circumstància que afavoreix la diglòssia, la convergència cap al castellà i la substitució lingüística.

89 (432). Una metgessa vexa una pacient veneçolana perquè li parla en català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
11/10/2022	Autonòmica	Servei Català de la Salut	Sant Pere de Ribes (Garraf)	Catalunya

Víctima: M. P. L.

Descripció del cas: M. P. L. era una ciutadana de Veneçuela que l'octubre del 2022 feia cinc anys que vivia a Cunit. M. P. L. havia après català i el parlava tan sovint que moltes vegades ho feia sense ni adonar-se'n. El dia 11 d'octubre va anar d'urgències a l'Hospital Residència Sant Camil a Sant Pere de Ribes, un centre adscrit al Consorci Sanitari Alt Penedès-Garraf. La dona tenia un dolor molt intens, però va haver d'esperar una estona llarga perquè l'atenguessin. Quan finalment va passar a la visita, va començar a explicar al metge què tenia, en català. L'home la va tallar i amb un to molt despectiu li va dir: «*A mí no me hables en catalán, a mí me hablas en castellano*». M. P. L. es va quedar molt sorpresa perquè no estava pensant en quina llengua parlava, sinó en el dolor que sentia. La situació la va aclaparar tant que no se'n sortia a traduir el que havia dit. El metge no li va donar cap cadira de rodes ni li va posar cap analgèsic i tampoc no la va examinar. Ella, veient que no li donaven res, va dir que se n'anava a un altre hospital. Llavors, el metge es va posar a seguir-la i va cridar: «*¡Qué?! ¿Ahora te vas? Pues te pondré en el informe que la consulta está anulada y que te has evadido*». Ella sentia tant de dolor que gairebé no podia caminar, i no va respondre res. A fora va caure a terra i es va aixecar com va poder. Una parella la va veure i la van acompanyar a agafar l'autobús per anar al CAP de Cunit. Allà, li van posar un calmant i li van parlar en català. Quan va explicar a les infermeres el que li havia passat, van afirmar que sabien qui era el metge i que no tenia un tracte correcte amb els pacients.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

És ben possible que els trets físics de la pacient i el seu origen llatinoamericà expliquin en part l'actitud intolerant del metge. Com que en l'imaginari supremacista del nacionalisme espanyol el castellà és una llengua millor i més útil

que el català, les persones que s'identifiquen amb aquesta ideologia troben incomprensible, ofensiu, que algú que té el castellà com a llengua nadiua usi de manera habitual el català. És amb aquest coneixement que cal entendre, per exemple, l'obsessió del nacionalisme amb els cognoms de les persones que s'identifiquen amb la identitat o la llengua catalanes, i el seu ús freqüent d'insults com «*charnego*» per retreure als catalans amb avantpassats castellans una suposada «traïció» a l'espanyolitat. De la mateixa manera, un hispanoamericà que adopta la llengua catalana o que s'identifica amb Catalunya genera agressivitat en aquests perfils ideològics.

90 (433). L'escridassen a l'estació per parlar en català: «*Sé cuatro idiomas y no me da la gana hablar en catalán*»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
11/10/2022	Estatal	Renfe - Adif	Vilanova i la Geltrú (Garraf)	Catalunya

Víctima: A. M. F.

Descripció del cas: A. M. F. va anar a les taquilles de l'estació de Rodalies de Renfe de Vilanova i la Geltrú per obtenir un bitllet. Quan va adreçar-se a la treballadora en català, ella li va dir no l'entenia. Ell no va voler polemitzar i, sense dir res, va anar a les màquines per veure si podia fer-hi la gestió. Mentre ho feia, una altra treballadora de les taquilles va començar a cridar i a increpar-lo. Va dir que els havia faltat al respecte i va afegir: «*Sé cuatro idiomas y no me da la gana hablar en catalán*».

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Aquesta fitxa mostra de manera molt clara les relacions de poder i la jerarquia en estatus darrere de la majoria de discriminacions lingüístiques. Les discriminadores, en aquest cas treballadores públiques amb sous pagats per tots els contribuents, es veien legitimades per fer exigències lingüístiques a un membre del grup lingüístic subordinat, i van percebre com una ofensa la no submissió del discriminat. A més, una va fer palès que no sabia català perquè «*no me da la gana*», tot i que sabia quatre llengües. Aquestes expressions denoten que consideren que el català és inferior i que no és mereixedor de ser après per part dels parlants de la llengua superior. Per al supremacisme lingüístic castellà, els catalanoparlants tenen una mena de deure de deferència envers els parlants de la llengua privilegiada, un deure que a la inversa no existiria. No acceptar aquesta jerarquia és vist com una falta del respecte degut, com una ofensa als parlants superiors.

91 (434). La policia espanyola exigeix a un advocat que s'hi comuniqui en castellà perquè no estan obligats a conèixer «*el dialecto catalán*»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
13/10/2022	Estatal	Policia estatal	El Prat de Llobregat (Baix Llobregat)	Catalunya

Víctima: A. R. F.

Descripció del cas: a A. R. F., un advocat especialitzat en casos d'estrangeria, duia el cas d'una ciutadana llatinoamericana en un procés d'expulsió. El mes d'octubre van rebre una resolució del Grup Operatiu d'Estrangers del Cuerpo Nacional de Policía, la policia estatal, en què proposaven l'expulsió de la dona. En la mateixa comunicació, el Grup Operatiu d'Estrangers requeria un acusament de rebut «*por este mismo medio y en castellano*». L'advocat els va respondre que, segons l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, una llei orgànica, els ciutadans tenien dret d'opció lingüística amb les administracions a Catalunya, i això suposava que podien fer servir el català. Poc després, A. R. F. va

tornar a rebre un correu del Grup Operatiu d'Estrangers. Lluny de rectificar, la policia li reiterava que volia acusament de rebut i afegia que, com que no estaven obligats a conèixer «*el dialecto catalán*», «sol·licitaven» que el correu fos contestat en castellà, «*para evitar traducciones de aplicaciones externas que pudieran ser incorrectas*», «*sin ningún tipo de discriminación y sin quitar validez a los trámites y documentos presentados por usted*».L'advocat va dirigir-se a Plataforma per la Llengua i l'ONG del català va presentar una denúncia administrativa davant la Delegació del Govern a Catalunya.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Segons el Tribunal Constitucional espanyol, el dret de comunicar-se en una llengua oficial amb l'administració es deriva de manera automàtica de la Constitució espanyola. En el cas de les llengües diferents del castellà, des del moment que un Estatut d'Autonomia les declara oficials, l'administració les ha de tractar com a mitjans legítims de comunicació amb els ciutadans, sense necessitat de cap norma específica. Tanmateix, com ja s'ha vist reiteradament en aquestes fitxes, molts funcionaris, especialment a l'administració general, vulneren aquestes previsions legals de manera flagrant. En alguns casos, com en el d'aquesta fitxa, fins i tot es mantenen en aquesta actitud desafiant quan se'ls recorda la situació jurídica de les llengües. Això és conseqüència, novament, de dos factors estretament entrelligats: la forta implantació d'un nacionalisme espanyol de caràcter supremacista castellà entre els cossos funcionarials —i, particularment, entre la policia— i la sensació d'impunitat que molts treballadors públics tenen pel que fa a la vulneració dels drets dels ciutadans, una sensació derivada de la tradició autoritària del sector públic espanyol i de la mateixa força del supremacisme castellà abans esmentat, que fa que els vulneradors dels drets lingüístics trobin solidaritat entre companys i caps. En aquest sentit, és significatiu que la policia espanyola s'atreveixi a referir-se al català en termes degradants –i de tradició franquista– com «*dialecto catalán*» en una resposta escrita.

92 (435). Sancionat amb 601 euros per parlar en valencià al metge

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
14/06/2022 i 14/10/2022	Autonòmica	Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública	Alfafar (Horta Sud)	País Valencià

Víctima: F. X. T.

Descripció del cas: El 14 de juny del 2022, F. X. T., veí de Benetússer, va anar a l'ambulatori d'Alfafar per visitar-se d'un refredat. Quan el van fer passar a la consulta, F. X. T. va parlar en valencià amb el metge. El sanitari va tallar-lo i li va dir que tenia dues opcions: o s'adreçava a ell en castellà o se n'anava. El ciutadà va dir-li que no li demanava que parlés en valencià, però sí que no el discriminés per fer-ho ell. El metge no va cedir, i F. X. T. va anar a la recepció a demanar un full de reclamacions. Com que no l'hi volien donar, va telefonar a la policia local, que va presentar-se a l'ambulatori. Finalment, un altre metge el va atendre. Quatre mesos més tard, F. X. T. va rebre una notificació de la delegació del govern al País Valencià en què l'informaven que rebria una sanció de 601 euros per «alterar el normal funcionament del centre de salut» i «molestar la recepcionista». La denúncia l'havia presentada el metge valent-se de la coneguda com a «Llei mordassa», una norma que dona una gran discrecionalitat als agents de l'autoritat per sancionar els ciutadans i que ha estat criticada durament per les institucions internacionals de drets humans. L'afectat va posar-se en contacte amb Plataforma per la Llengua, que el va assessorar en la presentació d'al·legacions, així com per denunciar l'actitud del metge. Tot i que la denúncia al metge es va arxivar, les al·legacions presentades van servir per aconseguir que s'arxivessin les actuacions i la multa fos revocada.

Font: «Sancionen amb 601 euros un home per parlar en valencià a un centre de salut d'Alfafar». *Nació Digital* https://www.naciodigital.cat/noticia/240860/sancionen-601-euros-home-parlar-valencia-centre-salut-dalfafar; «El veí multat per demanar expressar-se en valencià a l'ambulatori d'Alfafar presentarà al·legacions». *À Punt* https://www.apuntmedia.es/noticies/societat/vei-multat-demanar-expressar-valencia-l-ambulatori-d-alfafar-presentara-legacions_1_1553985.html

L'Estatut d'Autonomia del País Valencià estableix, en l'article 9.2, que «els ciutadans valencians tindran dret a dirigir-se a l'administració de la Comunitat Valenciana en qualsevol de les dues llengües oficials i a rebre resposta en la mateixa llengua utilitzada». Aquesta previsió és tan sols una reiteració d'un dret que es deriva automàticament de l'oficialitat del valencià, en la interpretació que fa el Tribunal Constitucional espanyol de l'article 3.2 de la Constitució espanyola: «*De la declaración de cooficialidad se sigue, por imperativo constitucional y sin necesidad de intermediación normativa alguna, su condición de lengua oficial para todos los poderes públicos radicados en Cataluña, sean estatales, autonómicos o locales, asistiendo a los ciudadanos el derecho de usar ambas lenguas en sus relaciones con tales instituciones públicas*» (STC 31/2010, FJ 21). Aquestes normes i jurisprudència no deixen cap espai a la possibilitat de sancionar algú pel fet d'expressar-se en català amb l'autoritat: del dret de fer-ho es deriva l'obligació del poder públic de garantir la possibilitat de fer-ho. Amb tot, la tradició autoritària de l'Estat espanyol, en què les institucions repressives de la dictadura mai no van ser depurades, incentiva comportaments discriminatoris contra les minories lingüístiques, i la coneguda com a «Llei Mordassa», aprovada l'any 2015, dona una gran discrecionalitat als funcionaris per castigar els ciutadans. Sempre que no deixi proves explícites de discriminació i de falsedat documental, un funcionari pot al·legar qualsevol pretext per castigar un ciutadà que reclama els seus drets.

93 (436). Una vigilant de l'Hospital d'Olot se'n riu que la Generalitat tingui normes de protecció dels drets lingüístics

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
15/10/2022	Autonòmica	Servei Català de la Salut	Olot (Garrotxa)	Catalunya

Víctima: M. S. F.

Descripció del cas: M. S. F. va anar amb la família a l'Hospital d'Olot. Una vigilant de seguretat se'ls va adreçar en castellà. Ell va respondre en català i la vigilant li va dir que no l'entenia. Quan ell li va recordar que la Generalitat té normes que protegeixen el dret d'usar el català amb les administracions públiques, la dona se'n va riure obertament.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

En línia amb els nacionalistes espanyols en general, molts discriminadors lingüístics que militen en aquesta ideologia consideren que les normes autonòmiques, i especialment les que regulen els drets lingüístics, no són normes «de veritat» o que no els són d'aplicació. En el fons, es tracta d'un altre vessant del supremacisme castellà de què es parla a bastament en aquest informe. Com que el supremacisme parteix de la idea que hi ha una llengua especial i superior, i unes altres d'inferiors, és fàcil arribar a la conclusió que hi ha un grup de parlants superiors i uns grups de parlants inferiors o subordinats, amb menys drets. Les normes per a la protecció dels grups inferiors no són, en conseqüència, plenament d'aplicació als membres del grup privilegiat. Es tracta, en essència, d'una forma de pensament colonial.

94 (437). Si no signa un consentiment informat en castellà, es queda sense ressonància magnètica

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
15/10/2022	Autonòmica	Servei Català de la Salut	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: J. G. G.

Descripció del cas: J. G. G. tenia programada una ressonància magnètica lumbosacra, una imatge de les vèrtebres de la part baixa de l'espina dorsal, a l'Hospital Dos de Maig, del Consorci Sanitari Integral. Abans de la ressonància li van

donar un document de consentiment informat perquè el signés. Quan va veure que era en castellà, J. G. G. va sol·licitar que n'hi proporcionessin una còpia en català. La resposta va ser que no era possible i que mai no n'havien tingut. J. G. G. els va respondre que no volia signar el document si no era en català. Ells van dir-li que sense signatura no hi hauria ressonància. J. G. G. va dir-los que era la quarta vegada que aquest hospital li negava documentació en català. Finalment, es va veure obligat a signar el document perquè li fessin la ressonància i es va haver d'acontentar a presentar una instància formal. La resposta que va rebre de la direcció era contradictòria amb el que li havien dit els sanitaris: segons la institució, no era que els documents no haguessin estat mai disponibles en català, sinó que aquell dia «no funcionava la Intranet [de l'Hospital] a causa del ciberatac sofert per la nostra administració».

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Novament, ens trobem davant d'un ciutadà lingüísticament conscienciat a qui s'imposa una disjuntiva desagradable: fer valer els drets lingüístics reconeguts i assumir càrregues i molèsties costoses, o bé renunciar-hi per accedir a un servei públic a què té dret, però assumint contradiccions amb els principis propis. També cal fer notar les versions contradictòries sobre l'absència de documentació en català, circumstància que denota deshonestedat per part dels sanitaris o bé de la direcció.

95 (438). Una agent de policia li diu que li són igual les lleis i els drets, i que si vol rebre atenció, ha de parlar en castellà

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
20/10/2022	Estatal	Policia estatal	Vic (Osona)	Catalunya

Víctima: A. S. G.

Descripció del cas: A. S. G. va anar a l'oficina d'expedició de documents de la policia estatal a Vic. Quan la van atendre, va parlar en català. L'agent que l'atenia li va dir que, si no parlava en castellà, no l'entenia. Ella li va dir que tenia dret de parlar en català i que s'hi volia acollir. La funcionària va negar que tingués aquest dret. Llavors, la usuària li va recordar la llei de política lingüística. La policia li va dir explícitament que li eren igual les lleis i els drets, que ella no entenia el català i que, si volia atenció, havia de parlar en castellà. En cap moment no li va oferir la possibilitat que un company l'atengués en català. A. S. G. posteriorment va presentar una queixa mitjançant un full de reclamacions. Una altra funcionària li va etzibar que la companya «no tenia cap obligació d'entendre-la en català». Una tercera treballadora va voler excusar l'oficina dient que «els faltava personal» i que molts treballadors «són d'altres llocs d'Espanya».

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Com en el cas del Grup Operatiu d'Estrangers (fitxa 91), som davant d'un cas en què una agent de policia no només vulnera els drets lingüístics d'un ciutadà, sinó que es manté en aquesta actitud quan se li recorda la legislació. En aquest cas, de fet, és encara més explícit: les lleis i els drets «li són igual». Novament, aquesta actitud es pot atribuir, d'una banda, al supremacisme lingüístic castellà, i de l'altra, a la sensació d'impunitat, generada per la tradició autoritària de les institucions espanyoles i per la solidaritat que els discriminadors esperen d'altres funcionaris correligionaris en aquest supremacisme.

96 (439). Una metgessa a un pare: «*O me hablas en castellano, o no podremos atender a tu hija*»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
21/10/2022	Autonòmica	Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública	Alacant (Alacantí)	País Valencià

Víctima: una família valencianoparlant.

Descripció del cas: uns pares van dur la seva filla al Centre de Salut de Sant Blai, a la ciutat d'Alacant. La sanitària que els havia d'atendre, quan un d'ells s'hi adreçà en valencià, va dir: «*O me hablas en castellano, o no podremos atender a tu hija*». La família es va sentir absolutament vulnerable i, davant de la disjuntiva de cedir o deixar la seva filla sense atenció mèdica, va optar per la primera opció.

Font: «L'administrativa d'un ambulatori d'Alacant: «O em parles en castellà, o no podrem atendre la teua filla». *À Punt* https://www.apuntmedia.es/noticies/societat/l-administrativa-d-un-ambulatori-d-alacant-parles-castella-podrem-atendre-teua-filla_1_1556250.html

La salut dels fills és quelcom que els pares valoren per sobre de pràcticament qualsevol altra cosa. Davant d'una disjuntiva en què un fill es pot veure perjudicat, els pares opten pràcticament sempre per sacrificar l'altre principi o bé en qüestió. És, per tant, d'una extrema gravetat que un sanitari amenaci uns pares que volen exercir un dret reconegut dient-los que, si no hi renuncien, la seva filla no serà atesa. Parlar en valencià, en català, al País Valencià és un dret eminentment moral, perquè el principi de la igual dignitat de les persones pressuposa que tots els grups lingüístics han de tenir dret a desenvolupar-se en llur llengua al seu territori autòcton. També és, però, un dret jurídicament reconegut: la Constitució espanyola, interpretada pel Tribunal Constitucional espanyol, garanteix el dret de comunicar-se en català amb les administracions públiques als territoris en què aquest idioma és oficial. Els principals problemes són que aquest dret està inserit en un marc jurídic general que pressiona en contra del seu exercici i que està també condicionat per la força i extensió d'una ideologia de caràcter supremacista, que es fa notar de manera especial entre alguns cossos funcionarials.

97 (440). Una Renfe a unes ciutadanes valencianes que demanen informació: «*¡En castellano!*»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
21/10/2022	Estatal	Renfe - Adif	Gandia (Safor)	País Valencià

Víctima: R. M. T. S. i una companya.

Descripció del cas: R. M. T. S. i una companya seva van anar a la finestreta de venda de bitllets de l'estació de Renfe de Gandia per demanar informació sobre un bitllet d'oferta de la Generalitat Valenciana. En veure que parlaven en valencià, el treballador de la finestreta els va cridar: «*¡En castellano!*». Elles no volien perdre el tren i van optar per cedir i per posar una queixa més tard, però es van sentir violentades per les exigències. Es van sentir, en paraules seves, com si fossin estrangeres a la terra pròpia.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'oficialitat del català al País Valencià fa que, en teoria, els ciutadans tinguin dret a utilitzar-lo en el sector públic sense que per aquesta raó hagin d'assumir cap càrrega o dilació addicional. Aquest principi és difícil de complir si no existeix un requisit general, ni, de fet, pràcticament tampoc cap d'específic, per als treballadors de l'Administració general de l'Estat i de les seves empreses i òrgans dependents. A més, no és conegut que hi hagi mecanismes específics per garantir que en les dependències d'aquesta administració, i en tots els torns, hi hagi sempre personal capacitat en aquest idioma.

98 (441). Un empleat de Correos escridassa una ciutadana perquè li parla en català i ell treballa per «*una empresa estatal*»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
21/10/2022	Estatal	Correus	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: C. E. C.

Descripció del cas: un treballador de l'empresa pública estatal Correos va escridassar una ciutadana, C. E. C., perquè li parlava en català. Segons el treballador, ell no tenia l'obligació de saber-ne perquè «*Correos es una empresa estatal*».

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Que els treballadors de l'administració estatal hagin de saber castellà, però no català, és un reflex del reconeixement desigual, d'inspiració supremacista castellana, de les llengües a la Constitució espanyola. Una les llengües parlades a l'Estat, el castellà, és elevat pel nacionalisme espanyol a la categoria de «*lengua común*» de tots els ciutadans, amb menyspreu de la llengua tradicional dels diferents territoris i la familiar i habitual dels ciutadans individuals. Els altres idiomes tenen un reconeixement menor com a idiomes «particulars».

99 (442). La policia local de Petrer amenaça un nuvi el dia del seu casament de portar-lo «*al cuartelillo*» si no parla en castellà

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
22/10/2022	Local	Policia local de Petrer	Petrer (Vinalopó Mitjà)	País Valencià

Víctima: J. T. S.

Descripció del cas: J. T. S. estava celebrant el seu casament al municipi de Petrer, al sud del País Valencià. Durant la celebració, es van personar a l'establiment on es trobaven uns agents de la policia local. J. T. S. va sortir per atendre'ls. Un dels agents, en sentir que J. T. S. els parlava en valencià, el va amenaçar que, si no parlava en castellà, el portarien «*al cuartelillo*». El ciutadà va dir que no canviaria de llengua perquè tenia dret d'expressar-se en valencià. El policia el va agafar pel braç i li va exigir que s'identifiqués. J. T. S. ho va fer. El policia va amenaçar-lo novament de dur-lo a la comissaria si no parlava en castellà. J. T. S. no va cedir i finalment els agents se'n van anar sense complir l'amenaça.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Les discriminacions lingüístiques es produeixen sovint amb abús de poder, en situacions de desequilibri clar. En el cas descrit en aquesta fitxa, s'ajunten el desequilibri inherent a les relacions dels ciutadans amb l'administració, el temor natural als cossos armats (especialment marcat en el cas espanyol, atesa la tradició autoritària de l'aparell coercitiu estatal) i una situació d'especial vulnerabilitat: ningú no vol ser detingut el dia del seu casament.

100 (443). El carter se'n va sense lliurar una carta perquè «*no entiendo el catalán*»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
24/10/2022	Estatal	Correus	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: M. M. C. F.

Descripció del cas: a la tarda del 24 d'octubre, M. M. C. F. era a casa seva, a Barcelona. Cap a dos quarts de sis va picar al timbre un treballador de l'empresa pública Correos, que portava una notificació de l'Institut Nacional de la Seguretat Social per a la seva parella. Per l'intèrfon, la ciutadana va explicar que la seva parella no hi era, i el carter va respondre-li que podia baixar ella mateixa a recollir la carta. Quan va baixar, el carter va dir malament el nom de la parella. Ella li va dir com es pronunciava. L'home, amb una actitud hostil, li va dir que «*estamos en España*». Llavors li va demanar el nom i el va començar a escriure en una aplicació al mòbil. Com que el va escriure malament, ella li va dir com s'havia d'escriure. Ell, llavors, li va dir que «*no entiendo el catalán*». Ella li va dir que l'hi explicaria a poc a poc. En aquell moment, ell va perdre els estreps i li va dir que no volia sentir-ho. Es va girar i se'n va anar sense lliurar-li la notificació.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

En una sentència de 2013 (STC 265/2013), el Tribunal Constitucional espanyol va avalar que el govern balear de José Ramón Bauzá, del PP hagués eliminat el requisit de conèixer la llengua catalana dels funcionaris autonòmics, perquè hi havia en la societat un «*conocimiento y uso social generalizado de la lengua propia*» i perquè el dret d'opció lingüística quedava plenament garantit pel fet de tractar el coneixement de la llengua com un mèrit, amb l'existència de requisit en alguns llocs de treball específics i amb les mesures de promoció. La sentència en qüestió utilitza uns arguments extremadament pobres i mal construïts per justificar unes posicions preconstruïdes: que és perfectament lícit, si no desitjable, que els funcionaris puguin ignorar el català, mentre que el coneixement del castellà ha de ser inqüestionable. El dret dels ciutadans de comunicar-se en català amb les administracions no es limita a l'enviament de comunicacions escrites en procediments formals, situacions en què la ignorància de la llengua per un funcionari concret pot ser compensada amb sistemes de traducció o amb l'ajuda d'un altre funcionari. Bona part dels tractes dels ciutadans amb l'administració es produeixen de manera oral, cara a cara, en què, en cas d'incomprensió, el manteniment en la llengua pròpia comporta com a mínim dilacions i càrregues addicionals i, en la majoria dels casos, simplement desatenció. És el cas d'aquesta fitxa: algú que rep una carta i no és entès perquè parla en català, en el millor dels casos haurà d'esperar que vingui un altre funcionari capacitat a lliurar-l'hi, assumint costos addicionals als d'un ciutadà castellanoparlant; en el pitjor dels casos, simplement es quedarà sense carta. Aquestes situacions es produeixen per la manca d'un requisit generalitzat, i als ciutadans que les pateixen els són indiferents el «*conocimiento y uso social generalizado de la lengua propia*», el tracte del català com a «mèrit» en l'accés a la funció pública i les mesures de foment que el Tribunal Constitucional espanyol utilitza barroerament com a coartada dels seus plantejaments nacionalistes espanyols. D'altra banda, cal tenir en compte que l'administració estatal no exigeix el coneixement del català pràcticament per a cap lloc de treball, tampoc en llocs «específics» com els que el Tribunal Constitucional espanyol branda per mantenir en peu la llei discriminatòria de Bauzá.

101 (444). No pot fer una oposició en valencià perquè Asp és un municipi de predomini històric castellà, criteri que no s'aplica a la inversa

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
02/11/2022	Local	Ajuntament d'Asp	Asp (Vinalopó Mitjà)	País Valencià

Víctima: una C. B. B.

Descripció del cas: C. B. B. tenia un examen d'oposicions per accedir a una borsa de treball d'agent d'igualtat de l'Ajuntament d'Asp. Quan van repartir els fulls d'examen, C. B. B. va demanar-ne la versió en valencià. La resposta va ser negativa: «*Es que aquí hablamos castellano*». Ella va respondre que tenia dret a fer l'examen en valencià i que li anava millor perquè havia estudiat en aquest idioma. No li van donar cap alternativa i es va veure forçada a fer l'examen en castellà.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Asp és un municipi de predomini lingüístic històric castellà, per bé que es troba en una comarca generalment de predomini lingüístic valencià. Aquesta realitat fa que sigui perfectament just i raonable que els exàmens d'oposició s'hagin de fer en castellà: l'administració i el poder han de respectar i adaptar-se a la llengua de la població autòctona,

originària, de cadascun dels territoris en què operen. Tanmateix, el règim constitucional espanyol no opera sobre aquest principi: el castellà és oficial arreu de l'Estat, amb independència del seu arrelament històric, del seu grau d'ús per la població i de la voluntat dels veïns de cada lloc. Tenint present que el castellà rep aquest tractament, que el català no en rebi un d'equivalent és discriminatori. Així doncs, amb independència del principi d'autoctonia, els ciutadans catalanoparlants que no poden fer exàmens d'oposició en català fora dels territoris històricament catalanoparlants troben una limitació que els castellanoparlants no troben fora dels territoris històricament castellanoparlants, i són, en conseqüència, discriminats. A més, també cal tenir present que el valencià és oficial arreu del País Valencià, tant a la zona de predomini lingüístic valencià com a la de predomini lingüístic castellà, i, per tant, el cas descrit en aquesta fitxa comporta també una vulneració de la legislació vigent.

102 (445). Un policia ordena a un pare i una filla que parlin en castellà si volen tramitar la renovació del document d'identitat

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
02/11/2022	Estatal	Policia estatal	Sant Quirze del Vallès (Vallès Occidental)	Catalunya

Víctima: R. M. L. i la seva filla

Descripció del cas: R. M. L. i la seva filla de 16 anys, veïns de Sant Quirze del Vallès, van anar a renovar el carnet d'identitat. El policia que els va fer el tràmit els va exigir, amb to imperatiu, que parlessin en castellà. Tot i que eren conscients que podien protestar perquè tenien dret de parlar en català, es van sentir cohibits i van prioritzar fer el tràmit, motius pels quals van canviar al castellà.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Novament, el desequilibri en la relació entre el discriminador i els discriminats és clarament perceptible. Els discriminats són ciutadans obligats a realitzar un tràmit que probablement no farien si depengués de la seva voluntat, amb conseqüències negatives si no el fan, mentre que el discriminador és un funcionari uniformat i armat, que no té cap mena de por de conseqüències negatives pels seus actes perquè no existeixen mecanismes eficients per prevenir i castigar les discriminacions lingüístiques i perquè sap que tindrà la solidaritat dels seus companys i superiors perquè els discriminats parlen una llengua menystinguda i odiada pel nacionalisme espanyol. En aquestes circumstàncies, és natural que molts ciutadans discriminats optin per cedir a les ordres i les pressions dels discriminadors, per molt que siguin il·legals.

103 (446). Li diuen que cap professional del centre de salut no el podrà atendre si parla en valencià

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
03/11/2022	Autonòmica	Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública	Sagunt (Camp de Morvedre)	País Valencià

Víctima: J. X. R. M.

Descripció del cas: J. X. R. M. va anar al Centre de Salut de Sagunt per una visita. Quan va explicar el que tenia, va veure que la metgessa no semblava comprendre'l, i va demanar-li si sabia valencià. Ella li va dir que no. Llavors, ell va preguntar-li si l'entenia prou per poder-lo atendre. La dona novament va dir que no. Aleshores, ell va sortir de la consulta i va demanar al taulell si algun professional del centre el podria entendre en valencià. La resposta va ser negativa, amb l'excusa que les dues metgesses i la infermera eren totes de fora del País Valencià. Davant d'aquesta situació, l'usuari va optar per anar-se'n.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'article 56.2 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic preveu que «les Administracions Públiques, en l'àmbit de llurs competències, hauran de preveure la selecció d'empleats públics degudament capacitats per cobrir els llocs de treball a les Comunitats Autònomes que disposin de dues llengües oficials». Tot i la claredat del precepte, algunes administracions –especialment la general de l'Estat, però també històricament algunes d'autonòmiques– no han desplegat mai normes i mecanismes concrets per fer complir l'Estatut. En absència d'un requisit general de coneixement, l'administració hauria d'organitzar-se de tal manera que a cada centre obert al públic i en cada torn de treball hi hagués professionals capacitats per atendre el públic en català, sense que els ciutadans haguessin d'assumir càrregues, dilacions o costos addicionals pel fet d'expressar-se en aquesta llengua.

104 (447). Es veu forçat a signar una autorització en castellà perquè li facin una operació mèdica

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
07/11/2022	Autonòmica	Servei Català de la Salut	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: M. D. M.

Descripció del cas: M. D. M. era una persona d'edat avançada amb problemes de mobilitat. A començament de novembre tenia una petita intervenció quirúrgica a l'Hospital Clínic de Barcelona. Abans de començar l'operació, li van fer signar un full d'autorització per rebre l'anestèsia. Quan va veure que li donaven el full en castellà, el va sol·licitar en català. La resposta és que no en tenien. Davant de la disjuntiva entre signar el document en castellà o anar-se'n sense l'operació, M. D. M. es va veure forçat a signar-lo.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Es tracta d'un cas idèntic al de l'Hospital Dos de Maig (vegeu la fitxa 94). Els ciutadans que es troben en aquesta situació es veuen forçats a triar si renunciar als drets lingüístics o bé al servei a què també tenen dret. Es tracta d'una disjuntiva jurídicament inacceptable, però els mecanismes per depurar aquestes pràctiques són molt febles i ineficients, i en cap cas no ofereixen una solució satisfactòria immediata.

105 (448). El metge es nega a atendre'l, li diu que no té l'obligació de parlar en català perquè és del Perú, i la reprogramació de la cita li fa perdre set mesos

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
14/11/2022	Autonòmica	Servei Català de la Salut	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: M. S. C.

Descripció del cas: M. S. C. tenia una visita mèdica per telèfon amb la Fundació Puigvert. Es tractava d'una trucada perquè li donessin els resultats d'una prova que havia fet unes setmanes abans. Per bé que el servei el prestava la Fundació, l'usuari venia derivat del sistema sanitari públic, que hi aportava finançament. El metge que va trucar a M. S. C. s'hi va adreçar tota l'estona en castellà. El ciutadà li va demanar que l'atengués en català, però el sanitari s'hi va negar. Va dir que era del Perú i que «*no tenía la obligación*» d'atendre'l en català. M. S. C. li va fer avinent que ell tenia dret a ser atès en català, i llavors el metge va dir que no l'entenia: «*¿'Dret'?¿Cómo? No entiendo*». M. S. C. es va quedar sense la visita i va haver de reprogramar l'hora. Després de dies d'espera perquè li donessin hora, li van dir que només podien donar-n'hi una el mes de juny del 2023, set mesos després.

Després de rebre diverses comunicacions de desatenció del dret d'opció lingüística i d'altres drets de ser atès o informat en català a la Fundació Puigvert, Plataforma per la Llengua va presentar una denúncia per incompliment del plec de clàusules del contracte que té subscrit amb el Servei Català de la Salut, a través del qual presta serveis sanitaris de caràcter públic a canvi d'una retribució per part de l'administració catalana. Aquestes clàusules contenen diverses previsions d'ús del català que, en definitiva, fan que l'externalització del servei no suposi una minva en els drets lingüístics. Pel que fa a l'atenció oral, la vinculació contractual obliga a disposar de personal capacitat per atendre en català els usuaris dels serveis públics de salut.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Segons el Tribunal Constitucional espanyol, de la cooficialitat del castellà i el català se'n deriva un «*equilibrio inexcusable entre dos lenguas igualmente oficiales y que en ningún caso pueden tener un trato privilegiado*» (STC 31/2010, FJ 14). També segons el Tribunal Constitucional espanyol, els ciutadans han de poder triar la llengua d'ús en el sector públic «*en perfecta igualdad de condiciones por cuanto hace a las formalidades y requisitos de su ejercicio*» (STC 31/2010, FJ 23). Segons l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, les entitats privades que presten serveis públics estan obligades a garantir el dret d'opció lingüística com ho estan les administracions públiques (EAC 2006, article 33). A la pràctica, però, el castellà és una llengua clarament privilegiada i no existeix una igualtat efectiva pel que fa a les condicions amb què s'exerceixen els drets lingüístics. És impensable que un ciutadà castellanoparlant accedeixi a un servei sanitari, i encara més si és públic, i es trobi que la persona que l'atén no és capaç d'expressar-se en la seva llengua, i encara ho és més que li digui que no l'entén. En canvi, com aquest informe demostra, són nombrosos i freqüents els casos de catalanoparlants que en aquests mateixos àmbits troben pressions per abandonar la seva llengua i fins i tot veuen com se'ls denega el servei o se'ls imposen obstacles i impediments addicionals, amb un cost considerable en temps, molèsties o diners. És significatiu que diversos prestadors sanitaris de serveis públics, com la Fundació Puigvert, infringeixin de manera regular les seves obligacions, perquè això indica que hi ha una sensació estesa d'impunitat.

106 (449). No es pot donar d'alta d'autònom perquè el seu nom conté la ce trencada

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
16/11/2022	Estatal	Ministeri d'Indústria	Mediona (Alt Penedès)	Catalunya

Víctima: M. D. R.

Descripció del cas: a M. D. R. va accedir a la Plataforma d'Atenció a l'Emprenedor del Ministeri d'Indústria, un portal virtual per donar-se d'alta com a treballador autònom. No va poder completar el tràmit perquè el sistema no permetia que s'hi inscrivís amb el seu nom, que conté el caràcter *ç*, de la ce trencada. Després de protestar, el van redirigir a uns altres webs en què podia fer el tràmit, però de manera més complexa i carregosa.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Molts dels casos d'aquest informe tenen a veure amb l'ús oral del català i, generalment, inclouen algun element d'hostilitat individual envers el català. Aquesta hostilitat, és clar, no és espontània, anecdòtica, sinó que és d'arrel ideològica i estructural. Aquest cas, en què no hi ha aquesta hostilitat individualitzable, il·lumina el caràcter estructural de la discriminació lingüística. L'administració estatal opera en castellà, per als castellanoparlants, i s'identifica exclusivament amb la llengua castellana. Això explica que a l'hora de crear un programari per facilitar els tràmits als ciutadans es tinguessin en compte els caràcters particulars del castellà, com la *ñ*, però no necessàriament els del català, com la *ç*. La persona discriminada en aquesta fitxa va haver d'assumir unes càrregues addicionals pel simple fet de tenir al seu nom un caràcter català que no existeix en castellà.

107 (450). Un treballador de Renfe diu que no ha de saber català «*porque estamos en España*»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
18/11/2022	Estatal	Renfe - Adif	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: M. S. B.

Descripció del cas: M. S. B. era a l'estació de Renfe d'Arc de Triomf, a Barcelona. Per un dubte sobre els horaris, es va adreçar a un treballador que portava una armilla que indicava que tenia la funció d'informar els usuaris. Quan M. S. B. s'hi va adreçar en català, l'home li va etzibar que li havia de parlar en castellà perquè ell no havia de saber català «*porque estamos en España*». M. S. B. va dir que li faria una foto per denunciar aquest tracte desagradable i, aleshores, el treballador va optar per apartar-se.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

La justificació de la ignorància del català perquè «*estamos en España*», sovintejada entre els casos de discriminació lingüística, és molt reveladora. En la mentalitat del nacionalisme espanyol, Espanya és indissociable i en exclusiva de la cultura i de la llengua castellanes. Tot i que només és l'idioma tradicional d'una part del territori i el nadiu d'una part de la població, per al nacionalisme espanyol és l'idioma «comú», mentre que les altres llengües són «particulars» o «privatives». Es tracta, és clar, d'un plantejament antiigualitari i supremacista.

108 (451). A l'Hospital els diuen que han d'entendre el castellà i que, si continuen demanant atenció en català, els faran fora

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
20/11/2022	Autonòmica	Servei Català de la Salut	Granollers (Vallès Oriental)	Catalunya

Víctima: A. T. F. i el seu fill

Descripció del cas: A. T. F. i el seu fill van anar a l'Hospital de Granollers per una urgència mèdica. Després d'esperar una hora i mitja a urgències pediàtriques, va aparèixer una infermera per donar unes informacions. En tot moment, la dona s'expressava en castellà, i A. T. F. li va demanar que parlés en català perquè no l'entenien bé. La dona va canviar uns segons, però ràpidament va tornar al castellà. Quan van tornar-l'hi a demanar que ho fes en català, la dona s'hi va encarar i els va titllar de maleducats. Una dona que es trobava a la sala també s'hi va encarar i els va dir que ella era «molt independentista», però que el que feien era «de mala educació». Després d'un estira-i-arronsa, la infermera se'n va anar i va aparèixer una supervisora. Aquesta responsable els va dir que estaven molestant i els va demanar que callessin. A. T. F. va al·legar que no entenien el castellà i que no se'ls havia informat correctament. La dona, en comptes de facilitar-los-la, els tallava i els deia que el problema, la mancança, era seva, perquè «havien d'entendre el castellà». A més, els va amenaçar que, si continuaven fent reclamacions, avisaria els vigilants de seguretat perquè els fessin fora i trucaria als Mossos d'Esquadra. Entremig, la dona, que també esperava a la sala, havia continuat fent-los retrets en veu alta, però a ella la supervisora no li va fer cap comentari ni advertiment.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Segons una sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, la STSJC 772/2015 –una sentència que rebaixava algunes previsions dels protocols lingüístics de l'administració de la Generalitat de Catalunya, en general, i del sistema sanitari, en concret, que reforçaven l'ús del català entre els treballadors públics–, el dret dels sanitaris d'usar una llengua oficial o una altra «*tan sólo cede frente al de opción lingüística [sic] en favor del usuario de los servicios sanitarios*». La mateixa sentència anul·lava la previsió que els sanitaris haguessin de mantenir-se en català si l'usuari els parlava en castellà, però no els demanava explícitament que parlessin en aquest idioma perquè considerava que mantenir-se en una llengua diferent de l'oficial triada per l'usuari era «*forzar sin justificación el derecho de opción lingüística del usuario*».

Per bé que la sentència buscava reduir el blindatge jurídic del català entre els treballadors públics, se'n deriven uns principis d'actuació que serien clarament favorables als catalanoparlants si realment s'apliquessin. Cal tenir en compte que els treballadors de les administracions catalanes tenen l'obligació de conèixer la llengua catalana, oralment i per escrit, en un nivell adequat a les seves funcions (Llei 1/1998, de Política Lingüística, article 11.1), i d'acreditar-lo en els processos selectius (ídem, article 11.3). D'altra banda, tots els treballadors públics, fins i tot els que no estan obligats a saber català o a acreditar-lo, tenen l'obligació de garantir que els ciutadans rebin l'atenció en aquesta llengua allà on és oficial (Reial Decret Legislatiu 5/2015, del text refós de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, article 54.11). Segons la sentència, que un treballador públic es mantingui en l'ús d'una llengua diferent de l'oficial utilitzada per l'usuari, encara que l'usuari no faci cap petició expressa, és «forçar-li» el dret d'opció lingüística; el dret del treballador «cedeix» davant del de l'usuari. Per totes aquestes raons, la infermera d'aquest cas havia d'expressar-se en català, i l'afirmació de la responsable que els usuaris «havien de saber castellà», possiblement en referència a l'article 3.1 de la Constitució espanyola, no servia per justificar la negativa de parlar en català.

109 (452). Va a fer-se el passaport i el policia de la porta li exigeix que parli en castellà: «*Soy andaluz*»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
02/12/2022	Estatal	Policia estatal	Santa Coloma de Gramenet (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: M. D. C.

Descripció del cas: M. D. C. va anar a la comissaria del Cuerpo Nacional de Policía a Santa Coloma de Gramenet per renovar-se el passaport. El policia de la porta li va demanar per què venia i ella l'hi va explicar, en català. L'home li va exigir que parlés en castellà: «*soy andaluz*». Ella li va dir que el català era fàcilment comprensible per a un castellanoparlant. L'agent es va mostrar molt contrariat per la seva negativa a renunciar al català, però finalment ella va poder accedir a la comissaria i fer el tràmit. Posteriorment, va voler posar una queixa contra l'agent, però no li van voler dir el seu número de placa.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

En una democràcia plurilingüe reconeixedora de la igualtat dels seus grups lingüístics, l'origen d'un funcionari no seria mai utilitzat com a argument per justificar que un ciutadà no s'expressi en la llengua autòctona del territori. Si l'Estat espanyol fos igualitari i just en matèria lingüística, la situació de la fitxa semblaria tan absurda com que un funcionari de Barcelona exigís als ciutadans de Sevilla que li parlessin en català perquè «soc català». L'Estat espanyol està construït, però, sobre l'edifici conceptual d'un nacionalisme marcadament supremacista, que dona privilegis a un grup lingüístic a qui equipara amb el model de ciutadà, de nacional, per defecte.

110 (453). Un taxista de Barcelona la fa fora del vehicle perquè parla en català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
03/12/2022	Local	Institut Metropolità del Taxi	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: R. L. V.

Descripció del cas: R. L. V. sortia del sopar d'empresa cap a les 4 de la matinada del dissabte 3 de desembre, vora de la plaça d'Urquinaona de Barcelona. Va parar un taxi i hi va pujar. A dins, va indicar al taxista on l'havia de portar. L'home, amb posat hostil i de males maneres, li va etzibar que a ell li parlés en castellà. Com que ella no ho va fer, li va ordenar que sortís del vehicle.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Segons la llei catalana del taxi, la Llei 19/2003, «els usuaris del servei de taxi tenen dret d'expressar-se en llengua catalana en les comunicacions amb els conductors» (article 26). En desenvolupament d'aquesta previsió, el Reglament Metropolità del Taxi estableix que no acceptar que els usuaris s'expressin en català per fer les indicacions necessàries per al servei és una falta mereixedora de sanció per al taxista. Les normes són paper mullat, però, si no són conegudes per qui les ha de complir ni existeixen mecanismes efectius per castigar-ne els incompliments.

111 (454). Truca a un jutjat de Barcelona i li ordenen que parli en castellà

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
07/12/2022	Estatal	Poder judicial	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: G. S. S.

Descripció del cas: G. S. S. va trucar al Jutjat Social 19 de Barcelona per resoldre un defecte material d'un document emès pel jutjat relacionat amb una demanda que ell havia presentat. Després de parlar amb el servei d'atenció generalista, va ser derivat a una auxiliadora judicial. Quan va començar a explicar-li el problema, la dona li va dir: «No te entiendo, háblame en español». G. S. S. li va fer notar que com a treballadora pública tenia l'obligació de garantir-li el dret de parlar en català, però davant les greus dificultats per comunicar-s'hi, es va veure obligat a canviar al castellà.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Les discriminacions lingüístiques poden tenir, i molt freqüentment tenen, un element d'hostilitat personal envers el grup lingüístic subaltern. Molts dels discriminadors tenen idees contràries a la igualtat entre els grups lingüístics i consideren que els catalanoparlants tenen menys dret d'usar la seva llengua o una obligació d'adaptació a l'interlocutor castellanoparlant. Aquestes idees supremacistes són sovint expressades amb comentaris que les fan evidents. Hi ha alguns casos, però, en què la persona que discrimina no necessàriament té aquestes idees i aquesta hostilitat. Sigui com sigui, però, la discriminació als catalanoparlants és estructural, perquè la legislació, per bé que proclama el dret d'usar el català, crea un terreny de joc advers al seu ús efectiu i potenciador de l'expansió del castellà. Que els treballadors públics estatals hagin de saber tots castellà obligatòriament, però que virtualment mai no tinguin una obligació anàloga de saber català, crea obstacles importants als ciutadans que s'expressen en aquest segon idioma.

112 (455). El guarda de seguretat del tren de la R4 li diu que no entén el català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
11/12/2022	Estatal	Renfe - Adif	El Vendrell (Baix Penedès)	Catalunya

Víctima: R. S. B.

Descripció del cas: R. S. B. era al tren en direcció a Sant Vicenç de Calders, a la línia R4 del servei de Rodalies de Barcelona de Renfe. Durant el trajecte va tenir necessitat d'anar al lavabo, però quan hi va anar, va trobar-se que estava fora de servei. Quan va veure uns guardes de seguretat, els en va voler demanar la raó. Només de començar a parlar, un d'ells li va etzibar que no entenia el català.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

La imposició constitucional sobre els catalanoparlants de saber castellà i l'absència d'una obligació generalitzada anàloga de saber català crea una situació desigual que afavoreix l'expansió del castellà i la minorització del català. Si als territoris tradicionalment catalanoparlants de l'Estat espanyol tothom ha de saber castellà, els parlants d'aquest

idioma poden desplaçar-s'hi i treballar-hi sense fer cap esforç per aprendre la llengua nadiua, i per adaptar-se a la població originària, que és qui, per contra, s'ha d'adaptar forçosament a ells. Al mateix temps, aquesta situació incentiva l'aprenentatge del castellà entre els immigrants de llengües diferents tant del català com del castellà, i treu importància al coneixement del català. Lluny de ser una situació espontània, la minorització del català és fruit de dinàmiques que s'originen en normes jurídiques discriminatòries, en la intervenció estatal. Es tracta, doncs, d'un problema de discriminació estructural.

113 (456). El metge li diu que li parli en castellà de manera imperativa i sense cap mena d'explicació ni excusa

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
11/12/2022	Autonòmica	Servei Català de la Salut	Mataró (Maresme)	Catalunya

Víctima: M. A. N.

Descripció del cas: a M. A. N. va anar d'urgències al Centre Ambulatori d'Especialitats de Mataró, pertanyent al Consorci Sanitari del Maresme. Quan la van fer passar a la visita, el metge li va parlar en castellà. Ella va respondre-li en català. L'home va tallar-la de males maneres i li va exigir que li parlés en castellà: «*Háblame en castellano*». El to era imperatiu i no va donar cap explicació ni excusa per la seva actitud.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Com s'ha dit repetidament al llarg d'aquest informe, la legislació no permet que els treballadors públics facin exigències als ciutadans de no parlar en una llengua oficial, ni de pressionar-los perquè renunciïn a aquest dret. És significatiu que en una bona part dels casos en què aquestes pressions existeixen, els discriminadors no intentin ni tan sols suavitzar les seves exigències o establir certa complicitat amb els discriminats. Segurament, molts d'aquests discriminadors ignoren que els catalanoparlants tenen drets lingüístics reconeguts. També alguns en deuen ser coneixedors, però els vulneren igualment. En qualsevol cas, aquestes actituds s'expliquen per la sensació d'impunitat existent.

114 (457). Una metgessa vol forçar una anciana i la seva filla a parlar en castellà i, quan s'hi neguen, diversos sanitaris els diuen que en aquell hospital ningú no sap català

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
13/12/2022	Autonòmica	Servei Català de la Salut	Sant Joan Despí (Baix Llobregat)	Catalunya

Víctima: E. B. P.

Descripció del cas: E. B. P. va acompanyar al metge la seva mare, una dona d'edat avançada. Concretament, van anar a l'Hospital Moisès Broggi de Sant Joan Despí. Un cop a la consulta, la metgessa els va demanar, en castellà, quin problema tenien. La mare va explicar-li-ho en català. La sanitària va exigir-li que parlés en castellà. La dona ho va intentar, però el parlava amb moltes dificultats, i la seva filla va acabar per demanar que es pogués expressar en català. La treballadora li va etzibar que podia atendre-les en castellà o en anglès, però en català no, perquè no l'entenia. En aquell moment van intervenir-hi més sanitaris, que van assegurar que no hi havia cap metge que entengués el català. A més, van dir que la mare estava «col·laborant», però que la filla no, i que així no les atendrien.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

Que els discriminadors lingüístics qualifiquin l'actitud d'una discriminada que no es resigna a veure vulnerats els seus drets lingüístics com una manca de «col·laboració» és especialment ofensiu, i potser també cínic. Qui té l'obligació legal de facilitar la comunicació en les llengües oficials són els treballadors, i encara més si es tracta de treballadors públics, que viuen dels impostos dels contribuents. D'altra banda, les exigències als nadius d'un lloc perquè no usin la seva llengua, i la pretensió de viure en aquest lloc sense conèixer aquesta llengua denoten una actitud de reminiscències colonials.

115 (458). El conductor de l'autobús no entén res del que li diu, tot i que li ho repeteix quatre vegades

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
13/12/2022	Autonòmica	Consorci del Transport Públic de l'Àrea de Girona, Autoritat Territorial de Mobilitat	Bellcaire d'Empordà (Baix Empordà)	Catalunya

Víctima: la nora de M. J. P.

Descripció del cas: la nora de M. J. P. va agafar l'autobús de línia a Bellcaire d'Empordà, operat per Moventis Sarfa, concessionària del Consorci del Transport Públic de l'Àrea de Girona. En entrar al vehicle, es va adreçar al conductor per comprar el bitllet. L'home no només no sabia parlar català: no entenia res del que la dona li deia. Tot i que la passatgera va repetir quatre vegades el que necessitava, no hi va haver manera de fer-se entendre.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya proclama, en l'article 33, el dret d'opció lingüística dels usuaris en les relacions amb els poders públics i amb «les entitats privades que en depenen quan exerceixen funcions públiques». Aquestes empreses han d'assegurar en tot moment que els ciutadans que s'expressen en català siguin atesos sense problemes ni obstacles addicionals, i sense que hagin de reclamar-ho de manera expressa o amb anterioritat. Situacions com la descrita en aquesta queixa, doncs, són contràries a la legislació i, en cas que no es corregeixin, haurien de ser causa de resolució de contracte.

116 (459). El metge exigeix que parlin en castellà, tot i que la pacient és una dona gran que no en sap

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
20/12/2022	Autonòmica	Servei Català de la Salut	Olesa de Montserrat (Baix Llobregat)	Catalunya

Víctima: E. G. O.

Descripció del cas: E. G. O. és una veïna d'Olesa de Montserrat. El 20 de desembre del 2022 va acompanyar la seva mare, de 91 anys, a una visita mèdica amb el nou metge de família. Dins de la consulta, van adreçar-se al metge en català. El doctor va tallar-les: «*En castellano*». Mare i filla van quedar molt parades i van intentar mantenir-se en català, però el metge les anava tallant perquè parlessin en castellà. La mare, de castellà no en sabia gaire, i no va dir pràcticament res. La filla, que prioritzava poder obtenir la medicació per la mare, es va veure forçada a canviar de llengua. Posteriorment, E. G. O. va expressar a Plataforma per la Llengua que, si la seva mare hagués anat sola al metge, no s'hauria pogut visitar.

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

L'obsessió dels governs espanyols per privilegiar la llengua castellana i per fer-ne la «llengua nacional» i la llengua oficial general van provocar durant tot el segle XIX i bona part del XX nombroses vulneracions de drets civils als parlants de català, al marge de la violència simbòlica i la desigualtat intrínseques d'aquest tracte de favor. Com que la majoria dels catalanoparlants no sabien castellà, l'ús d'aquest idioma en els contextos oficials i per part dels treballadors públics els deixava sovint desemparats. El règim actual cerca d'evitar aquestes conseqüències no eliminant el privilegi del castellà, sinó imposant a tots els ciutadans el deure de conèixer aquest idioma: si els catalanoparlants saben castellà, el seu ús pot ser imposat i privilegiat sense que puguin al·legar altres vulneracions de drets. Amb tot, encara hi ha catalanoparlants que no saben castellà i per a qui la supremacia del castellà té conseqüències més directes que per a la resta. En la majoria dels casos, aquests catalanoparlants són nens petits encara no escolaritzats, que topen amb servidors públics que no saben català o que es neguen a fer-lo servir. També hi ha algunes persones catalanoparlants adultes que, per la seva trajectòria vital o educativa, no són fluides en castellà: es tracta, sobretot, d'ancians, i també de fills de famílies catalanoparlants nascuts i criats a l'estranger. Finalment, també alguns malalts de demències o de malalties cognitives es veuen afectats de manera directa per la imposició del castellà.

117 (460). Un agent de la Guàrdia Urbana es nega a parlar en català perquè «*me entiendes perfectamente*»

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
27/12/2022	Local	Guàrdia Urbana de Barcelona	Barcelona (Barcelonès)	Catalunya

Víctima: M. T. F.

Descripció del cas: M. T. F. tornava amb la seva parella, la seva germana i el seu cunyat d'un sopar familiar de Sant Esteve la matinada de 27 de desembre. Caminaven pel passeig Maragall a Barcelona quan van veure que un cotxe de la Guàrdia Urbana que havia passat pel seu costat feia mitja volta i parava davant seu. De l'interior del vehicle van baixar dos agents i els van exigir que s'identifiquessin. Segons els agents, M. T. F. els havia fet un gest despectiu amb la mà. Tot i que M. T. F. i els seus acompanyants parlaven en català, els policies els parlaven tota l'estona en castellà. La seva germana, molesta, va demanar al policia que estava fent l'actuació que, si us plau, s'adrecés a ells en català. L'home, amb posat fatxenda, va dir: «*Me entiendes perfectamente en castellano, así que no pienso hablar en catalán*». La dona, llavors, va girar-se per anar-se'n i el policia la va agafar del coll. Entremig, M. T. F. buscava el carnet d'identitat a la cartera, i com que no el trobava, el policia va mirar d'agafar-li la cartera a la força. En aquell moment, el grup es va adonar que hi havia fins a quatre cotxes de la Guàrdia Urbana aturats, amb uns vuit agents contemplant l'escena i amb posat fatxenda. Pocs dies després, M. T. F. va rebre una multa amb un import de 300 euros per fer «cants i crits a la via pública».

Font: cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

En una sentència pensada per limitar la capacitat de la Generalitat de Catalunya d'establir el català com la llengua d'ús per defecte dels treballadors públics, sempre que no hi hagués peticions directes dels ciutadans que usessin el castellà, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va dir que el dret dels treballadors públics de parlar una o altra llengua oficial «només cedeix davant del dret d'opció lingüística de l'usuari». La mateixa sentència afirmava que els treballadors públics havien d'usar la llengua en què s'expressés l'usuari perquè no fer-ho suposava «forçar-li el dret d'opció lingüística» (la STSJC 772/2015). Tot i els objectius limitadors de la sentència, aquests preceptes haurien de servir perquè l'administració evités situacions com la descrita en aquesta fitxa. El policia hauria hagut d'usar el català tan bon punt va sentir que era la llengua parlada pels usuaris, i en cap cas podia negar-se a fer-ho davant d'una petició expressa. En aquesta mena de casos es fa evident la desigualtat imperant: els treballadors públics s'adapten a la tria dels usuaris que s'expressen en castellà pràcticament sempre, sense la necessitat d'una petició expressa, i els casos en què es neguen a fer-ho davant d'una petició expressa són testimonials.

118 (461). *«El valenciano es un dialecto», «anda con cuidado, que soy yo quien tiene la aguja»*

Data:	Administració:	Organisme:	Lloc:	Territori:
Desembre del 2022	Autonòmica	Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública	Sant Joan d'Alacant (Alacantí)	País Valencià

Víctima: M. J. S. B.

Descripció del cas: M J. S. B. va anar a l'Hospital Universitari Sant Joan d'Alacant, a la localitat del mateix nom de l'Alacantí. Allà, en expressar-se en valencià, un infermer li va etzibar: «*No me hables en dialecto, que no te entiendo*». La pacient es va quedar estupefacta: «Va de conya, no?». «*No voy de coña*», va respondre el sanitari, «*el valenciano es un dialecto. ¿Eres professora?*». Quan la dona va respondre que no, l'infermer va afegir, entre rialles: «*Pues anda con cuidado, que soy yo quien tiene la aguja*».

Font: Twitter https://twitter.com/mariajosanchis/status/1607316332936044544?s=20

Com s'ha vist al llarg d'aquest informe, les discriminacions lingüístiques particulars s'insereixen pràcticament sempre en una forma sistèmica de discriminació que es fonamenta en una ideologia supremacista. El supremacisme castellà parteix de la idea que la llengua castellana és qualitativament diferent i millor que la resta de llengües de l'Estat espanyol, i que aquestes suposades característiques en justifiquen un reconeixement jurídic i simbòlic també diferenciat i més exaltat. Aquesta jerarquia lingüística ha anat acompanyada històricament d'altes dosis de revisionisme i negacionisme. Entre els falsos mites que l'han apuntalada, hi ha la negació de la unitat del català i la seva reducció a un mer «dialecte», indigne de ser après pels parlants de la llengua superior i de ser utilitzat en contextos formals.

Una anàlisi comparada (2007–2022)

El 2022, Plataforma per la Llengua va ser coneixedora de 118 casos de discriminació lingüística a ciutadans catalanoparlants en mans de les administracions públiques de l'Estat espanyol. Aquesta xifra representa un augment del 19,2% respecte de les discriminacions detectades l'any 2021, 99. Aquest augment considerable manté la tendència a l'alça dels darrers anys: l'any 2018, els casos coneguts per l'entitat van ser 25; el 2019, 32, i el 2020, 52. El creixement entre el 2018 i el 2022 és del 372,0%.

Figura 1. Casos de discriminació lingüística per territori i any (març del 2007 – desembre del 2022)

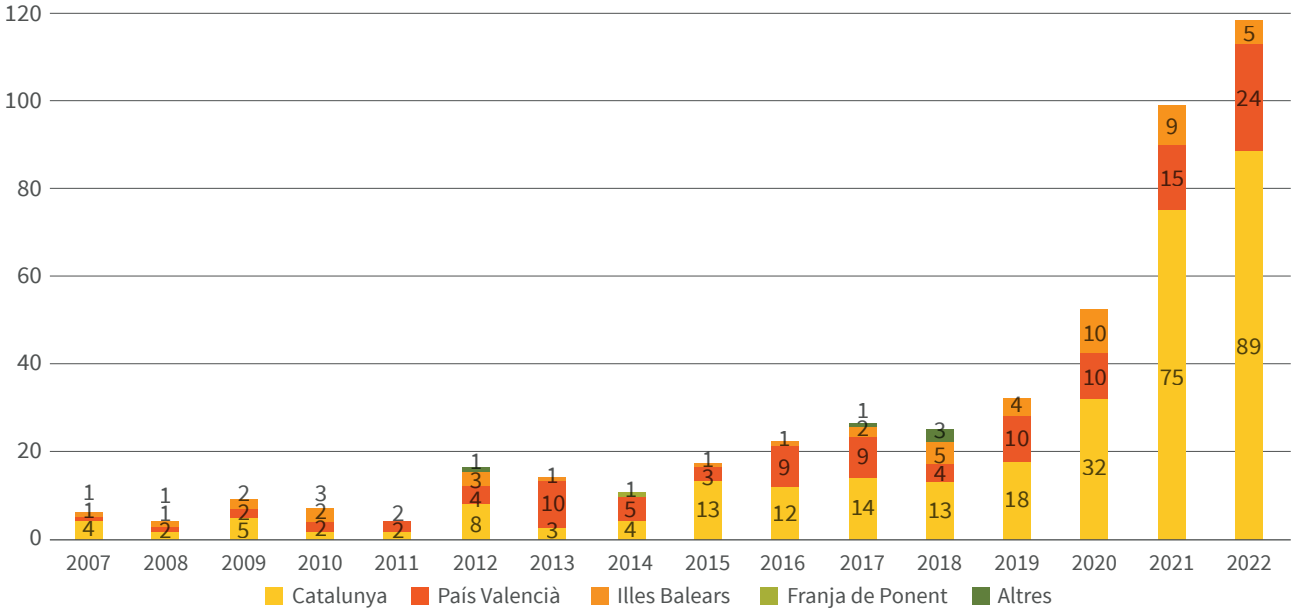

Figura 2. Casos de discriminació lingüística per any i pel mitjà a través del qual han arribat al coneixement de Plataforma per la Llengua (març del 2007 – desembre del 2022)

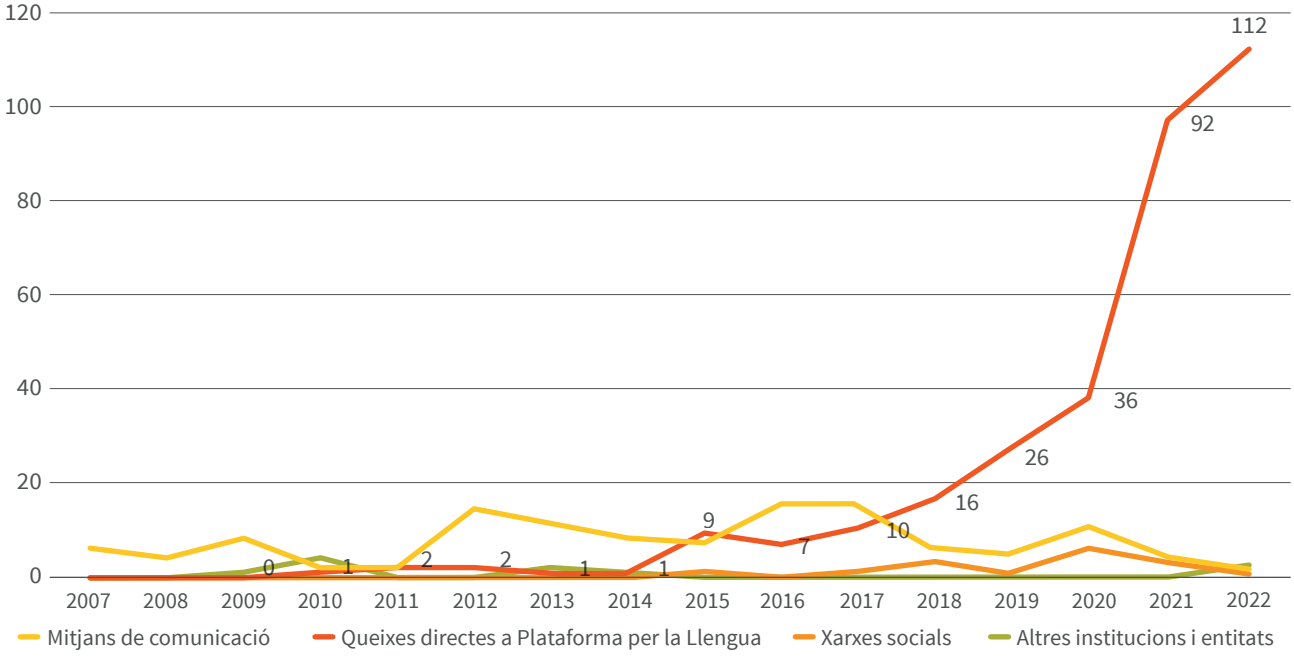

El gran creixement en el nombre de casos coneguts per Plataforma per la Llengua –i, a través seu, pel públic– s'ha de vincular amb l'activitat també creixent del servei d'atenció de queixes i consultes que l'entitat posa a disposició dels ciutadans per rebre assessorament jurídic. Fins el 2014, els casos comunicats per les víctimes de discriminació a Plataforma per la Llengua eren residuals, i fins el 2017, la majoria arribaven a coneixement de l'entitat perquè anteriorment havien aparegut als mitjans de comunicació. El 2018, 16 dels 25 casos van ser comunicats directament a l'entitat pels interessats; el 2019 en van ser 26 dels 32; el 2020, 36 dels 52; el 2021, 92 dels 99, i el 2022, 112 dels 118. En alguns casos, les víctimes van publicar inicialment els seus casos a les xarxes socials, però després van posar-los també en coneixement del servei d'atenció de queixes i consultes de Plataforma per la Llengua. Convé indicar que aquest servei de queixes va atendre 395 reclamacions el 2016 i 2.148 el 2022, un augment del 456,5%.

El 2022, només sis discriminacions van arribar a coneixement de Plataforma per la Llengua per vies diferents del servei de queixes. Tres d'aquests casos van ser difosos per entitats socials (concretament, dos per Escola Valenciana i un per l'associació El Tempir), dos van aparèixer abans en mitjans de comunicació i un va aparèixer a la xarxa social Twitter sense que l'interessat el comuniqués posteriorment a Plataforma per la Llengua.

Figura 3. Casos de discriminació lingüística pel mitjà a través del qual han arribat al coneixement de Plataforma per la Llengua (2022)

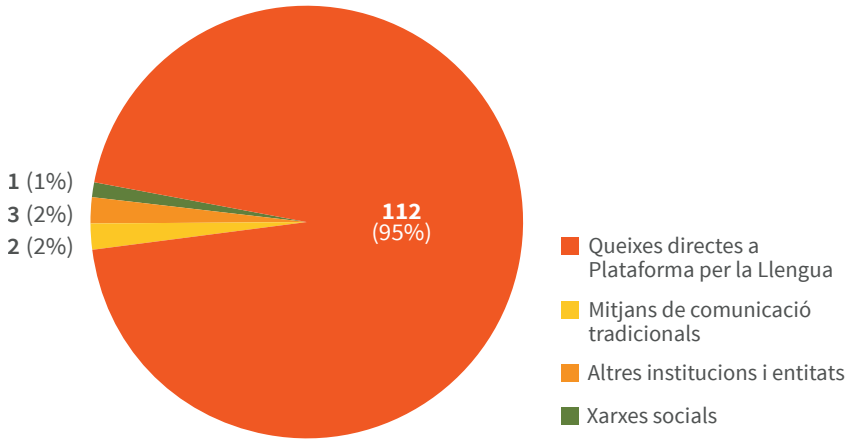

La fragmentació històrica del domini lingüístic català ha conduït a l'aparició de múltiples identitats territorials i al desenvolupament de pautes socials i culturals diferenciades. A l'Estat espanyol, el poder polític, vinculat a la identitat etnocultural castellana i a un nacionalisme fortament intolerant de les minories, ha potenciat i instrumentalitzat aquesta fragmentació per dificultar les accions conjuntes que qüestionin la seva primacia. En el camp de les actituds lingüístiques, les diferències entre territoris són fàcilment observables. Per bé que entre els catalanoparlants l'hàbit de la submissió lingüística i la convergència cap al castellà amb aquelles persones que es perceben com a foranes és generalitzat, a Catalunya les resistències han estat més marcades, per causa de la consolidació i vitalitat d'un nacionalisme autòcton alternatiu a l'espanyol i contrari al supremacisme castellà.

	Població*	Pes proporcional en població	Catalanoparlants inicials (inclou els bilingües inicials)*	Pes proporcional en catalano parlants inicials	Queixes	Pes proporcional en discriminacions (2022)
Catalunya	7.466.727	54,9%	2.924.610	65,8%	89	75,4%
País Valencià	4.947.527	36,4%	1.190.672	26,8%	24	20,3%
Illes Balears	1.190.523	8,8%	327.384	7,4%	5	4,2%
Total	**13.604.777**	**100%**	**4.442.666**	**100%**	**118**	**100%**

* Font: Encuesta de Características Esenciales de la Población y las Viviendas, Instituto Nacional de Estadística (2021)

L'any 2022 el 75,4% (89 de 118) de les discriminacions dels catalanoparlants per les administracions públiques espanyoles que van arribar a coneixement de Plataforma per la Llengua s'havien produït a Catalunya. Segons dades de l'Instituto Nacional de Estadística (INE), l'òrgan estadístic públic de titularitat estatal, Catalunya tenia, l'any 2021, 7.466.727 habitants, el 54,9% de la població dels tres grans territoris catalanoparlants de l'Estat espanyol. Segons el mateix INE, a Catalunya els parlants inicials de català, inclosos els bilingües inicials, eren 2.924.610 persones, el 65,8% del total de parlants inicials de català dels tres territoris sumats. En conseqüència, que tres de cada quatre discriminacions passessin a Catalunya indica una clara sobrerrepresentació d'aquest territori. Al País Valencià, territori amb el 36,4% d'habitants del conjunt dels tres territoris i el 26,8% del conjunt de parlants inicials, només van produir-se el 20,3% dels casos de discriminació detectats. A les illes Balears, amb el 8,8% de la població i el 7,4% dels parlants, es van produir el 4,2% dels casos.

Figura 4. Casos de discriminació lingüística per territori (2018 – 2022)

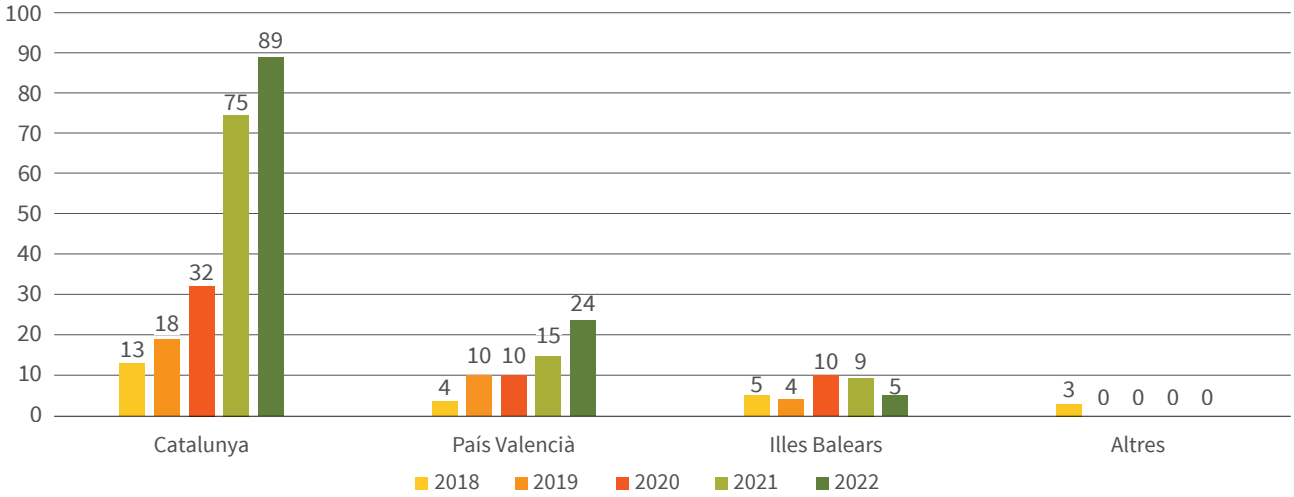

Figura 5. Casos de discriminació lingüística per agrupacions de comarques i per territoris (març de 2007 – desembre del 2022)

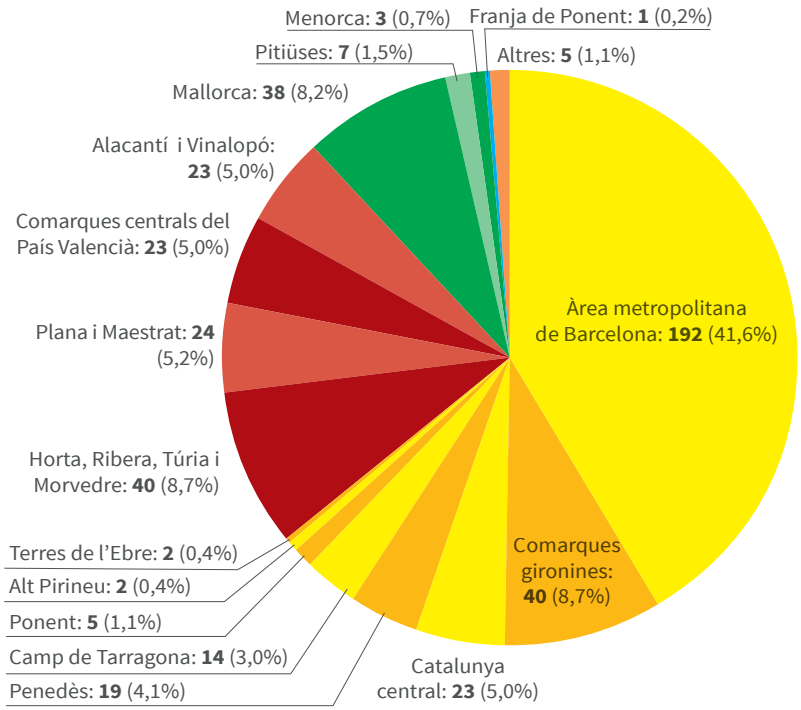

Els factors explicatius més evidents són diversos i el pes de cadascun no és clar, però estan relacionats: la disgregació territorial històrica dificulta la implantació homogènia, arreu del territori, d'entitats i projectes amb vocació de conjunt, com Plataforma per la Llengua; la força comparativa del nacionalisme autòcton a Catalunya fa que les actituds lingüísticament conscienciades i de no-convergència al castellà estiguin més esteses, i això pot dur a més casos de discriminació explícita per part de treballadors públics supremacistes; aquesta mateixa força comparativa del nacionalisme autòcton a Catalunya fa que les discriminacions que s'hi produeixen siguin percebudes més negativament per als qui les pateixen o presencien, i que això porti a la denúncia pública més sovint que al País Valencià i les illes Balears.

Pel que fa al nivell governamental en què es produeixen les discriminacions, les administracions autonòmiques han assumit un protagonisme creixent durant els darrers anys. En termes absoluts, l'administració estatal ha estat cada any, també el 2022, la que ha generat més discriminacions. Malgrat això, el seu pes proporcional ha anat descendint amb el temps. El 2019, el 62,5% dels casos van passar a l'administració estatal; el 2020 van passar-hi el 59,6%; el 2021, el 49,5%, i el 2022, el 46,6%. Les administracions autonòmiques van seguir el procés invers: el 28,1% el 2019, el 32,7% el 2020, el 38,4% el 2021 i el 38,1% el 2022.

Figura 6. Casos de discriminació lingüística detectats per Plataforma per la Llengua per nivell administratiu i àmbit (març del 2007 – desembre del 2022)

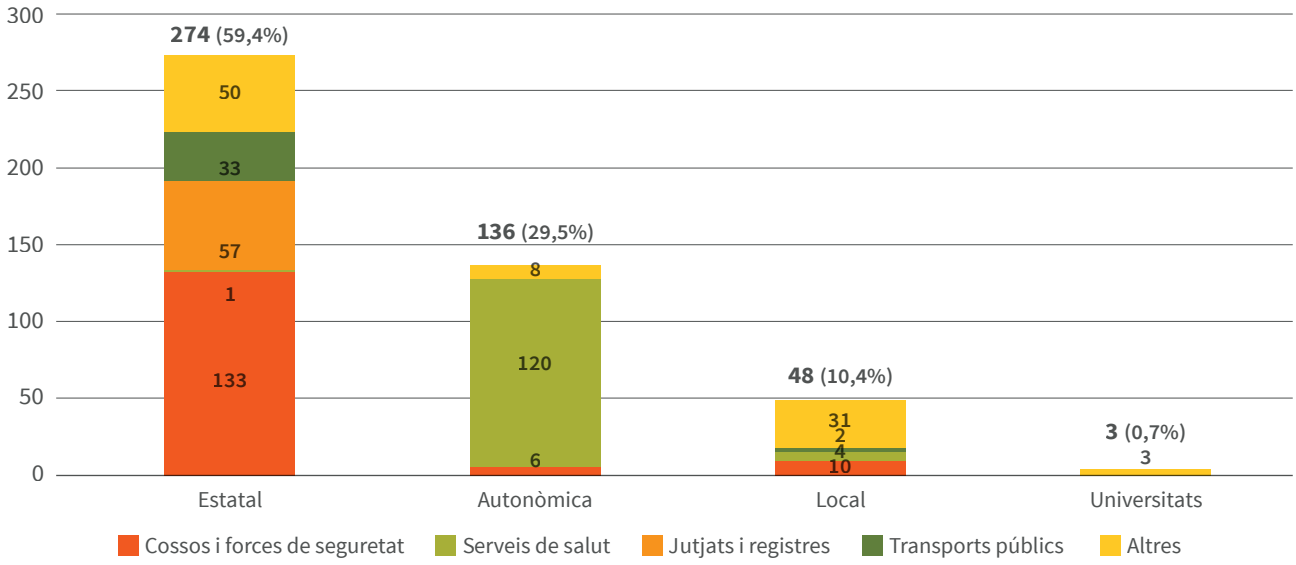

L'elevat nombre de discriminacions lingüístiques per part de l'administració estatal s'explica, per sobre de tot, per l'absència d'una obligació legal individual de saber català per a pràcticament tots els treballadors d'aquesta administració. En general, saber català és solament un «mèrit» per als treballadors estatals destinats a territoris en què aquest idioma és oficial, mentre que saber castellà és obligatori en tots els casos. Per bé que, segons el Tribunal Constitucional espanyol, els ciutadans tenen dret a expressar-se en la llengua oficial de llur elecció en els tractes amb el sector públic, i que ho han de fer en «perfecta igualtat» pel que fa a les condicions i formalitats, l'absència del requisit de saber català (també beneïda pel Tribunal Constitucional) fomenta i facilita que els treballadors públics castellanoparlants facin exigències als ciutadans perquè no s'expressin en català i perquè parlin en castellà.

L'augment en el pes proporcional de les administracions autonòmiques s'explica per raons similars. Les discriminacions lingüístiques autonòmiques han proliferat singularment en l'àmbit de la sanitat, de titularitat gairebé sempre autonòmica. Els casos autonòmics d'altres àmbits són residuals: el 2022, 42 dels 45 casos autonòmics eren sanitaris, un era policial, un als transports públics i un darrer als serveis públics d'ocupació. Aquesta realitat està molt estretament lligada al fet que les administracions autonòmiques no controlen de manera efectiva que els treballadors sanitaris sàpiguen català ni castiguen la majoria de comportaments discriminatoris, de manera que afavoreixen una situació d'impunitat del discriminador.

A Catalunya, tots els treballadors públics autonòmics i locals tenen l'obligació de saber català (Llei 1/1998, de Política Lingüística, article 11.1), coneixement que han d'acreditar en els processos selectius (ídem, article 11.3). Amb tot, els diferents prestadors sanitaris a qui el Servei Català de la Salut encarrega les funcions de salut pública han fet un ús cada cop més freqüent de figures de contractació d'urgència que no comporten un procés de selecció i en què no es requereix que els candidats acreditin els coneixements lingüístics obligatoris. A les illes Balears, des de l'any 2016 la llei preveu que els treballadors públics autonòmics han de saber català, però també incorpora una previsió d'excepcionalitat que permet exemptar el personal estatutari i laboral d'aquest deure si «la prestació assistencial» es pot veure «afectada per la manca o insuficiència de professionals» (Llei 4/2016, de mesures de capacitació lingüística per a la recuperació de l'ús del català en l'àmbit de la funció pública, disposició transitòria segona). El govern balear usa aquesta previsió excepcional de manera regular per exemptar els treballadors sanitaris d'aquest requisit. Al País Valencià, des del 2021 la llei estableix el deure dels treballadors públics de «conèixer les llengües oficials en els termes que es determini reglamentàriament» (Llei 4/2021, de la funció pública valenciana, article 99), però aquest reglament encara no existeix, tot i que la llei donava un termini d'un any per elaborar-lo.

Figura 7. Casos de discriminació lingüística detectats per Plataforma per la Llengua per nivell administratiu i àmbit (2022)

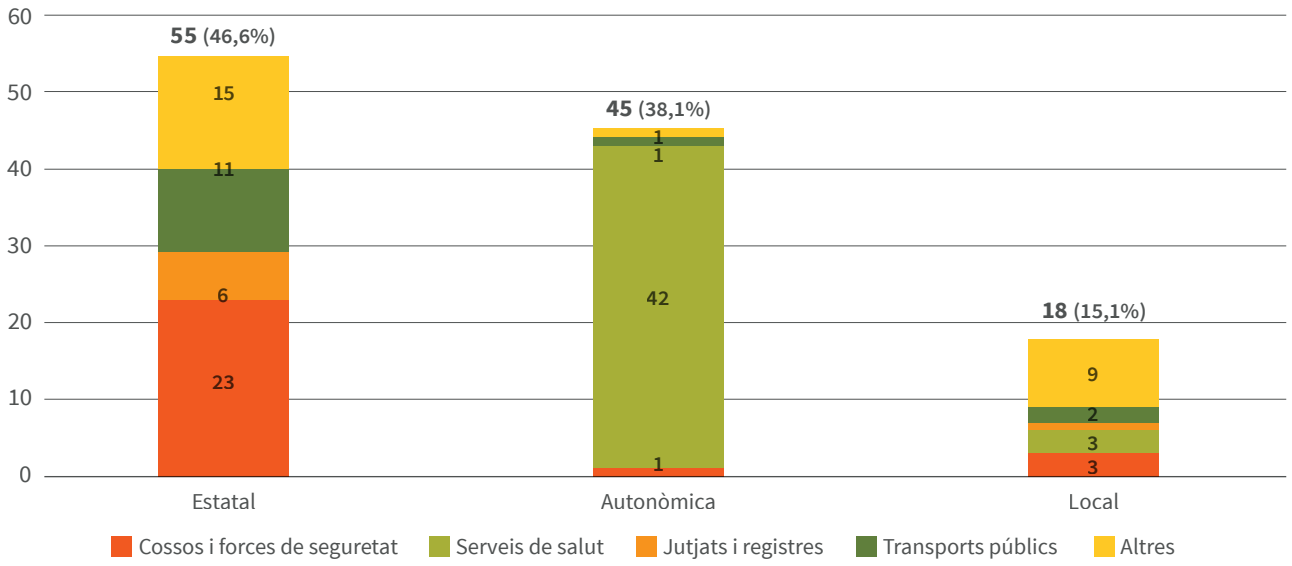

Si s'observen les discriminacions de l'any 2022 sense distingir les administracions en què es van produir, l'àmbit sanitari és el que va generar més casos: 45 de 118, el 38,1%. Es tracta d'un percentatge semblant al del 2021, que va ser del 39,4%. Abans, però, la proporció era molt més modesta: eren sanitaris el 23,1% dels casos el 2020, i el 25,0% el 2019. Els cossos policials, en canvi, han perdut pes relatiu els darrers anys: el 2022 van generar el 22,9% de les discriminacions, i el 2021, el 18,2%, mentre que el 2020 n'havien generat el 48,1%, i el 2019, el 40,6%. En nombres absoluts, els casos de discriminació policial s'han mantingut entre els 13, el 2019, i els 27, el 2022, amb alts i baixos entremig (13 el 2019, 25 el 2020, 18 el 2021 i 27 el 2022), fet que sembla indicar que la problemàtica en aquest àmbit no ha millorat.

Per darrere de l'àmbit sanitari i policial, el 2022 els àmbits amb més pes en la generació de queixes van ser els transports públics (11,9%), l'atenció al ciutadà de l'Administració general de l'Estat (9,3%) i les corporacions locals (6,8%). Els jutjats i registres han anat perdent pes percentual amb el temps: si el 2019 representaven el 12,5% dels casos, el 2022 n'eren el 5,9%. Com en els casos policials, els casos judicials i dels registres no s'han reduït en nombres absoluts (el 2019 van ser 4; el 2020, 4; el 2021, 5, i el 2022, 7) i segurament la problemàtica lingüística no ha millorat.

Figura 8. Casos de discriminació lingüística per àmbit administratiu (març de 2007 - desembre del 2022)

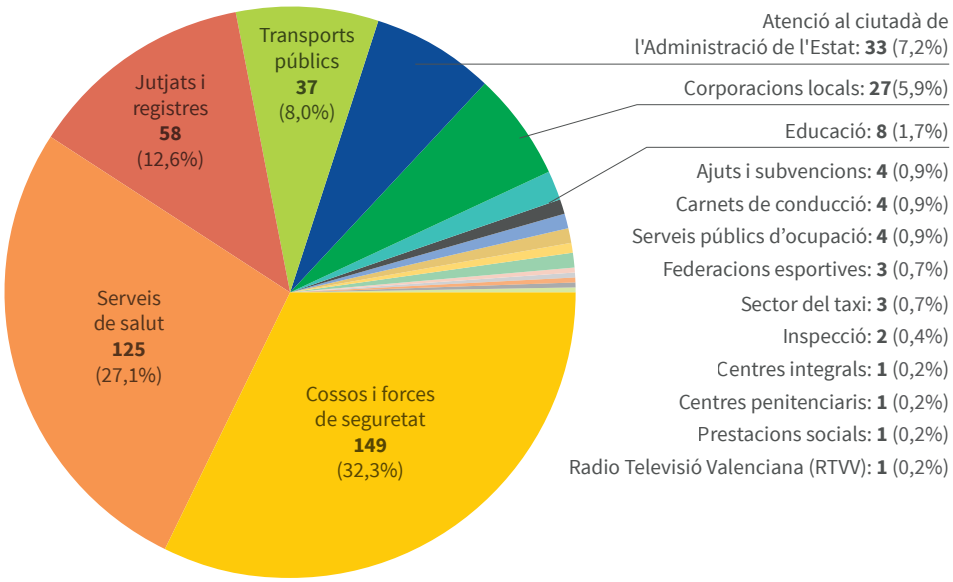

Figura 9. Casos de discriminació lingüística per àmbit administratiu (2022)

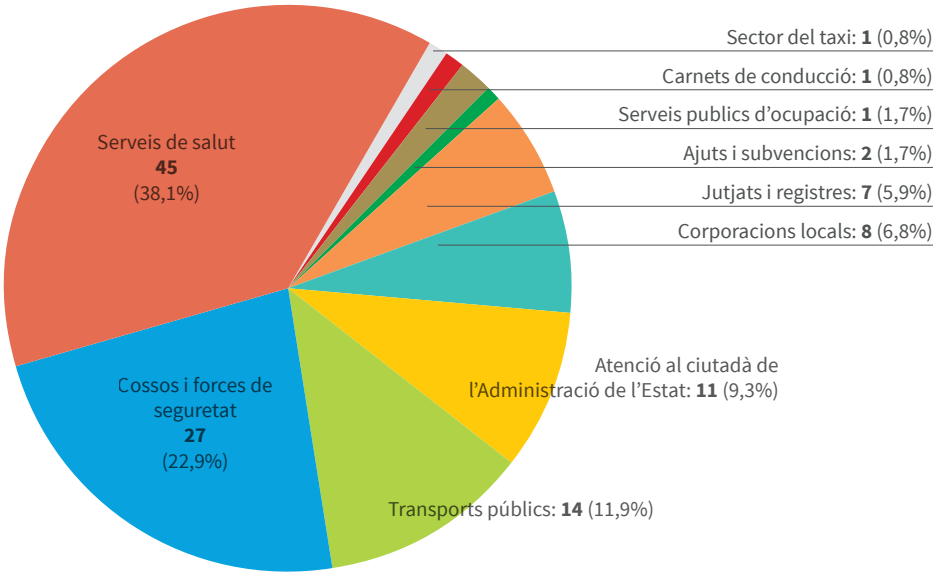

Conclusions

La discriminació lingüística als catalanoparlants és una pràctica encara habitual en les administracions espanyoles. Aquesta discriminació es deriva en última instància d'una ideologia hegemònica i d'un marc jurídic que s'hi inspira que són discriminatoris. El nacionalisme espanyol, molt vinculat a la identitat etnocultural castellana i profundament supremacista en matèria lingüística, presenta el castellà com «la llengua comuna» de tots els ciutadans de l'Estat espanyol i relega les altres llengües autòctones a la categoria de «particulars» o «regionals». Per a aquest nacionalisme antiigualitari, el castellanoparlant és el ciutadà per defecte de l'Estat, «l'espanyol» per antonomàsia. Els membres de les minories nacionals i lingüístiques són generalment tractats com si fossin castellanoparlants que, a més, parlen una llengua addicional, «privativa».

El marc constitucional espanyol reprodueix aquestes nocions: l'article 3 de la Constitució espanyola proclama el castellà la llengua oficial del conjunt de l'Estat i imposa un deure de coneixement d'aquest idioma a tots els ciutadans, previsió que a la pràctica suposa un deure d'adaptació dels membres de les minories a la comoditat lingüística del grup privilegiat. El mateix article permet que els estatuts d'autonomia facin oficials, juntament amb el castellà, els idiomes «respectius», però segons el Tribunal Constitucional espanyol en cap cas no hi poden haver deures generalitzats i individualitzables de conèixer aquest idioma, equivalents al deure de saber castellà.

Tot i que en teoria els ciutadans tenen dret d'expressar-se en la llengua oficial de la seva elecció en les relacions amb el poder públic, el disseny constitucional lingüísticament jeràrquic i discriminatori ha permès que les lleis de la funció pública exemptin pràcticament tots els treballadors de l'administració estatal de conèixer els idiomes oficials diferents del castellà. En les administracions autonòmiques dels territoris catalanoparlants, el requisit de coneixement del català existeix en l'actualitat de manera imperfecta: té excepcions, esquerdes i falles a l'hora de fer-se complir. En els casos concrets del País Valencià i les illes Balears, el requisit de saber català ha estat intermitent durant les darreres dècades.

Sobre el paper, els treballadors públics individuals i les administracions, en general, que es troben en territoris on el català és oficial han de garantir que els ciutadans que s'hi expressen hi siguin atesos sense obstacles ni problemes addicionals, i en cap cas no poden fer-los exigències de parlar en castellà. A la pràctica, la desconeixença del català entre molts treballadors públics incentiva aquestes exigències i les actituds hostils envers els parlants d'aquesta llengua. A més, en alguns cossos funcionarials, especialment en els de l'Administració general de l'Estat, la ideologia supremacista del nacionalisme espanyol està plenament normalitzada i acceptada, de manera que la solidaritat de grup genera un clima d'impunitat que afavoreix la vulneració dels drets lingüístics.

Les següents expressions, recollides en aquest informe, són totes indicadores d'aquest supremacisme i d'aquesta sensació d'impunitat: «*el español es la lengua común que entendemos todos*»; «*tiene que hablar en castellano porque estamos en España*»; «*¡aquí pone España! ¡España! ¡Estamos en España! ¡Aquí se habla en español!*»; «*el español es una lengua que hablan todos y no tengo por qué saber nada más si no me lo exigen, porque en castellano nos entendemos*»; «*en la lengua de todos*»; «*nosotros no volveremos nunca más a Cataluña, y sobre todo habiendo visto gente como usted, con esta afición de no querer hablar español*»; «*no me hable en su mallorquín, por deferencia y educación, cuando alguien le hable en castellano*»; «*no me hable en valenciano, porque no lo entiendo, ni tengo la obligación de entenderlo y mucho menos de hablarlo*»; «*no estamos obligados a conocer el dialecto catalán*».

Any rere any, les discriminacions lingüístiques a catalanoparlants per part de les administracions públiques que arriben a coneixement de Plataforma per la Llengua augmenten. Si els casos coneguts l'any 2018 van ser 25, el 2019 en van ser 32; el 2020, 52; el 2021, 99, i el 2022, 118. Es tracta d'un augment del 372,0% en quatre anys. Malgrat que el creixement està molt vinculat a l'increment en l'activitat del servei d'atenció de queixes i consultes de Plataforma per la Llengua, lligat, al seu torn, a la projecció pública i al coneixement social en augment de l'entitat i de la seva missió, l'existència de tants casos cada any indica que el problema no minva i que no es troba en fase de solució. L'augment de denúncies dels discriminats també pot indicar un creixent inconformisme amb la pràctica de la discriminació lingüística i una

consciència més gran dels drets lingüístics reconeguts i de la justícia lingüística en general, tendències que també poden veure's influïdes per la projecció pública de Plataforma per la Llengua.

En les anàlisis sobre la discriminació lingüística als catalanoparlants, un factor essencial a tenir en compte és el territori. El domini lingüístic català ha estat històricament fragmentat i els diferents territoris han desenvolupat pautes socials i culturals diferents. A Catalunya, amb l'emergència i consolidació durant els segles XIX i XX d'un nacionalisme autòcton alternatiu al nacionalisme castellanista espanyol, la valoració de la llengua pròpia i les resistències a la diglòssia i a la supremacia del castellà han estat més marcades. Com cada any, des que Plataforma per la Llengua elabora informes sobre la discriminació lingüística, l'any 2022 Catalunya va estar sobrerrepresentada. Amb només el 54,9% de la població i amb només el 65,8% dels parlants inicials de català dels tres grans territoris catalanoparlants, l'antic Principat va acumular el 75,4% dels casos de discriminació que van arribar a Plataforma per la Llengua durant aquell any. Més militància lingüística i més rebuig al supremacisme castellà, actituds que poden conduir a més situacions de discriminació per la negativa a convergir cap al castellà i també a més denúncies públiques, són segurament entre les causes d'aquesta sobrerrepresentació.

També com en els anys anteriors, l'Administració general de l'Estat va ser la que va provocar més discriminacions lingüístiques el 2022: 55 de 118, el 46,6%. Aquesta circumstància està lligada de ben segur al fet que és l'administració en què el requisit de conèixer el català és menys comú: de fet, hi és virtualment inexistent. L'elevada presència de treballadors públics no capacitats en català fa proliferar les exigències que els ciutadans parlin en castellà. Amb tot, al llarg dels anys, l'Administració general de l'Estat ha anat perdent pes relatiu per causa del gran augment de discriminacions en l'àmbit sanitari, de titularitat generalment autonòmica. L'any 2022, 45 dels 118 casos de discriminació, el 38,1%, van succeir en les administracions autonòmiques, i 42 d'aquests casos, el 35,6%, en l'àmbit sanitari. El 2019, els casos autonòmics representaven només el 28,1% del total. Novament, l'explicació d'aquesta tendència s'ha de trobar en el requisit lingüístic: per bé que en l'actualitat el coneixement del català és un requisit teòric per a tots els funcionaris autonòmics de Catalunya, el País Valencià i les illes, un seguit de falles, escletxes jurídiques i mesures d'excepció han facilitat l'entrada i, en molts casos, l'estabilització massiva de sanitaris sense els coneixements lingüístics necessaris per atendre la població catalanoparlant.

En darrera instància, el problema de la discriminació lingüística és ideològic. La manca o inoperativitat d'un requisit lingüístic facilita les exigències de canvi de llengua, i aquesta manca i inoperativitat són conseqüència d'un marc jurídic inspirat per una visió antiigualitària de la diversitat lingüística. Tanmateix, la mateixa ideologia supremacista que inspira aquesta mancança i aquestes falles condiciona també de manera directa les actituds dels treballadors discriminadors. Davant d'un parlant d'italià, llengua, com el català, propera al castellà, probablement moltes de les discriminacions explicades en aquest informe no s'haurien produït. Els treballadors haurien intentat trobar solucions per facilitar l'entesa amb els usuaris. En primer lloc, els serveis públics es produeixen en àmbits formals i estereotipats, on el ventall de possibilitats pel que fa a les necessitats dels usuaris és limitat. La comprensió dels usuaris catalanoparlants hauria de suposar poc esforç fins i tot per a aquells treballadors sense coneixements previs de català. I, en qualsevol cas, en una situació d'incomprensió, els treballadors públics sempre tenen la possibilitat (i el deure, segons l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic) de cercar maneres alternatives que el ciutadà quedi atès en la llengua oficial de la seva elecció. Les exigències de canvi de llengua, sovint acompanyades de vituperis, menyspreus i proclames nacionalistes espanyoles, són el reflex d'una ideologia intolerant.

Com que la discriminació és d'arrel ideològica, per superar-la es demana una alternativa també ideològica, un conjunt d'idees alternatiu que proposi, en comptes de la jerarquia, la igualtat entre grups lingüístics. Primer, però, cal discutir els pressupòsits sobre què està construït l'edifici de la discriminació lingüística i mostrar com afecten els ciutadans catalanoparlants. Aquest coneixement servirà per conscienciar la població de superar un paradigma clarament inacceptable. Aquesta ha estat la funció principal d'aquest informe.

Annex. Tots els casos (2007-2021)

1. 16/03/2007. Un jutge del Registre Civil de Badalona obliga a celebrar el casament d'una parella en llengua castellana, tot i tenir coneixements acreditats de català.
Font: "Una parella denuncia davant del TSJC que un jutge de Badalona els va forçar a fer el seu casament en castellà", *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/csyM9> (darrera consulta 27/09/20).

---

2. 16/03/2007. Una metgessa és despatxada d'un centre esportiu municipal del Prat de Llobregat per parlar en català als pacients.
Font: "Acomiaden una metgessa perquè s'adreçava als clients en català". *El Punt Avui*. En línia a <http://hemeroteca.e-noticies.com/edicio-1793/actualitat/acomiaden-una-metgessaperqu%e8-es-dirigia-als-clients-en-catal%e0-20711.html> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20). "Readmesa la metgessa acusada de no voler parlar en castellà, Ajuntament del Prat de Llobregat", *El Punt Avui*. En línia a <http://www.elprat.cat/noticies/detallNoticia/_ZCZRBu1Qu4chuvn2OwPJaTNgFe4I7t9YWGwAYmaltqgxYDFv-6USRg> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

---

3. 17/04/2007. Un ex-senador socialista és obligat a parlar castellà entre burles d'uns vigilants de seguretat.
Font: "Vigilants de l'AVE de Lleida obliguen a parlar en castellà", *E-Notícies*. En línia a <http://hemeroteca.e-noticies.com/edicio-1812/actualitat/vigilants-de-lave-de-lleidaobliguen-a-parlar-en-castell%e0-21976.html> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

---

4. 16/08/2007. Una traductora marroquina és insultada per parlar en català a Palma (Mallorca) a la Guàrdia Civil i acaba condemnada a pagar una multa per injúries.
Font: "Obriran un expedient als agents de Palma que van vexar Saïda Saddouki", *Vilaweb*.
En línia a <https://ja.cat/BbbO0> (darrera consulta 27/09/20).
"La jutgessa condemna Saïda per injúries greus", *Diari de Balears*. En línia a <http://dbalears.cat/actualitat/balears/la-jutgessa-condemna-saida-per-injuriesgreus.html> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

---

5. 20/08/2007. Un regidor d'Ondara (Marina Alta), multat, vexat i qualificat de "cateto" per dos agents de la Guàrdia Civil per parlar en valencià.
Font: "Denuncien la Guàrdia Civil per discriminació lingüística", *Ràdio Pego*. En línia a <http://www.radiopego.com/index.php?name=News&file=article&sid=1413> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

---

6. 03/12/2007. Hèctor López Bofill i la seva dona són vexats i discriminats per parlar català a l'estació de Renfe de Plaça Catalunya.
Font: "Renfe exigeix parlar "en castellano" a López Bofill", *E-Notícies*. En línia a <http://hemeroteca.e-noticies.com/edicio-2006/actualitat/renfe-exigeix-parlar-encastellano-a-l%F3pez-bofill-32317.html> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

---

7. 07/01/2008. Un policia vexa un ciutadà i el fa callar per haver parlat català a la comissaria de Sant Feliu de Llobregat.
Font: "No me da la gana hablar en catalán, estamos en España", *E-Notícies*. En línia a <http://hemeroteca.e-noticies.com/edicio-2033/actualitat/no-me-da-la-gana-hablar-encatal%e1n-estamos-en-espa%f1a-33423.html> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

---

8. 28/02/2008. Un jove, jutjat per desobediència a l'autoritat a Maó per adreçar-se en català a la Policia Nacional.
Font: "Un jove serà jutjat demà a Maó acusat de desobeir l'autoritat després de parlar en català a la Policia Nacional", *Europa Press*. En línia a <https://ja.cat/yEN4j> (darrera consulta 27/09/20).

---

9. 30/08/2008. La Guàrdia Civil nega el dret d'expressar-se en català al batlle de Montblanc i el denuncia.
Font: "La Guàrdia Civil de Montblanc obliga el batlle a identificar-se i parlar en castellà", *Vilaweb*.
En línia a <https://ja.cat/uIie6> (darrera consulta 27/09/20).

10. 15/11/2008. Un jove brutalment agredit per protegir una agressió homòfoba és insultat a la comissaria de la Policia Nacional per parlar en català quan ho denunciava. Els agents van titllar-lo de "tonto" i "chulo", segons denuncià.
Font: "Ferran Giménez, Dénia", "¡En Cristiano! Els cossos de seguretat contra el català" (blog) .
En línia a <https://ja.cat/Zfuq8> (darrera consulta 27/09/20).

11. 16/02/2009. Un jove és retingut, empentat i insultat per parlar en català en un control de la Policia Nacional al túnel del Cadí.
Font: "El CAT a les matrícules. Una crònica colonial al Túnel del Cadí", *Llibertat.cat*.
En línia a <http://www.llibertat.cat/2009/03/el-cat-a-les-matricules.una-cronica-colonial-al-tunel-delcadi-5989> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

12. 18/03/2009. Un tècnic cultural de l'Ajuntament de Reus i una estudiant són vexats verbalment per una professora per emprar el català en un curs subvencionat pel Departament de Treball i la Unió Europea.
Font: "Dos reusencs denuncien discriminació per parlar català en un curs pagat pel Govern", *Reus Digital*. En línia a <http://reusdigital.cat/noticies/dos-reusencs-denuncien-discriminaci-parlar-en-catal-enun-curs-pagat-pel-govern> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

13. 22/05/2009. La degana de la Junta Electoral de Palma i una funcionària acusen un representant polític de "radical" per adreçar-s'hi en català i es neguen a atendre'l.
Font: "Joan Miquel Chacón, d'ERC, denuncia que dues funcionàries l'acusaren de "radical" a la Junta Electoral per parlar en català", *Diari de Balears*. En línia a <https://ja.cat/MWAlN> (darrera consulta 27/09/20).

14. 07/08/2009. Dos guàrdies civils agredeixen un jove de Mallorca per parlar-los en català a l'aeroport i acaben condemnats.
Font: "L'Audiència confirma la condemna al guàrdia civil que agredí Iván Cortès", *Diari de Balears*.
En línia a <http://dbalears.cat/actualitat/balears/l-audiencia-confirma-la-condemna-al-guardia-civilque-agredi-ivan-cortes.html> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

15. 11/08/2009 Una dona d'origen peruà que tramitava el document d'identitat del fill, detinguda per parlar pel mòbil en català en una comissaria. El policia que la retingué i vexà acaba condemnat a pagar 70 euros per una falta de coaccions.
Font: "Rosario Palomino, Barcelona", ¡En Cristiano! Els cossos de seguretat contra el català (blog) .
En línia a <https://ja.cat/mldQ6> (darrera consulta 27/09/20).

16. 03/09/2009. Una família perd un avió per adreçar-se en català a la Guàrdia Civil a l'aeroport de Girona i és multada per desordres públics.
Font: "Jutgen una passatgera de l'aeroport per cridar en català a la Guàrdia Civil", *Diari de Girona*.
En línia a <https://ja.cat/oyh8d> (darrera consulta 27/09/20).

17. 08/09/2009. Un periodista nord-català, retingut en un control policial a la Jonquera per parlar en català i no conèixer el castellà.
Font: "Testimoni del jove retingut en una entrevista Ràdio Arrels Perpinyà", *Ràdio Arrels*.
En línia a <https://ja.cat/N6A6N> (darrera consulta 27/09/20).

18. 30/09/2009. Una jutgessa d'Elx menysprea el català i qüestiona a un encausat i a una testimoni el dret de parlar-lo en un judici.
Font: "Jutgessa i la fiscalia menyspreen el valencià i fan apologia de la "lengua común" en un judici a Elx", *L'Accent. Periòdic Popular dels Països Catalans*. En línia a <http://www.laccent.cat/index.php/paisos-catalans/repressio-i-drets/item/1457-jutgessa-ila-fiscalia-menyspreen-el-valenci%C3%A0-i-fan-apologia-de-la-lengua-com%C3%BAnen-el-judici-d-elx> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

19. 07/12/2009. Neguen l'assistència sanitària a un home a l'ambulatori de Benicarló per parlar en català. L'home reclama i la Conselleria de Sanitat empara la pràctica al·legant que té personal de fora i que ell pot parlar en castellà. El Síndic de Greuges valencià confirma que es tracta d'una vulneració de drets lingüístics.
Font: "El Síndic insta a Sanidad a utilizar el valenciano", *El País*. En línia a <https://ja.cat/CsWmI> (darrera consulta

27/09/20).

20. 06/01/2010 La Policia Nacional intimida un periodista per parlar valencià.
Font: "La policia espanyola vexa un periodista per parlar valencià", *Racó Català*.
En línia a <https://ja.cat/WWCF0> (darrera consulta 27/09/20).

21. 02/02/2010. Un ciutadà cubà retingut a l'aeroport del Prat denuncia una vexació policial per parlar en català. Els policies es van sorprendre negativament del seu nivell i li van etzibar la frase: "¡Cojones, que bien hablas el catalán!".
Font: "¡Cojones, que bien hablas el catalán!", Sant Andreu de Palomar (reprodueix el diari *Avui*).
En línia a <https://ja.cat/dxmyI> (darrera consulta 27/09/20).

22. 04/03/2010. Un veí de Pollença, obligat a parlar en castellà a la Guàrdia Civil durant una identificació, tot i que els agents entenien el català.
Font: "Críticas a la Guardia Civil por exigir a los conductores que les hablen en castellano", *El Mundo*.
En línia a <https://ja.cat/8NkjR> (darrera consulta 27/09/20).

23. 16/04/2010. Un pacient, expulsat del centre de salut d'Inca per adreçar-se en català a la metgessa de capçalera.
Font: "L'OCB denuncia una nova agressió lingüística, aquest cop al centre de salut d'Inca", *OCB*. En línia a <http://dbalears.cat/actualitat/balears/l-ocb-denuncia-una-nova-agressio-linguisticaaquest-cop-al-centre-de-salut-d-inca.html> [ENLLAÇ TRENCAT]

24. 14/05/2010. Dos joves mallorquins, retinguts per la Guàrdia Civil en una rotonda de Porreres per expressar-se en català.
Font: "L'OCB denuncia tres casos de discriminació lingüística per part de la Guàrdia Civil", *OCB*.
En línia a <https://ja.cat/mXdYn> (darrera consulta 27/09/20).

25. 29/06/2010. Retarden durant hores l'assistència mèdica a una dona de 80 anys d'Alcoi perquè els treballadors del 112 no entenien el català.
Font: "Resolució Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana", expedient queixa 105524, assumpte: Drets dels ciutadans a elegir la llengua Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana. En línia a <https://ja.cat/BQ7n1> (darrera consulta 27/09/20).

26. 29/10/2010. Una conductora, insultada i vexada per la Guàrdia Civil a la frontera andorrana per expressar-se en català amb el seu acompanyant.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

27. 22/01/2011. Un ciutadà de la Costera, menyspreat per tenir nom català per part de la Guàrdia Civil en un control rutinari a Ontinyent.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

28. 28/01/2011. Un funcionari de l'Estació del Nord de València nega l'atenció a un usuari discapacitat perquè l'acompanyant s'hi adreça en català.
Font: "Un treballador d'ADIF es nega a atendre una consulta en valencià sobre un passatger invàlid", *Valencianisme.com*. En línia a <http://www.valencianisme.com/index.php?option=com_content&task=view&id=2839&Itemid=48> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

29. 02/03/2011. El Tribunal Suprem espanyol desestima un recurs d'una sentència dictada a Barcelona per ser redactada en català.
Font: "El Suprem ignora un recurs a una sentència de Barcelona perquè està fet en català", *El Punt Avui*.
En línia a <https://ja.cat/lOPc3> (darrera consulta 27/09/20).

30. 23/05/2011. Un ciutadà de Cambrils, ridiculitzat i humiliat en una oficina del DNI espanyol per voler expressar-se en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

31. 06/01/2012. Neguen l'atenció sanitària a un ciutadà de Crevillent i se'n riuen per expressar-se en català.
Font: "Un metge de Crevillent es nega a atendre un pacient perquè parlava en català", *El Punt Avui*.
En línia a <https://ja.cat/0srtB> (darrera consulta 27/09/20).

32. 18/01/2012. Un tècnic de normalització lingüística, despatxat de l'Ajuntament de Dénia per haver informat de l'incompliment de la normativa en matèria lingüística.
Font: "Acte intolerable contra un defensor de la llengua", *Acció Cultural del País Valencià*.
En línia a <https://ja.cat/u1Esg> (darrera consulta 27/09/20).

33. 21/01/2012. Retenció i amenaces a un conductor empordanès per expressar-se en català davant la Guàrdia Civil.
Font: "La Guàrdia Civil investiga les coaccions per l'ús del català", *El Punt Avui*.
En línia a <https://ja.cat/SFgKd> (darrera consulta 27/09/20).

34. 28/01/2012. Un guàrdia civil apallissa un advocat a l'aeroport del Prat per negar-se a parlar en castellà.
Font: "Un jove denuncia la Guàrdia Civil per agredir-lo a l'aeroport del Prat per parlar català", Ara. En línia a <https://ja.cat/r8gaj> (darrera consulta 27/09/20).

35. 07/02/2012. Una parella de Reus es veu obligada a pagar 180 euros a l'Ajuntament per celebrar el casament en català, després que el Registre Civil els obligués a fer-lo en castellà.
Font: "A Reus, si et vols casar en català et fan pagar 180 euros", *Reus Digital*.
En línia a <https://ja.cat/fJTSf> (darrera consulta 27/09/20).

36. 25/02/2012. Un jove mallorquí, denunciat per falta de respecte a l'autoritat per parlar en català a un agent del Cos Nacional de Policia en una manifestació.
Font: "Un policia nacional posa una denúncia a un jove mallorquí per parlar-li en català", *Ara*.
En línia a <https://ja.cat/tRd2h> (darrera consulta 27/09/20).

37. 05/05/2012. Un ciutadà entra a la caserna de la Guàrdia Civil d'Inca per a fer-hi una denúncia i en surt denunciat per parlar-hi en català.
Font: "'Volia posar una denúncia i em citen com a denunciat'. Jordi Alegre és citat als jutjats d'Inca per desobediència a l'autoritat. Va voler parlar en català a la Guàrdia Civil", *Diari de Balears*.
En línia a <https://ja.cat/KED3K> (darrera consulta 27/09/20).

38. 30/05/2012. Un veí de l'Alt Empordà, agredit verbalment i física per una parella d'agents de la Guàrdia Civil, i jutjat per negar-se a parlar en castellà.
Font: "Dos guàrdies civils, a judici per vexar un veí de Vilajuïga que es negava a parlar en espanyol", *Vilaweb*.
En línia a <https://ja.cat/NODag> (darrera consulta 27/09/20).

39. 27/06/2012. Un veí de l'Ametlla del Vallès, retingut il·legalment a l'aeroport de Barcelona per parlar en català i en anglès.
Font: "Retingut per la Policia Nacional a l'aeroport del Prat per parlar només català o anglès", *Ara*. En línia a <https://ja.cat/7LDHn> (darrera consulta 27/09/20).

40. 07/07/2012. Un jove mallorquí passa una nit al calabós per no respondre en castellà a la Guàrdia Civil.
Font: "La Guàrdia Civil arresta un militant d'Arran per no contestar-los en castellà". En línia a <https://ja.cat/Dr2qT> [enllaç que ha quedat inoperatiu; podeu llegir la notícia a *Racó Català*: <https://ja.cat/euLSi>] (darrera consulta: 27/09/20), *Setmanari Directa*.

41. 20/08/2012. Una funcionària de la comissaria de la Policia Nacional de Vic es nega a atendre un ciutadà per parlar en català i l'amenaça.
Font: "Plataforma per la Llengua denuncia un nou cas de discriminació lingüística a la Comissaria de la Policia Nacional a Vic", *Plataforma per la Llengua*. En línia a <https://ja.cat/Fe34Y> (darrera consulta 27/09/20).

42. 07/09/2012. Un viatger, retingut per la Policia Nacional a l'aeroport de Barcelona per haver donat el número del document d'identitat en català.
Font: "Retingut a l'aeroport per parlar en català", *Plataforma per la Llengua* (blog).
En línia a <http://blogspersonals.ara.cat/elcatalasuma/2012/09/20/retingut-a-laeroport-per-parlar-encatala/> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

43. 10/10/2012. Una jutgessa de Cantàbria retira la custòdia de la seva filla a un ciutadà català al·legant que li parlava en català per separar-la de sa mare.
Font: "Una jutge de Cantàbria retira la custòdia de la seva filla a un mosso per "no ensenyar-li castellà". *El Periódico*. En línia a <https://ja.cat/fJ5cv> (darrera consulta 27/09/20).

44. 30/10/2012. Hisenda es nega a tramitar la pensió a una vídua al·legant que havia presentat el certificat de defunció en català.
Font: "La Plataforma per la Llengua denuncia que Hisenda no tramita la pensió a una vídua per presentar el certificat de defunció en català", *Plataforma per la Llengua* (blog).
En línia a <https://ja.cat/55gPt> (darrera consulta 27/09/20).

45. 21/12/2012 Retiren el carnet de conduir a un conductor d'Almenara i el retenen tres hores en un control de la Guàrdia Civil per parlar en català.
Font: "M'han retirat el carnet de conduir per parlar en valencià.", *Vilaweb*.
En línia a <https://ja.cat/EHZu5> (darrera consulta 27/09/20).

46. 31/12/2012. Una veïna de Vistabella del Maestrat, vexada i titllada de mal educada per un metge de l'Hospital Jaume I de Castelló de la Plana per parlar en valencià.
Font: "La Plataforma per la Llengua assessora la víctima d'una nova discriminació lingüística a l'Hospital Jaume I de Castelló", *Plataforma per la Llengua* (blog). En línia a <https://ja.cat/rFILP> (darrera consulta 27/09/20).

47. 05/03/2013. El Govern valencià tanca Canal 9, la darrera televisió en català que quedava al País Valencià, i nega als treballadors despatxats el dret de ser notificats en valencià.
Font: "El Síndic de Greuges pregunta a RTVV per què informa les persones acomiadades per l'ERO solament en castellà", Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana.
En línia a <https://ja.cat/LDQcS> (darrera consulta 27/09/20).

48. 23/03/2013. El dolçainer del grup musical Obrint Pas detingut, amenaçat i agredit per haver parlat en català a dos policies nacionals a València.
Font: "Un policia a Miquel Gironès (Obrint Pas): "Que em parles en espanyol, collons!", *Vilaweb*.
En línia a <https://ja.cat/f2NGE> (darrera consulta 27/09/20).

49. 27/03/2013. Un professor de la Universitat Jaume I de Castelló dedica les hores docents a demostrar la inutilitat del català i anomena "perroflauta" un alumne que es va queixar del mètode pedagògic.
Font: "Adoctrinament espanyolista d'un professor a la Universitat Jaume I de Castelló", *Vilaweb*.
En línia a <https://ja.cat/EFedN> (darrera consulta 27/09/20).

50. 05/03/2013. Un pare i un fill insultats per dos agents de la Policia Nacional en un tren regional a Figueres per parlar en català i no atendre la coacció "en español o nada".
Font: "Denuncia uns policies que li exigien de parlar en castellà", *El Punt Avui*. Queixa rebuda a través del correu electrònic a l'apartat de queixes lingüístiques del web de Plataforma per la Llengua a l'abril de 2013. Nou cas d'agressió lingüística de la policia espanyola, a Figueres.
En línia a <https://ja.cat/fDsxF> (darrera consulta 27/09/20).

51. 12/07/2013. Un ciutadà és acusat d'altercats per un policia local del Campello per parlar en català i dir que el seu nom és Lluís-Xavier.
Font: "El nostre suport a Lluís Xavier Flores, víctima dels insults d'un policia local per parlar-li en valencià", *El Tempir*, associació cívica per la llengua a Elx. En línia a <https://ja.cat/QhO8n> (darrera consulta 27/09/20).
"Elx denunciarà la discriminació lingüística", *El Punt Avui*. <https://ja.cat/S4aMb> (darrera consulta 27/09/20).

52. 21/07/2013. La Policia Nacional nega el dret a un ciutadà de Palma a formular una denúncia en català.
Font: "Nou cas de discriminació lingüística per part de la Policia Nacional", *Diari de Balears*.
En línia a <http://dbalears.cat/actualitat/balears/nou-cas-discriminacio-linguisticaper-part-policia-nacional.html> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

53. 22/07/2013. Un ciutadà detingut en una manifestació a Elx per parlar en català a un policia nacional.
Font: "L'associació El Tempir denuncia un nou cas de discriminació lingüística a Elx per adreçar-se a un policia en català", *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/Q5kwm> (darrera consulta 27/09/20). "Suport a Paco Muñoz Giménez, detingut per la policia nacional per parlar-los en valencià", *El Tempir*, associació cívica per la llengua a Elx.
En línia a <http://www.eltempir.cat/ca/2013/07/22/suport-a-paco-munoz-gimenezdetingut-per-la-policia-nacional-per-parlar-los-en-valencia/>, [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

54. 03/08/2013. Un veí de Puçol, denunciat falsament en un control rutinari de la Guàrdia Civil per expressar-se en català.
Font: "Un veí de Puçol, víctima d'una denúncia falsa de la Guàrdia Civil per parlar en valencià", *La Veu del País Valencià*. En línia a <http://www.laveupv.com/noticia/3936/un-vei-de-pucol-victima-dunadenuncia-falsa-de-la-guardia-civil-per-parlar-en-valencia> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

55. 04/08/2013. Dos joves són colpejats i humiliats per guàrdies de seguretat i guàrdies civils a l'Arenal Sound de Borriana per parlar en valencià.
Font: "Cops de peu i de puny per haver parlat en català, en l'última nit de l'Arenal Sound", *Vilaweb*.
En línia a <https://ja.cat/FwpmN> (darrera consulta 27/09/20).

56. 22/08/2013. Un jutjat de Vinaròs refusa una demanda presentada en català perquè considera que no és una llengua oficial al País Valencià.
Font: "Un jutjat de Vinaròs exigeix el castellà a advocats de l'Ebre". *El Punt Avui*.
En línia a <https://ja.cat/IfWsl> (darrera consulta 27/09/20).

57. 23/08/2013. Un exregidor d'Olleria, vexat per un agent del Cos Nacional de Policia per adreçar-s'hi en català a València.
Font: "Un ex-regidor de l'Olleria, víctima d'un nou cas de discriminació lingüística per part de la policia", *Vilaweb*.
En línia a <https://ja.cat/FWyHz> (darrera consulta 27/09/20).

58. 13/09/2013. Un policia nacional es nega a atendre la denúncia d'un ciutadà perquè s'expressava en valencià i li exigeix parlar "en español".
Font: "Hábleme en español, esto es España", *La Veu del País Valencià*. En línia a <https://ja.cat/a7KSM> (darrera consulta 27/09/20). "El Tempir denuncia un nou cas de discriminació lingüística produïda a Elx per un policia nacional i se solidaritza amb Francisco Escortell", *El Tempir*, associació cívica per la llengua a Elx. En línia a <http://www.eltempir.cat/ca/2013/09/13/el-tempir-denuncia-un-nou-cas-dediscriminacio-linguistica-produida-a-elx-per-un-policia-nacional-i-essolidaritza-amb-francesc-cortell/> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

59. 18/11/2013. Un jutjat de Barcelona nega a un advocat el dret de tramitar en català un procediment judicial.
Font: "Deneguen a un advocat el dret a demanar el català en un procediment judicial", *El Punt Avui*; testimoni personal de Miquel Panadès. En línia a <https://ja.cat/BeaeG> (darrera consulta 27/09/20).

60. 05/12/2013. Un avi i el seu net, expulsats d'un tren TALGO per una revisora per parlar en català.
Font: "La revisora d'un Talgo fa baixar un avi i el seu nét per ser catalans", *El Punt Avui*.
En línia a <https://ja.cat/n5ddX> (darrera consulta 27/09/20). "La revisora que va fer baixar dos passatgers perquè eren catalans amenaça de denunciar-los", *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/mKCuf> (darrera consulta 27/09/20).

61. 01/02/2014. Un guàrdia civil de la Subdelegació del Govern espanyol a Castelló obliga a expressar-se en castellà a una diputada de les Corts Valencianes.
Font: "Marina Albiol denuncia discriminació lingüística a la Subdelegació del Govern espanyol a Castelló", *Vilaweb*.
En línia a <https://ja.cat/fJlDU> (darrera consulta 27/09/20).

62. 21/03/2014. Una jutgessa de Tenerife retira la custòdia a una mare que ha anat a viure a Ripollet perquè considera que el català pot ser un "problema" per a la nena.
Font: "Aparten una nena de la seva mare per l'"escull" del català". *El Punt Avui*.
En línia a <https://ja.cat/AtQP5> (darrera consulta 27/09/20).

63. 10/04/2014. Una jutgessa destinada a Granollers considera en una resolució judicial que l'ús del català és una nosa en un procediment judicial, malgrat acreditar-ne el coneixement com a mèrit.
Font: "Una magistrada considera una nosa l'ús del català en un procediment judicial". *El Punt Avui*.
En línia a <https://ja.cat/oYmfC> (darrera consulta 27/09/20).

64. 26/04/2014. Agents de la comissaria de Xirivella es neguen a atendre una ciutadana per expressar-se en català, li pengen el telèfon i la fan esperar més d'una hora fins que arriba un traductor.
Font: "La Comisaría de Xirivella se niega a atender a una mujer en valenciano y llama a un intérprete", *Levante*.
En línia a <https://ja.cat/sFIKN> (darrera consulta 27/09/20).

65. 30/04/2014. Un manifestant, amenaçat amb una multa de 200 euros per parlar en català a policies nacionals a Dénia.
Font: "Amenaçat amb una multa de 200 euros per haver parlat en català a la policia", <https://ja.cat/BXDRD> *Vilaweb*. "Denuncia que la Policia Nacional le amenazó con multarle por hablar en valenciano durante una protesta de la PAH", *La Marina Plaza*, diari de la Marina Alta i Baixa. En línia a <http://lamarinaplaza.com/2014/04/30/denuncia-que-la-policia-nacional-leamenazo-con-multarle-por-hablar-en-valenciano-durante-una-protesta-de-lapah/#.U2FH6JyvILU.twitter> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

66. 05/05/2014. Trànsit d'Osca ignora una al·legació en català d'un jove multat després de parlar en català en un control de la Guàrdia Civil a la Ribagorça.
Font: "L'Estat discrimina un jove per parlar català i occità". En línia a <http://ebreexpres.com/lestat-discrimina-un-jove-per-parlar-catala-occita/> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20). *Ebre Exprés*; "Un jove denuncia que a l'Aragó també es discrimina el LAPAO", *Ara*. En línia a <https://ja.cat/09ASu> (darrera consulta 27/09/20).

67. 21/05/2014. Una professora d'Elx contractada a la presó de Fontcalent, vexada i amenaçada" per un funcionari del centre per adreçar-se-li en valencià.
Font: "El Tempir denuncia un nou cas de vexació lingüística a la presó de Fontcalent i se solidaritza amb Maria Carme Viudes", *El Tempir*, associació cívica per la llengua a Elx. En línia a <https://ja.cat/EP7Jm> (darrera consulta 27/09/20). "Un funcionari de la presó de Fontcalent amenaça una professora per haver parlat en valencià", *La Veu del País Valencià*. En línia a <https://ja.cat/1k7X4> (darrera consulta 27/09/20).

68. 04/06/2014. Un veí de Caldes de Malavella, amenaçat, insultat i retingut per haver parlat en català a dos policies a l'estació de Figueres.
Font: "Un veí de Caldes acusa dos policies d'amenaces i insults per haver parlat en català", *El Punt Avui*. En línia a <https://ja.cat/2GgZd> (darrera consulta 27/09/20). "Denuncien que dos policies del CNP van retenir un jove per parlar català", *Nació Digital*. En línia a <https://ja.cat/j9Gc7> (darrera consulta 27/09/20).

69. 11/10/2014. Un jutjat de Barcelona ordena traduir un recurs d'aclariment en català al·legant que un dels advocats és de Madrid.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

70. 29/12/2014. Denegada la nacionalitat espanyola a un ciutadà xinès que parla català i amb pocs coneixements d'espanyol.
Font: "Els tribunals deneguen la ciutadania espanyola a un xinès que parla català, però no espanyol", *VilaWeb*. En línia a <https://ja.cat/2j7Mj> (darrera consulta 27/09/20). "Los jueces deniegan la nacionalidad a un chino incapaz de hablar en castellano", *Levante. El mercantil valenciano*. En línia a <http://www.levante-emv.com/comunitat-valenciana/2014/12/29/juecesdeniegan-nacionalidad-chino-incapaz/1206521.htm> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

71. 02/02/2015. Discriminació lingüística al Punt Verd d'Emaya, a Palma.
Font: "Discriminació lingüística al Punt Verd d'Emaya a Palma", *Diari de Balears*, 2 de febrer del 2015. "Emaya diu que la discriminació lingüística al Punt Verd va ser "una impressió", *Diari de Balears*, 5 de febrer del 2015. En línia a <https://ja.cat/ZlHUR> (darrera consulta 27/09/20).

72. 25/02/2015. Un veí de Castelló de la Plana, retingut i vexat per agents del Cos Nacional de Policia per parlar en valencià.
Font: "Un veí és retingut a Castelló per parlar valencià", *La Veu del País Valencià*, 25 de febrer de 2015. En línia a <http://www.laveupv.com/noticia/13296/unvei-es-retingut-a-castello-per-parlar-valencia> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

73. 02/03/2015. A Figueres, una jutgessa amenaça una testimoni de suspendre el judici si parla en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

74. 02/03/2015. La policia espanyola vexa una advocada per parlar en català en un CIE.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

75. 04/03/2015. La Federació Catalana de Futbol anul·la la llicència a sis nens per no tenir el volant d'empadronament adjunt en castellà.
Font: "Federació Catalana de Futbol: una vergonya!", carta al diari *El Punt Avui*, 11 de març de 2015, edició de les comarques gironines, recollida pel web de l'associació Ara o mai en: "Denuncien que la Federació Catalana de Futbol ha anul·lat unes llicències perquè un document estava escrit en català". En línia a <http://araomai.cat/denuncien-que-la-f-c-futbol-ha-anul%C2%B7lat-unesllicencies-perque-un-document-estava-escrit-en-catala/> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

76. 10/03/2015. Expulsat del consolat espanyol a Brussel·les per un escrit en català.
Font: "Expulsat del consolat espanyol a Brussel·les per un escrit en català", *Vilaweb*, 10 de març de 2015. En línia a <https://ja.cat/d7Js4> (darrera consulta 27/09/20). "El govern espanyol justifica l'expulsió del consolat a Brussel·les d'un ciutadà per un escrit en català", *Vilaweb*, 9 de juny de 2015. En línia a <https://ja.cat/5Fnr3> (darrera consulta 27/09/20).

77. 10/03/2015. Policies nacionals rebutgen tramitar dos DNI a Mollerussa perquè s'adjuntava documentació oficial redactada en català.
Font: "Policies nacionals rebutgen tramitar dos DNI de Miralcamp en estar en català la sol·licitud", *Segre*, 12 de març de 2015. En línia a <http://www.segre.com/detall-dela-noticia/article/policies-nacionals-rebutgen-tramitar-dos-dni-de-miralcamp-alestar-en-catala-la-sollicitud/> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20). El dia abans de la publicació, la periodista va consultar amb Plataforma per la Llengua aspectes legislatius i sobre l'existència d'altres casos.

78. 27/04/2015. Una aturada reusenca és vexada en un curs subvencionat pel SOC per demanar que li facin un curs en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

79. 13/05/2015. Un professor de l'IES Terrassa fa mofa d'un alumne per parlar català.
Font: Contacte directe d'una persona propera a la víctima per correu electrònic. "Un professor de l'IES Terrassa fa mofa a un alumne per parlar català". En línia a <https://ja.cat/BqYSD> (darrera consulta 27/09/20).

80. 11/06/2015. Deneguen tramitar la nacionalitat a un ciutadà estranger perquè presentava una part de la documentació en català.
Font: Cas comunicat pel Departament de Benestar Social i Família de la Generalitat de Catalunya a Plataforma per la Llengua.

81. 18/06/2015. El català motiva el Tribunal Superior de Justícia de l'Aragó a retirar la custòdia d'un menor.
Font: "El català motiva el Tribunal Superior de Justícia de l'Aragó a retirar la custòdia d'un menor", *Plataforma per la Llengua*. Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.
En línia a <https://ja.cat/HHJsV> (darrera consulta 27/09/20).

82. 21/06/2015. Una metgessa amenaça de denunciar una pacient a Sant Joan Despí perquè li parlava en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

83. 28/07/2015. Un metge del CAP de Torelló vexa i nega l'atenció a una pacient que li parlava en català.
Font: "Plataforma per la Llengua considera inadmissible no poder ser atès en català en un CAP". En línia a <https://ja.cat/hbiLS> (darrera consulta 27/09/20). L'afectada havia fet pública la discriminació a la seva pàgina de Facebook. "Salut obre expedient informatiu al pediatre de Torelló que va exigir parlar en castellà", *Nació Digital*. En línia a <https://ja.cat/Pfjuv> (darrera consulta 27/09/20).

84. 05/08/2015. La Policia Nacional deté i fa perdre l'avió a un ciutadà argentí que parlava en català per desobeir l'ordre de parlar en castellà.
Font: "Xufles, llengua i un policia espanyol", *El Punt Avui*. En línia a <https://ja.cat/8ggaX> (darrera consulta 27/09/20).

85. 06/08/2015. Un pediatre vexa un pacient en dues ocasions per parlar-li en català en dues poblacions properes a Castelló.
Font: "On queden els drets lingüístics dels valencianoparlants?",publicació al mur de Facebook de Daniel Andrés Roig. En línia a <https://ja.cat/GRiEs> (darrera consulta 27/09/20).

86. 12/09/2015. Un Policia Nacional agredeix un jove per parlar-li en català a la Jonquera.
Font: "La Plataforma per la Llengua considera intolerable el nou cas de discriminació a la Jonquera", *Plataforma per la Llengua* (blog). Plataforma per la Llengua va detectar la queixa a les xarxes socials.
En línia a <https://ja.cat/XPdAU> (darrera consulta 27/09/20).

87. 23/12/2015. Un portaveu comarcal de Joves amb Compromís, retingut per la Policia per parlar en valencià.
Font: "Un portaveu comarcal de Joves amb Compromís, retingut per la Policia per parlar en valencià", *La Veu del País Valencià*. En línia a <http://www.laveupv.com/noticia/17476/%20un-portaveu-comarcal-dejoves-amb-compromis-retingut-per-la-policia-per-parlar-en-valencia> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

88. 16/02/2016. Una família és obligada a parlar en castellà en un jutjat d'Igualada i li arxiven la queixa perquè "només era un suggeriment".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

89. 15/03/2016. Una jutgessa vexa dues advocades i una nena de sis anys perquè s'expressen en català.
Font: "El TSJC amonesta una jutgessa d'Olot pel seu poc respecte a l'ús del català", *El Punt Avui*.
En línia a <https://ja.cat/GxAnb> (darrera consulta 27/09/20).

90. 25/01/2016. El Tribunal Superior del País Valencià consagra de sotamà que el dret d'usar el català és inferior al d'usar el castellà perquè pot generar "indefensió".
Font: "Si demanda en valenciano, tradúzcalo o espere 5 años", *Levante-EMV*.
En línia a <https://ja.cat/2Lxr6> (darrera consulta 27/09/20).

91. Abril de 2016. Es denega la ciutadania a un brasiler per respondre l'examen en català i es reafirma que l'única llengua d'integració és el castellà.
Font: "Denegada la nacionalitat espanyola per fer l'examen en català", *Plataforma per la Llengua* (blog).
En línia a <https://ja.cat/L3WUJ> (darrera consulta 27/09/20).

92. 21/04/2016 L'auditori de la diputació d'Alacant no incorpora el català en la retolació de la façana perquè posar-hi massa lletres és "antiestètic", però sí que incorpora el castellà
Font: "Nou cas de discriminació lingüística de la Diputació d'Alacant", *La Veu del País Valencià*.
En línia a <https://ja.cat/4eSWT> (darrera consulta 27/09/20).

93. 22/04/2016. Els jutjats d'Olot rebutgen un escrit en català "per evitar la indefensió" d'una de les parts.
Font: "El juzgado de Olot exige los escritos en español para evitar 'indefensión'", *La Vanguardia*.
En línia a <https://ja.cat/1m55u> (darrera consulta 27/09/20).

94. 25/01/2016. Ajornen una vista oral del judici del cas Nóos a Palma perquè una testimoni "no havia avisat que volia parlar en català".
Font: "La falta d'un intèrpret retarda la declaració de Castillo en el cas Nóos", *Levante-EMV*.
En línia a <https://ja.cat/3Qp9k> (darrera consulta 27/09/20).

95. 15/06/2016. Un tribunal d'oposicions de Godella insta un aspirant a fer l'examen en castellà o marxar.
Font: "No tenemos el examen en valenciano; o lo haces en castellano, o te vas", *Levante-EMV*.
En línia a <https://ja.cat/omHdo> (darrera consulta 27/09/20).

96. 29/06/2016. Expulsen un home d'una oficina de Correus de Barcelona per demanar més presència del català en aquesta administració.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

97. 26/06/2016. Expulsen un entrenador de tennis taula per animar els seus jugadors en català.
Font: "Expulsen l'entrenador del Tennis Taula Cassà per no "animar el seu jugador en espanyol", *Nació Digital*.
En línia a <https://ja.cat/jivN6> (darrera consulta 27/09/20).

98. 11/07/2016. Expulsen un ciutadà del CAP de Drassanes per demanar que l'atenguin en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

99. 01/07/2016. Un jutjat de Sagunt es val d'una llei fictícia per impedir l'ús del català a una advocada.
Font: "Un altre cas de discriminació lingüística als jutjats valencians". *La Veu del País Valencià*. En línia a <https://ja.cat/p2BlT> (darrera consulta: 27/09/20). <http://www.laveupv.com/documents/decret-jutjat-sagunt-llengua.pdf> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20).

100. 10/07/2016. Un socorrista a Palamós es nega a atendre una persona perquè se li dirigeix en català.
Font: *Ara Girona*. En línia a <http://www.aragirona.cat/noticia/2016/07/11/la-denuncia-a-un-socorrista-catalanofob-a-la-platja-de-palamos-es-torna-viral> [ENLLAÇ TRENCAT] (darrera consulta 27/09/20) i Facebook de la usuària.

101. 04/08/2016 Una taquillera de Renfe es nega a atendre un usuari perquè se li dirigeix en català.
Font: "Un usuario de Renfe denuncia desatención al hablar catalán", *El Periódico del Mediterráneo*.
En línia a <https://ja.cat/dzUtl> (darrera consulta 27/09/20).

102. 04/08/2016. Una ciutadana catalanoparlant és vexada reiteradament per diversos funcionaris de la policia espanyola.
Font: "Catalanofòbia a la comissaria de la policia espanyola a Vic: 'Estàs obligada a parlar en espanyol!'", *Vilaweb*.
En línia a <https://ja.cat/wwG4P> (darrera consulta 27/09/20).

103. 09/08/2016. Els treballadors d'un centre per a sensesostres es neguen a ajudar un intern catalanoparlant vexat per altres residents.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

104. Agost de 2016. Reconeixen que té dret a rebre les notificacions en català, però el condemnen igualment perquè el fet que se li vulnerés el dret "no suposava indefensió".
Font: "L'estat nega l'ús del català a un notari valencià, argumentant que té 'ple coneixement del castellà'", *Vilaweb*.
En línia a <https://ja.cat/Rs4W9> (darrera consulta 27/09/20).

105. Agost de 2016. Se'ls impedeix l'entrada a una oficina de la Seguretat Social si no parlen al guàrdia de seguretat en castellà.
Font: "L'oficina de la Seguretat Social de Dénia nega l'accés per parlar en valencià", *La Veu del País Valencià*.
En línia a <https://ja.cat/ckzBr> (darrera consulta 27/09/20).

106. 22/09/2016. Exigeixen a Benet Salellas que parli en castellà a l'aeroport perquè "a l'aire no s'hi pot parlar, en català".
Font: Denúncia detectada a partir d'una sessió parlamentària i relatada a Plataforma per la Llengua.

107. 28/12/2016. Un regidor català és obligat a parlar en castellà a l'"Audiencia Nacional".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

108. Desembre de 2016. Un regidor valencià és vexat i denunciat per la Guàrdia Civil perquè s'expressa en català.
Font: "'Parla'ns en espanyol': el tinent batlle de Gata, víctima d'un atac catalanofòbic per part de la Guàrdia Civil". Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua i posteriorment publicat a *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/nWsCN> (darrera consulta 27/09/20).

109. Desembre de 2016. Un jutge no accepta un document en un judici a Alacant perquè "és en català i no en valencià".
Font: "Escàndol a Alacant perquè un jutge diu que el català no hi és cooficial", *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/sPYXk> (darrera consulta 27/09/20). "El Supremo multa a un juez de Lleida por criticar el catalán" , *Público*. En línia a <https://ja.cat/rs2kV> (darrera consulta 27/09/20). "José María Magán: 'Me he rendido. Me hacen callar'", *Las Provincias*. En línia a <https://ja.cat/Pv0kr> (darrera consulta 27/09/20).

110. 13/01/2017. Increpen una pacient sanitària a Castelló de la Ribera perquè parlava en valencià.
Font: "Nova discriminació lingüística en un centre de salut valencià", *El Punt Avui*. En línia a <https://ja.cat/QnHbP> (darrera consulta 27/09/20).

111. 22/02/2017. Renfe increpa per Twitter el conseller d'educació valencià, Vicent Marzà, perquè la nova Llei de la Funció Pública preveu que el coneixement del valencià sigui un requisit per a ser funcionari.
Font: "Renfe obri expedient disciplinari al responsable de la piulada contra Marzà", *La Veu del País Valencià*. En línia a <https://ja.cat/8PAYz> (darrera consulta 27/09/20). "Sancionat amb un dia de sou i feina el treballador que va titllar Marzà de 'pancatalanista' en un piulet de Rodalia", *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/khyEF> (darrera consulta 27/09/20).

112. 02/03/2017. Dos agents de la policia nacional espanyola vexen un ciutadà perquè se'ls adreçava en valencià i el denuncien per aquest motiu.
Font: "Denunciat per dirigir-se en valencià a dos policies", *El Nacional*. En línia a <https://ja.cat/eVI5k> (darrera consulta 27/09/20).

113. 03/03/2017. Un monitor d'un poliesportiu municipal a un ciutadà catalanoparlant: "No te entiendo, háblame en cristiano. No me da la gana de hablar en catalán porque estamos en España".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

114. 16/03/2017. L'Agència Tributària espanyola elimina la versió en català de formularis de l'IVA per "raons d'economia i oportunitat".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua i posteriorment publicat a "Hisenda liquida el català dels formularis per 'raons d'economia i oportunitat'", *El Nacional*. En línia a <https://ja.cat/cyuid> (darrera consulta 27/09/20).

115. 21/03/2017. Un jutjat d'Alacant amenaça de denunciar per desobediència la Generalitat de Catalunya perquè no vol traduir al castellà unes al·legacions escrites en català, que no seria "llengua oficial de la Comunitat Valenciana".
Font: "Un jutjat d'Alacant exigeix a la Generalitat de Catalunya que tradueixi al castellà un document", *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/EF6RY> (darrera consulta 27/09/20).

116. 23/03/2017. La policia espanyola vexa, amenaça i multa amb 601 euros un professor de la UPC per adreçar-s'hi en català a l'aeroport del Prat.
Font: "Multat amb 601 euros per haver parlat en català a la policia espanyola a l'aeroport del Prat", *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/WRxVM> (darrera consulta 27/09/20).

117. 23/03/2017. Li sona al mòbil una cançó en català en una visita mèdica a les Canàries i el metge la insulta i la titlla de "gasòfia".
Font: "Una menorquina denuncia una agressió lingüística per un metge a Canàries", *Diari de Balears*. En línia a <https://ja.cat/J3ohE> (darrera consulta 27/09/20).

118. 24/03/2017. Un professor de la URV és vexat per la policia espanyola de Reus perquè els va parlar en català.
Font: "Un professor de la Rovira i Virgili, amenaçat en una comissaria per haver parlat en català", *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/Owd9a> (darrera consulta 27/09/20).

119. 12/04/2017. La Federació Catalana d'Esports d'Hivern nega l'atenció sanitària a un afiliat accidentat perquè l'asseguradora no atén en català per "una qüestió de preu".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

120. 16/04/2017. Un cambrer humilia un passatger a la cafeteria de l'Euromed.
Font: Facebook (descrit per l'advocada M. Busquets).

121. 25/04/2017. Agents de la policia espanyola exigeixen a la vicepresidenta de la diputació de València que els parli en castellà i en prenen les dades quan s'hi nega.
Font: "La policia espanyola fa identificar la vice-presidenta de la Diputació de València per haver parlat en català", *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/Dufko> (darrera consulta 27/09/20).

122. 27/04/2017. Renfe retorna una carta a l'ajuntament del Brull perquè està escrita en català, "llengua no oficial".
Font: "Renfe es disculpa per haver menyspreat el català en una carta de l'Ajuntament del Brull", *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/DZ9ym> (darrera consulta 27/09/20).

123. 07/03/2017. El Ministeri d'Hisenda exigeix a un contribuent catalanoparlant que s'hi comuniqui en castellà i li arxiva la consulta quan no obeeix.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

124. Juny de 2017. La funcionària d'un centre de salut pública es nega a atendre per telèfon una pacient valencianoparlant.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

125. 01/07/2017. La Guàrdia Civil de Vinaròs vexa un catalanoparlant d'Ulldecona i el multa "en valencià, no en català".
Font: "Un jove d'Ulldecona denuncia el tracte catalanofòbic rebut per part de la Guàrdia Civil a Vinaròs", *Nació Digital*. En línia a <https://ja.cat/Xrkxh> (darrera consulta 27/09/20).

126. 11/07/2017. Una metgessa de l'hospital de Formentera exigeix a un pacient que li parli en castellà, i quan no ho fa, li etziba que "va begut".
Font: "'En castellano o no te entiendo': Carles Rebassa denuncia una agressió lingüística a l'hospital de Formentera", *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/yZwdM> (darrera consulta 27/09/20).

127. 15/07/2017. Vulneren el seu dret a expressar-se en valencià i li neguen el full de reclamacions.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

128. 31/07/2017. La Guàrdia Civil increpa una ciutadana d'origen cubà que se'ls dirigeix en català perquè "estamos en España".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

129. 21/09/2017. La policia obliga a parlar castellà la família d'un alt càrrec de la Generalitat detingut per l'organització del referèndum d'autodeterminació de l'1 d'octubre.
Font:"La Guàrdia Civil no atén en català", *TV3* (al compte de Youtube de Plataforma per la Llengua). En línia a <https://ja.cat/y8qLI> (darrera consulta 27/09/20). "El germà de l'ebrenc Lluís Salvadó lamenta que 'un home ple de raó estigui tancat a la presó'", *Diari de Tarragona*. En línia a <https://ja.cat/deOVj> (darrera consulta 27/09/20).

130. 19/11/2017. Fan fora d'un taxi una dona i els seus fills petits perquè parlaven en català a Palma.
Font: "Una mujer denuncia haber sido expulsada de un taxi de Palma por hablar catalán", *Diario de Mallorca*. En línia a <https://ja.cat/bfxEE> (darrera consulta 27/09/20).

131. Novembre de 2017. Un metge de l'Institut Català de la Salut nega l'atenció en català a una resident estrangera que no entén el castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

132. 30/11/2017. Una metgessa del Servei Català de la Salut vexa una pacient per parlar-li en català i li ordena que li parli en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

133. 01/12/2017. Un funcionari de la policia espanyola etziba a un noi catalanoparlant de 12 anys que li parli "en cristiano".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

134. 08/12/2017. Un conductor d'autobús diu a una usuària catalanoparlant que no té cap obligació de donar-li canvi, però que potser farà l'esforç, si li parla en espanyol.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

135. 12/12/2017. Un jutge de l'Audiència Nacional espanyola es mofa de l'activista Santiago Espot perquè declara en català.
Font: "Espot es declara innocent i diu que la llibertat d'expressió empara la xiulada a l'himne espanyol", *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/KEib8> (darrera consulta 27/09/20). "El jutge de l'Audiència espanyola es riu de Santiago Espot perquè respon en català", *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/cjhig> (darrera consulta 27/09/20).

136. 06/01/2018. "Por mis cojones, que te llamas Francisco Javier".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

137. 10/01/2018. Un guàrdia de seguretat de Renfe a l'estació d'Arc de Triomf menysprea un passatger perquè li parla en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

138. 22/01/2018. Una treballadora del Servei Català de la Salut nega l'atenció en català a un infant amb problemes psicològics i menteix en dir que el coneixement del català no és un requisit.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

139. 22/01/2018. Una dona manté en peu una mansió construïda il·legalment, tot i una sentència desfavorable d'octubre de 2016, perquè l'ordre d'enderrocament està escrita en català.
Font: "Evita derribar su mansión ilegal en Ibiza porque la sentencia está en catalán", *El Mundo*. En línia a <https://ja.cat/fUOWj> (darrera consulta 29/11/20).

140. 30/01/2018. Una lletrada de l'Administració de Justícia requereix, il·legalment, a un advocat que tradueixi la seva resposta al castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

141. 30/01/2018. Un Organisme de formació i cerca de feina de l'Ajuntament de València recomana a una ciutadana que no redacti el currículum en valencià perquè "açò no és Catalunya".
Font: Twitter. En línia a <https://ja.cat/G8tut> (darrera consulta 29/11/20).

142. 08/02/2018. Un jutjat es nega a traduir una interlocutòria al català, tot i que la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries hi obliga.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

143. 11/02/2018. Un treballador de l'atenció al públic de Renfe esbronca una usuària a l'estació de Sants perquè li parla en català i li etziba: "¡Háblame en español!".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

144. 14/02/2018. Un jutjat ordena, il·legalment, a un advocat que tradueixi una resposta al castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

145. Febrer de 2018. Un advocat sol·licita rebre les notificacions del jutjat en català i li ho deneguen perquè "només vol dilatar el procediment".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

146. 09/03/2018. Un jutjat ordena, il·legalment, a un advocat que tradueixi les seves actuacions al castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

147. 12/03/2018. Uns policies espanyols fan abús de poder amb una mare i un fill que llueixen llaços grocs de suport als presos polítics i els exigeixen que parlin en castellà entre ells.
Font: Facebook. En línia a <https://ja.cat/chSDF> (darrera consulta 29/11/20).

148. 30/04/2018. La Guàrdia Civil increpa un grup d'amics perquè parlen entre ells en català a la cua d'un concert, i intenta impedir-ne l'entrada.
Font: Twitter. En línia a <https://ja.cat/SMvRw> (darrera consulta 27/09/20); "Expulsat del Viña Rock perquè parlava en català", *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/ZnECG> (darrera consulta 29/11/20).

149. 08/05/2018. El president del Senat Pío García Escudero humilia una senadora perquè parla en català i es nega a acceptar-li la promesa del càrrec si no usa el castellà.
Font: "El president del senat espanyol prova d'humiliar una senadora d'ERC obligant-la a prometre en castellà", *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/Lhoge> (darrera consulta 29/11/20).

150. 28/05/2018. Una metgessa no entén un pacient que li parla en català i el Servei de Salut de les Illes Balears l'humilia i li diu que la dona "va ser molt amable" de parlar-li en castellà.
Font: "Es queixa que no l'entenen en català i Ib-Salut li contesta: "La professional va ser molt amable al dirigir-se a vostè en castellà", *Diari de Balears*. En línia a <https://ja.cat/LgPbd> (darrera consulta 29/11/20).

151. 31/05/2018. La policia espanyola es nega a atendre la trucada d'una ciutadana que ha de renovar el document d'identitat perquè parla en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

152. 12/07/2018. Una infermera de Son Espases vexa i fa fora una pacient perquè li parla en català i "estamos en España".
Font: "Son Espases a una paciente que hablaba en catalán: 'Me lo dices en español, que estamos en España'", *Diario de Mallorca*. En línia a <https://ja.cat/Iq32w> (darrera consulta 29/11/20).

153. 12/07/2018. Un taxista amb més de setze anys de residència a Catalunya expulsa una dona del vehicle perquè "no estan obligats a saber català, només castellà".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

154. 24/08/2018. Dos agents de la policia espanyola increpen, vexen i neguen l'atenció a una ciutadana catalanoparlant de 69 anys perquè els parla en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

155. 28/08/2018. Una metgessa diu a una dona embarassada i el seu marit que no tenen dret de rebre atenció mèdica si parlen en valencià.
Font: "Denuncien un cas de discriminació lingüística en un ambulatori de València", *Vilaweb*.
En línia a <https://ja.cat/2xJqd> (darrera consulta 29/11/20).

156. 16/09/2018. La Guàrdia Civil es nega a fer un atestat per uns fets relacionats amb una discriminació lingüística perquè "si no te entendemos los dos, no podemos hacer el atestado".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua; "Denuncia una nova discriminació lingüística al cafè Colón i la Guardia Civil li diu 'no te entiendo'", *Diari de Balears*. En línia a <https://ja.cat/MWi8U> (darrera consulta 29/11/20).

157. 16/10/2018. La metgessa que va discriminar una embarassada i la seva parella perquè parlaven en valencià, també denega l'atenció a una pacient i deixa per escrit que ho fa perquè "habla en valenciano".
Font: "La periodista Núria Cadenes denuncia no haver sigut atesa a un centre de salut per parlar en valencià", *Diari la Veu*. En línia a <https://ja.cat/ZrV2q> (darrera consulta 29/11/20); "La metgessa, la incompetència, l'anamnesi", *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/zvG2F> (darrera consulta 29/11/20).

158. 05/11/2018. Obliguen un jutge de pau a signar el document de promesa del càrrec en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

159. 06/11/2018. No deixen entrar un home a la comissaria de la policia estatal de Terrassa perquè parla català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

160. 02/12/2018. No li serveixen el cafè perquè ho demana en català, i quan es queixa formalment, li diuen que no hi tenen cap obligació.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

161. 16/01/2019. Impedeixen a un advocat d'entrar a la comissaria a assistir el seu client detingut "fins que no parli castellà".
Font: "La policia espanyola nega l'accés a Benet Salellas a la comissaria de Girona perquè parla català", *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/ik9yp> (darrera consulta 29/11/20).

162. 17/01/2019. Una treballadora de la Diputació de Barcelona exigeix a un regidor de Berga que li parli en castellà perquè diu que no l'entén
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

163. 07/03/2019. Un agent de la policia espanyola a l'aeroport del Prat amenaça de denunciar una dona que se li adreça en català per haver-li "faltat al respecte".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

164. 08/03/2019. Un jutjat ordena, il·legalment, a un advocat que s'expressi en castellà perquè l'altra part, l'empresa Orange, al·lega que no entén el català
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

165. 15/03/2019. Un jutjat exigeix, il·legalment, a un advocat que tradueixi al castellà la documentació que havia presentat en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

166. Abril de 2019. Hisenda ordena als seus treballadors que no ofereixin l'atenció telefònica en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

167. Abril de 2019. Una cartera no li vol lliurar un paquet perquè "jo no parlo el vostre galimaties".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

168. 02/05/2019. Una metgessa li diu que si vol ajuda li ha de parlar en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

169. 10/05/2019. La policia local a un ciutadà: "A Alacant l'idioma oficial és l'espanyol. No entenc el seu dialecte".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

170. 15/05/2019. Un metge del PAC de Manacor diu a una ciutadana de 76 anys que gairebé no sap parlar castellà que l'ha de parlar si vol ser atesa.
Font: "Metge del PAC de Manacor a pacient de 76 anys: 'Si quiere ser atendida deberá hablar en español'". *Diari de Balears* (17 de maig) . En línia a <https://ja.cat/Pmh0y> (darrera consulta 29/11/20).

171. Maig de 2019. Posen un 0 en innovació educativa a una sol·licitant d'un curs de formació de professorat perquè presenta els títols acreditatius en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

172. 20/06/2019. Dos policies estatals denuncien un repartidor que els recrimina, en valencià, que ocupen el carril bici.
Font: "Un veí d'Elx denuncia haver sigut detingut per parlar en valencià", *Diari la Veu*. En línia a <https://ja.cat/BPjxH> (darrera consulta 27/09/20); "Els policies acusats de discriminació per ús del valencià i abús de poder demanen disculpes", *Actualitat Valenciana*. En línia a <https://ja.cat/zatAw> (darrera consulta 29/11/20).

173. 25/06/2019. Un vigilant de seguretat de la festa major de Vinaròs vexa uns joves perquè li parlen en valencià.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

174. 25/06/2019. "A l'autoritat se li parla en espanyol. O em parles en espanyol o no passes". La Guàrdia Civil discrimina una treballadora de l'Aeroport de Palma, li posa una denúncia il·lícita i el fill d'un agent li trenca el vidre del cotxe.
Font: "Un Guàrdia Civil li diu una treballadora de l'aeroport: 'O me hablas en español o no pasas'", *Diari de Balears*. En línia a <https://ja.cat/yFajN> (darrera consulta 29/11/20); "S'enfronta a 200.000 euros de multa després de parlar en català a un guàrdia civil", *Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals*. En línia a <https://ja.cat/o68AG> (darrera consulta 29/11/20); "Pintan el coche de la mujer que denunció discriminación lingüística en el aeropuerto de Palma", *Diario de Mallorca*. En línia a <https://ja.cat/IzPW0> (darrera consulta 29/11/20).

175. 18/07/2019. Telefona al consultori de salut del poble i l'administrativa li exigeix que li parli en castellà perquè no sap valencià
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

176. 22/07/2019. Ve expressament d'Alemanya perquè li postil•lin internacionalment el certificat de notes universitàries i la Delegació del Govern espanyol s'hi nega perquè és en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

177. 31/07/2019. L'incorporen a un estudi de salut per a pacients d'una malaltia rara i li diuen que no li poden donar la documentació, els tests i els consentiments en català perquè només hi són en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

178. Juliol de 2019. El sanitari d'una ambulància a la filla d'una pacient que li parla en valencià: "Visca Espanya, visca el rei, visca l'ordre i la llei!"
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

179. 12/08/2019. La Seguretat Social penja el telèfon a un ciutadà que s'expressa en valencià perquè "has telefonat a la Tresoreria de la Seguretat Social i m'has de parlar en castellà".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

180. 12/08/2019. Un agent de policia li ordena que parli en castellà perquè "no té cap obligació d'entendre-la".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

181. 02/09/2019. Un metge exigeix a una pacient que li parli en castellà perquè "treballo aquí de fa cinc anys i no he après el català, tinc intenció de quedar-m'hi i no el penso aprendre".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

182. 13/09/2019. Va a urgències per una forta contusió i se n'ha d'anar a un hospital privat perquè al CAP no entenen el català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

183. 18/09/2019. Diu a una noia amb discapacitat que no entén el castellà que li pot fer la visita mèdica en espanyol o en anglès, però no en català perquè "li paga el Ministeri d'Espanya".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

184. 14/10/2019. Un agent dels Mossos d'Esquadra diu rient a una ciutadana que "en espanyol ens entenem tots".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

185. 18/10/2019. Agents de la policia espanyola humilien i maltracten un jove manifestant independentista detingut perquè els diu l'edat en català
Font: "Arnau, el jove maltractat i humiliat per la policia espanyola: 'M'insultaven, em pegaven, es reien de mi'", *Vilaweb*. En línia a <https://ja.cat/Fpm2K> (darrera consulta 29/11/20).

186. 30/10/2019. Un jutge qualifica d'"opinió personal" que els ciutadans tinguin el dret d'expressar-se en català en un judici i intenta que tres acusades hi renunciïn.
Font: Twitter. En línia a <https://ja.cat/LBA8V> (darrera consulta 29/11/20).

187. 09/11/2019. Un veí l'amenaça de matar-lo perquè li parla en valencià i en denunciar-ho a la policia li diuen que parli en castellà perquè no l'entenen.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

188. 13/11/2019. Un policia estatal impedeix el pas a un ciutadà perquè parla en català i es nega a rectificar quan treballadors de Plataforma per la Llengua li expliquen que la llei l'obliga a garantir l'atenció en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

189. 24/11/2019. Un vigilant de seguretat de l'aeroport de Palma els discrimina perquè parlen en català i la Guàrdia Civil els vol convèncer que potser ho han entès malament.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

190. Novembre de 2019. Una parella no es pot casar en català en un jutjat de Manresa
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

191. 09/12/2019. La Guàrdia Civil vexa i denuncia un jubilat belga operat de càncer resident a Catalunya perquè no vol mostrar la bossa d'excrements i perquè sap parlar català però no castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

192. La Guàrdia Civil intimida quatre ciutadans valencians en un control d'alcoholèmia perquè un d'ells els parla en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

193. 12/01/2020.La policia espanyola rebenta una manifestació contrària al feixisme i exigeix als manifestants que parlin en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

194. 23/01/2020. No li vol canviar el bitllet de tren perquè li parla en valencià.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

195. 24/01/2020. Una funcionària judicial exigeix a un ciutadà que parli en castellà i es nega a facilitar que faci l'atenció en català un altre treballador capacitat.
Font: "Fa una consulta a un jutjat de Palma i li responen: «Ya me dirá cómo lo hacemos si yo no entiendo el catalán ni tengo obligación de entenderlo»" https://www.dbalears.cat/balears/2020/02/01/335533/consulta-jutjat-palma-responen-dira-como-hacemos-entiendo-catalan-tengo-obligacion-entenderlo.html, *Diari de Balears.*

196.11/02/2020. Va a renovar-se el carnet d'identitat amb el fill i la policia els diu que no els entenen en català.
Font: Twitter personal

197.11/02/2020. Una inspectora exigeix a una cambrera que no li parli en català, la tracta amb menyspreu i l'amenaça de denunciar el local.
Font: «Dues inspectores de treball amenacen una cambrera perquè els parla en català a Gràcia» https://www.totbarcelona.cat/politica/dues-inspectores-treball-amenacen-cambrera-parla-catala-gracia_2111662102.html, *Tot Barcelona, El Món.*

198. 16/02/2020.El metge li exigeix que li parli en castellà, no li volen donar un formulari de queixa i truquen a la Guàrdia Civil perquè el facin fora.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

199. 16/02/2020. La Guàrdia Civil expulsa d'un centre mèdic un home que vol posar una queixa perquè li han vulnerat els drets lingüístics, i li diu que els ha de parlar en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

200. Febrer de 2020. No li permeten traduir al català el nom que apareix als documents oficials perquè aquell dia «no toca».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

201. 19/03/2020. La Guàrdia Civil reté un home durant 45 minuts durant el confinament pel coronavirus perquè els parla en català: «habla en castellano, cojones, que estamos en España».
Font: «La Guàrdia Civil denuncia un candidat de Junts x Manresa per parlar-los en català» https://www.naciodigital.cat/manresa/noticia/89628/guardia/civil/denuncia/candidat/junts/manresa/parlar-los/catala, *Nació Digital.*

202. 23/03/2020. Agents de la Guàrdia Civil amenacen un home que és al jardí de casa amb la família durant l'estat d'alarma, li exigeixen que parli en castellà i li diuen que el trobaran i el detindran.
Font: Twitter personal

203. 28/03/2020. La Guàrdia Civil intimida una dona que va a comprar durant el confinament pel Coronavirus i li diu que la propera vegada parli en castellà.
Font: Twitter personal

204. 12/04/2020. Policies estatals ordenen a una dona que no parli en valencià i quan ho fa li diuen que «lo que hace usted es desacato a la autoridad».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

205. 28/04/2020. La policia municipal de Girona es nega a parlar en català a un resident estranger que no entén bé el castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

206. 03/06/2020. Uns agents de la policia estatal diuen a un ciutadà que els ha de parlar en castellà perquè treballen «por España».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

207. 15/06/2020. No pot demanar cita prèvia perquè no l'entenen i s'enutgen quan no canvia al castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

208. 18/06/2020. Demanen a un agent de la Guàrdia Urbana que els parli en català i aquest s'hi nega i els acaba denunciant per insults i agressió a l'autoritat.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

209. 23/06/2020. Una vigilant del metro de Palma a un jove: «¡No me hables en mallorquín, a mi me hablas en castellano!».
Font: "Una vigilant de seguretat del metro a un estudiant: «¡No me hables en mallorquín, a mi me hablas en castellano!»" https://www.dbalears.cat/balears/2020/06/23/340931/vigilant-seguratat-del-metro-estudiant-hables-mallorquin-hablas-castellano.html, *Diari de Balears.*

210. 07/07/2020. Una vigilant de seguretat de l'aeroport de Girona no atén una persona perquè diu que no té cap obligació d'entendre el català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

211. 08/07/2020. Les infermeres li exigeixen que parli en castellà, afirmen que parlen «mallorquí, no català» i li criden «viva España!».
Font: "Va a fer-se la prova del Covid-19 al centre de salut del Camp Redó i en parlar en català l'infermera li diu «irrespectuós» i «¡viva España!»" https://www.dbalears.cat/balears/2020/07/08/341407/fer-prova-del-covid-centre-salut-del-camp-redo-parlar-catala-infermera-diu-irrespectuos-viva-espana.html?utm_source=twitter&utm_medium=web, *Diari de Balears.*

212. 08/07/2020. Se'n va sense ser atès perquè la metgessa li exigeix que parli en castellà i l'increpa perquè parla en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

213. 09/07/2020. No pot fer l'examen de conduir en valencià perquè no està disponible «en tractar-se d'un examen específic».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

214. 10/07/2020. A l'Ajuntament li diuen que parli en castellà «porque es mi lengua», i quan ell s'hi nega l'amenacen perquè «me has faltado al respeto».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

215. 14/07/2020. Al Registre Civil, no l'atenen en català i li donen la documentació íntegrament en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

216. 22/07/2020. Li diuen que no tenen el document de consentiment de la prova de la Covid-19 en valencià, tot i que signar-lo és obligatori per fer la prova.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

217. 28/07/2020. Una funcionària li exigeix que parli en castellà quan va a renovar el carnet d'identitat perquè «yo no hablo ni entiendo el catalán».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

218. 30/07/2020. Es veu forçat a parlar en castellà perquè la secretària del CAP li faci la fitxa de salut.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

219.01/08/2020. Troba moltes dificultats per comprar telefònicament un bitllet de RENFE en català i quan va a fer-ho a l'oficina li diuen que parli en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

220.12/08/2020. Discriminen un home de 74 anys per parlar en català en una botiga de Vodafone i els Mossos li diuen que hauria d'entendre que a Cerdanyola «hi ha molta multiculturalitat».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

221.14/08/2020. Una botiga de Movistar discrimina lingüísticament una dona de 77 anys i la policia local es nega a tramitar la denúncia perquè el treballador «potser era de fora».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

222. 21/08/2020. Un revisor i un agent de seguretat de RENFE increpen i intenten retenir una noia perquè no els parla en castellà, i li diuen que no tenen cap obligació de saber català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

223. 27/08/2020. Un vigilant de seguretat del Departament de Salut de la Generalitat intenta forçar diversos periodistes a parlar-li en castellà i els insulta quan no ho fan.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

224. 31/08/2020. Va a fer-se la prova del Coronavirus i l'increpen perquè parla en català.
Font: "Un ciutadà va a fer-se una PCR al centre de salut Casa del Mar de Palma i li etziben: «háblame en castellano que no te entiendo!»" https://www.dbalears.cat/balears/2020/09/19/343691/ciutada-fer-pcr-centre-salut-casa-del-mar-palma-etziben-hablame-castellano-entiendo.html, *Diari de Balears*.

225. 02/09/2020. La policia espanyola l'intenta forçar a parlar en castellà en un control i quan no ho fa li fan comentaris despectius i el retenen; més tard no li tramiten la denúncia perquè parla en català.
Font: «"Háblenos en castellano que estamos en España": torna el clàssic de la policia espanyola» https://www.elmon.cat/politica/denuncia-cnp-mossos-tracte-rebut-parlar-catala_2134800102.html, *El Món*.

226. 06/09/2020. La policia local de Manacor l'obliga a crits a parlar en castellà per posar una denúncia per un robatori.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

227. 28/09/2020. Parla per telèfon amb el metge del CAP i aquest li ordena que li parli en castellà; quan no ho fa, el metge se'n mofa.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

228. 29/09/2020. Una treballadora de Correus l'intenta obligar a parlar en castellà tot i que l'entén en valencià i després fa veure que és ell qui li ha fet exigències lingüístiques.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

229. 04/10/2020. El metge l'esbronca i li ordena que li parli en castellà perquè «soy cubano».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

230. 14/10/2020. Una inspectora de treball exigeix a diversos treballadors que li parlin en castellà en un procediment de justificació d'un ERTO.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

231. 15/10/2020.Li roben la bossa i quan ho explica a la policia espanyola li diuen que parli en castellà o que no l'entenen.
Font: Twitter personal

232. 16/10/2020. La cartera li exigeix que parli en castellà i quan no ho fa li pregunta si «¿no se puede hablar en castellano en Barcelona?».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

233. 26/10/2020. El discriminen a l'hospital de Manacor però el govern balear no hi mostra interès.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

234. 30/10/2020. Van a una oficina de renovació del carnet d'identitat a fer unes consultes i en surten sense respostes perquè parlen en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

235. 05/11/2020. L'operadora telefònica de la policia li exigeix que no parli en català i quan ell li diu que existeixen cursos gratuïts per aprendre'n li respon que no li interessa.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

236. 06/11/2020. El ministeri de transports no ajuda un emprenedor que s'hi adreça en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

237. 09/11/2020. Un metge a un pacient: «Le he hablado en castellano, soy vasco y si me pongo a hablar en euskera...».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

238. 12/11/2020. Un vigilant de «Correos» a un ciutadà catalanoparlant: «En España se tiene que hablar español con todo el mundo».
Font: "Un guàrdia de seguretat de l'oficina de Correus de Palma increpa un client: «tienes que hablarme en castellano»"https://www.dbalears.cat/balears/2020/11/21/345887/guardia-seguretat-oficina-correus-palma-increpa-client-tienes-hablarme-castellano.html, *Diari de Balears*.

239. 23/11/2020. Un agent de la policia estatal la fa fora de la comissaria per la força perquè parla en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

240. 23/11/2020. Els Mossos d'Esquadra es neguen a tramitar una denúncia contra la policia estatal per una discriminació lingüística que havia acabat amb agressió.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

241. 04/12/2020. Li diuen que tél'obligació de parlar en castellà en la renovació del DNI i quan demana un full de reclamacions li diuen que no hi és la persona que se n'encarrega.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

242. 17/12/2020. Una metgessa força un pacient d'urgències a parlar-li en castellà «por respeto».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

243. 23/12/2020. Li requereixen que parli en castellà en una urgència ginecològica perquè la doctora «ve d'una altra comunitat autònoma».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

244. 29/12/2020. L'esbronquen perquè gosa parlar en català amb «la policía nacional».
Font: Twitter personal

245. 13/01/2021. Va a fer-se mirar un problema urinari i li diuen que parli en castellà perquè és de mala educació fer-ho en català si li parlen en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

246. 15/01/2021. Un examinador de la DGT imposa l'ús del castellà en un examen pràctic i suspèn l'examinada tot i que inicialment l'havia aprovada.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

247. 22/01/2021. Un metge continua discriminant pacients catalanoparlants tot i que suposadament ha rebut un advertiment de la Generalitat.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

248. Gener de 2021. Una cartera intenta imposar el castellà a una ciutadana, l'amenaça de no donar-li la carta quan no ho fa i acaba per qualificar-la de "dictadora".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

249. Gener de 2021. Es queixa que els vigilants de la biblioteca no l'entenen i li diuen que els parli en castellà i la directora li respon que "da lo mismo" i que "con respeto todos nos entendemos".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

250. Gener de 2021. L'ingressen per Covid-19 a l'Hospital de Santa Tecla de Tarragona i cap de les persones que l'atenen comprenen el català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

251. 02/02/2021. Agents de la Guàrdia Civil l'aturen en un control a Almassora i li exigeixen que els parli en castellà apel·lant falsament a la Constitució espanyola.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

252. 09/02/2021. Una metgessa a una persona que vol donar sang: "aquí dentro no vamos a hablar valenciano".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

253. 10/02/2021. La bibliotecària municipal li fa saber que si no parla en castellà no l'entendrà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

254. 11/02/2021. Demana a uns agents locals que li parlin en català i un li respon: "hablo castellano porque me sale de les huevos".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

255. Febrer de 2021. Una professora universitària diu als alumnes que facin les intervencions, els treballs i els exàmens en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

256. 03/03/2021. Un vigilant de l'AVE a una viatgera que ha perdut el bitllet: "Yo soy gallego, si no habla en castellano no le busco nada. ¡Y váyase a la mierda!".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

257. 04/03/2021. Va al CAP a fer-se una PCR i ha de repetir fins a tres vegades els símptomes que té perquè el metge no l'entén bé.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

258. 07/03/2021. Li truquen per donar-li hora per vaccinar-se, no l'entenen en català i li demanen que parli en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

259. 10/03/2021. Un jutjat exigeix a un advocat que presenti els seus escrits en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

260. 15/03/2021. Truca al registre civil i li diuen que si vol ser atès haurà de parlar en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

261. 16/03/2021. Una veïna de Sabadell es queda sense un control telefònic que l'ajuntament fa de les persones grans durant la pandèmia perquè la persona que li truca no coneix el català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

262. 16/03/2021. Va a urgències a l'Hospital del Sagrat Cor de Barcelona i li exigeixen que parli en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

263. 30/03/2021. Asseguren que no l'entenen però quan els respon que ho haurien de fer li diuen que "Y una mierda hablaremos en catalán" i "Me la suda el català".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

264. 31/03/2021. Una agent de la Guàrdia Civil assetja una ciutadana mallorquina fins que li parla en castellà i es mostra indignada que no ho fes abans perquè "soy de Asturias".
Font: Twitter https://twitter.com/miireeiaabg/status/1377316786656440321

265. 31/03/2021. Li diuen que a la comissaria no hi ha ningú que entengui el català.
Font: Twitter https://twitter.com/miireeiaabg/status/1377316786656440321

266. Març de 2021. No els donen un seguit d'informació i instruccions mèdiques en català perquè diuen que són de caràcter "intern".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

267. 06/04/2021. Una màquina d'atenció telefònica del 060 li diu que pot ser atès en "català" o en "valencià" però no l'entén quan demana de ser atès en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

268. 07/04/2021. A la comissària li han de posar una traductora perquè no entenen el valencià i tampoc no li garanteixen el dret de tramitar una denúncia en aquest idioma oficial.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

269. 08/04/2021. El govern espanyol menteix per encobrir uns policies que diuen a un ciutadà que si vol parlar en català haurà d'esperar dues hores perquè vingui un traductor.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

270. 08/04/2021. Consulta els cursos de preparació del part i de recuperació postpart del Servei Català de la Salut i resulta que són només en castellà perquè "ho entengui tothom".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

271. 09/04/2021. No li fan una exploració ginecològica per detectar cèl·lules canceroses perquè parla en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

272. Uns dies abans del 12/04/2021. Dues treballadores del Registre Civil diuen a una ciutadana que parli en castellà i no li donen l'opció de ser atesa en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

273. 13/04/2021. Telefona a una comissaria de la policia estatal i li pengen perquè s'expressa en valencià.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

274. 26/04/2021. No li permeten accedir a unes bonificacions fiscals perquè té els estatuts i l'acta de constitució de l'empresa en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

275. 28/04/2021. La Guàrdia Civil li exigeix que parli en castellà "porque es la lengua de España".
Font: "Una veïna de Vinaròs denuncia un guàrdia civil per impedir-li comunicar-se en valencià "perquè estem a Espanya" https://www.apuntmedia.es/noticies/societat/una-veina-vinaros-denuncia-un-guardia-civil-impedir-li-comunicar-valencia-espanya_1_1414498.html, *À Punt.*

276. 03/05/2021. L'examinadora de la DGT li ordena que parli en castellà i el professor del RACC es posa de part de l'examinadora.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

277. 03/05/2021. La filla ha de traduir-lo perquè el policia que li tramita els documents no l'entén. A més, el policia s'hi refereix amb el nom castellanitzat.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

278. 07/05/2021. Un guàrdia civil a un ciutadà catalanoparlant: "Quítese la polla de la boca para dirigirse a mi".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

279. 10/05/2021. El pàrquing d'AENA de l'aeroport del Prat li diu en català que només pot fer les consultes en castellà i en anglès.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

280. 12/05/2021. Una jutgessa exigeix a l'activista Albert Donaire que parli en castellà en dos judicis diferents.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

281. 24/05/2021. Un metge del Centre Sanitari del Solsonès que diu que fa 25 anys que exerceix a Catalunya demana a una pacient que parli en castellà perquè "no l'entén" en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

282. Maig de 2021. La Guàrdia Civil exigeix a un nord-català que parli en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

283. Maig de 2021. Treballadors d'ambulància li exigeixen que parli en castellà perquè "estamos en el Reino de España".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

284. 05/06/2021. Un treballador d'atenció al públic de RENFE li exigeix que parli "en español".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

285. 07/06/2021. Es veu obligat a signar un consentiment en castellà per ser vaccinat.
Font: "Nou cas de discriminació lingüística: "Per poc em quede sense la vacuna per demanar el document en valencià" https://www.vilaweb.cat/noticies/discriminacio-linguistica-vaccinacio-pais-valencia/, *Vilaweb*.

286. 21/06/2021. Un agent dels Mossos es resisteix a parlar en català amb una ciutadana que l'hi demana.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

287. 23/06/2021. Intenta fer una consulta en català a la Seguretat Social i després d'una hora d'espera es talla la trucada.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

288. Juny de 2021. A la comissaria li posen tota mena d'obstacles per parlar en català i quan vol posar una queixa la intenten convèncer que no ho faci perquè "no t'han obligat pas a parlar en castellà".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

289. 02/07/2021. Demana la documentació en català a la cua de la vaccinació i li diuen que "aquí la gente viene a vacunarse, no a aprender idiomas".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

290. 05/07/2021. Els socorristes li exigeixen que parli en castellà perquè ni saben català ni l'entenen.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

291. 13/07/2021. El ministeri li exigeix la documentació en castellà si vol rebre unes subvencions, però la traducció és més costosa que les ajudes.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

292. 13/07/2021. La cartera li diu que hauria de saber dir els números del DNI en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

293. 14/07/2021. Un metge d'origen rus l'escridassa perquè se li adreça en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

294. 19/07/2021. Una metgessa del servei sanitari valencià li diu que si li parla en valencià no l'entén.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

295. 25/07/2021. El truquen d'IB Salut i li diuen que ha de parlar en castellà perquè és "ciudadano de España".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

296. 27/07/2021. Van a urgències pediàtriques i els diuen que parlin en castellà perquè una de les metgesses "és mexicana".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

297. 30/07/2021. "¿Prefieres que te hable en catalán o que te de hora para la vacuna?"
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

298. 01/08/2021. Un socorrista diu pocavergonya una banyista perquè no li parla en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

299. 01/08/2021. Acompanya la seva àvia de 97 anys al Centre de Salut de Catarroja i acaba fent d'intèrpret perquè la metgessa no l'entén.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

300. 03/08/2021. A urgències li diuen que el poden atendre en anglès o francès, però no en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

301. 04/08/2021. El carter substitut li demana que li digui el DNI en castellà perquè no entén el català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

302. 13/08/2021. Un treballador del sistema sanitari balear exigeix a un home que parli en castellà perquè "no soy traductor, esto es una comunidad bilingüe y no sois catalanes aquí".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

303. 19/08/2021. El treballador d'una finestreta de Renfe: "Si no me lo pide en castellano no se lo daré".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

304. 27/08/2021. La Guàrdia Civil en un control: "Yo entiendo el catalán pero soy la autoridad y si le pido que me hable en español, me habla en español".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

305. 27/08/2021. Un pare ha de fer d'intèrpret perquè la metgessa no entén la seva filla petita perquè s'expressa en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

306. 30/08/2021. Una metgessa que fa set anys que viu a Mallorca es nega a atendre una dona gran que s'expressa en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

307. 31/08/2021. Truca al CAP Cotxeres per unes atencions i ha de fer la confirmació en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

308. Agost de 2021. "Ara em telefonarà el meu cap i em dirà si vull aprendre valencià i jo li diré que no".
Font: ""El meu cap em dirà si vull aprendre valencià i jo li diré que no". La funcionària de correus de Petrer que es nega a atendre si li parlen en català" https://www.vilaweb.cat/noticies/el-meu-cap-em-dira-si-vull-aprendre-valencia-i-jo-li-dire-que-no-la-funcionaria-de-correus-de-petrer-que-es-nega-a-atendre-si-li-parlen-en-catala/, *Vilaweb*.

309. Agost de 2021. Fa una consulta a la socorrista sobre la presència de meduses i la noia li respon que no l'entén.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

310. 02/09/2021. O parlen en castellà o no podran visitar el Cap de Creu.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

311. 08/09/2021. Un vigilant de seguretat de Renfe a un usuari que li parla en català: "yo no hablo lenguas muertas".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

312. 14/09/2021. Una infermera en una trucada a una pacient amb símptomes de coronavirus: "¡A mi me hablas en castellano!"
Font: Demana un metge al Centre de Salut Casa del Mar i una infermera li respon "¡A mi me hablas en castellano!" https://www.dbalears.cat/balears/balears/2021/09/15/356519/demana-metge-centre-salut-casa-del-mar-infermera-respon-hablas-castellano.html, *Diari de Balears.*

313. 22/09/2021. El Registre Civil de Cerdanyola diu que ho envia tot "en español" perquè hi ha un gran "volumen de información que gestionamos".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

314. 23/09/2021. Un policia li diu que no entén el català però quan ella li respon que n'aprengui li diu que la sancionarà per faltar-li el respecte.
Font: Twitter https://twitter.com/janarovirapluja/status/1440961916675952644?s=21

315. Setembre de 2021. Truca a un telèfon d'Hisenda habilitat expressament per a l'atenció en català i la persona que despenja no l'entén.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

316. Setembre de 2021. Una agent de policia a un ciutadà: "aquí hay que hablar español, estamos en España".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

317. Setembre de 2021. Va a demanar la prestació de l'atur i li diuen que "ha de parlar en castellà".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

318. 01/10/2021. Al taulell de l'estació de Renfe es neguen a atendre-la si s'expressa en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

319. 02/10/2021. El vigilant de seguretat del tren no l'entén perquè "porta poc temps aquí".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

320. 04/10/2021. Els escridassen en una exposició al Parc del Fòrum perquè demanen informació en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

321. 05/10/2021. Un llevador exigeix a una dona que ha donat a llum poc abans que parli en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

322. 13/10/2021. L'oficina del cadastre diu a un matrimoni gran que té dificultats per expressar-se en castellà que no tenen ningú que entengui el català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

323. 19/10/2021. Un agent de la policia estatal la pressiona perquè parli en castellà tot i que l'entén en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

324. 29/10/2021. El truquen del CAP i li pengen perquè parla en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

325. Octubre de 2021. Un noi d'origen malià vol fer la prova de ciclomotors AM en català i a la DGT li diuen que no és possible.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

326. 01/11/2021. Un ciutadà va d'urgències perquè s'ofega i ha d'esperar 75 minuts addicionals perquè la doctora no l'entén en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

327. 10/11/2021. La pediatra d'urgències els diu que parlin "en español".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

328. 10/11/2021. "Ese documento no vale, no lo entiendo, que venga el lunes".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

329. 18/11/2021. Una funcionària d'Hisenda no entén el català i no ofereix cap alternativa.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

330. 22/11/2021. Li truquen del Banc de Sang i Teixits i li diuen que a Barcelona sempre parlen inicialment en castellà perquè és més "intercultural".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

331. 28/11/2021. Una metgessa a una pacient d'urgències: "¿sabes qué pasa? que si me hablas en castellano nos irá mejor a las dos".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

332. 28/11/2021. El metge no l'entén perquè parla en català i a més li castellanitza el nom repetidament.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

333. 29/11/2021. Al pàrquing de la universitat li diuen cridant que parli en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

334. 29/11/2021. El servei d'aparcament d'AENA manté la política de discriminació dels usuaris que s'expressen en català tot i un advertiment que això és il·legal.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

335. 30/11/2021. La psicòloga del CAP té dificultats d'entendre una pacient perquè s'expressa en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

336. 02/12/2021. Va a l'oficina d'Hisenda a Sabadell per una consulta i li diuen diverses vegades que ha de parlar en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

337. 06/12/2021. Un taxista d'Elx vol forçar una parella a parlar en castellà perquè "el català és un dialecte del castellà", tot i que sap parlar el valencià perfectament.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

338. 09/12/2021. Es veu forçat a parlar en castellà a l'oficina de Rodalies de Plaça Catalunya perquè l'orientin.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

339. 10/12/2021. Hisenda ofereix atenció telefònica en català però el servei és molt deficient.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

340. 25/12/2021. Un metge a un pare i el seu fill: "en español".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

341. 29/12/2021. Va a fer-se un TAC i l'infermer diu que no entén el català, tot i que fa un any i mig que treballa a Catalunya.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

342.31/12/2021. Un metge de l'Institut Social de la Marina diu falsament a un pacient que té l'obligació de parlar-li en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

343. Desembre de 2021. Una infermera a un pacient: "me vas a hablar en español".
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

344. Comunicat a començament de 2022. Una doctora a una pacient que parla en valencià: «hábleme en castellano».
Font: cas comunicat per Escola Valenciana. És el cas 10 de l'Informe 4D, dia dels drets lingüístics del 2022.

345. Comunicat a començament de 2022. Una metgessa: «Mira, nena, me hablas en castellano, que tengo mucho trabajo y no puedo estar perdiendo el tiempo».
Font: Cas comunicat per l'associació El Tempir d'Elx i pels mitjans.

346. 14/01/2022. No l'entenen en una oficina de Correus i es veu obligada a parlar en castellà.
Font: Cas comunicat per l'associació El Tempir d'Elx i pels mitjans.

347. 20/01/2022. Acompanya la seva mare a l'hospital i no pot expressar-se en català perquè el metge no l'entén.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

348. 25/01/2022. Una enquestadora de TMB li demana que li parli en castellà perquè «és gallega» i «porta poc temps aquí».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

349. 27/01/2022. Intenta ser atesa parlant en català i una policia li pregunta si «¿Se va a poner tonta?».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

350. Gener de 2022. Li deneguen una ajuda per a un contracte predoctoral perquè presenta la documentació en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

351. 07/02/2022. Demana un canvi d'hora al seu Centre d'Atenció Primària i li demanen que ho digui en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

352. 09/02/2022. Un agent de la policia estatal exigeix a un ciutadà que parli en castellà tot i que entén el que li diu.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

353. 11/02/2022. Parla per telèfon amb la metgessa de capçalera, que el força a repetir-ho tot en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

354. 13/02/2022. La Renfe a Barcelona l'intenta obligar a parlar en castellà perquè «es la lengua común» i perquè si va a Londres i parla en català «no le atenderán».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

355. 15/02/2022. Un jutjat es nega a traduir una sentència al valencià perquè diu que la part sol·licitant resideix a Catalunya i que el valencià i el català són llengües diferents.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

356. 16/02/2022. Ha d'anar al metge a un altre poble perquè el del seu diu que no entén el valencià tot i que fa temps que viu al País Valencià.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

357. 25/02/2022. Un policia li diu que «estamos en España» i que si no li parla en castellà ja se'n pot anar perquè no l'atendrà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

358. Febrer de 2022. Li exigeixen que parli en castellà quan va a la comissaria perquè li facin el passaport al fill.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

359. Febrer de 2022. La metgessa no l'entén i quan l'hi recrimina li respon «no pienso aprender catalán».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

360. 02/03/2022. Un policia espanyol pressiona una ciutadana perquè parli en castellà i quan ella cedeix li fa un comentari burleta.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

361. 03/03/2022. El metge es nega a atendre'l perquè parla en català i l'acusa de posar-se «violent».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

362. 04/03/2022. Diversos policies li exigeixen repetidament que parli en castellà i l'acaben denunciant falsament perquè «s'ha negat a identificar-se» quan expressa que haurien de saber català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

363. 07/03/2022. Va a una comissaria a demanar informació i no l'entenen si no parla en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

364. 09/03/2022. Truca al CAP per fer una consulta i li exigeixen que parli en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

365. 10/03/2022. Un jutge li exigeix que parli en castellà perquè ell i el fiscal no l'entenen.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

366. 17/03/2022. Un policia els escridassa quan volen parlar en català perquè «estamos en España» i «aquí se habla español».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

367. 21/03/2022. L'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs li envia un formulari en castellà i li diu que no pot ser en català perquè la Diputació de Barcelona ho ha decidit així.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

368. 28/03/2022. Un vigilant de seguretat de Renfe: «¿en que idioma me hablas? ¡Esto es España!».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

369. 29/03/2022. «¿Quiere hablar en catalán o quiere que su hijo se cure?»: la resposta d'una metgessa del 061 a una mare.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

370. Març de 2022. L'Oficina d'Atenció al Ciutadà de Barcelona amonesta un treballador perquè parla en català amb els usuaris.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

371. 01/04/2022. Una infermera la pressiona perquè parli en castellà perquè «el español es la lengua que hablan todos».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

372. 09/04/2022. Un conductor d'autobús d'Eivissa diu a un viatger que ni entén ni vol entendre el català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

373. 11/04/2022. Va a tramitar el certificat digital en una oficina d'Hisenda i es veu forçada a girar al castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

374. 21/04/2022. L'agent a la porta de la comissaria li diu que dins la poden atendre en català però que abans ha de passar per ella i parlar en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

375. 25/04/2022. Ha de fer de traductora dels metges del seu fill petit perquè cap d'ells sap expressar-se en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

376. 25/04/2022. Uns agents de la Guàrdia Urbana s'alteren molt quan els demana que parlin en català i l'amenacen amb multes per aquest motiu.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

377. 27/04/2022. Una funcionària li diu que dins del recinte de l'oficina de Correus el català no és oficial.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

378. 28/04/2022. Una treballadora de l'Ajuntament de Barcelona: «Si no me hablas en mi idioma no te contesto. Estamos en España».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

379. 28/04/2022. El policia que li renova el carnet d'identitat diu que no l'entén i no li canvia l'adreça que apareix al document.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

380. Fets succeïts el novembre de 2021, denunciats a Plataforma per la Llengua l'abril de 2022. Un guàrdia civil increpa i diu «mal educat» a un ciutadà perquè li parla en valencià.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

381. Abril de 2022. Va a l'hospital amb un dolor intens i no se sent amb cor de protestar quan li vulneren el dret d'opció lingüística.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

382. Abril de 2022. Ha de traduir tot el que ha dit perquè el metge diu que no l'entén.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

383. Abril de 2022. Exigeixen a un home que parli «en la lengua de todos» al jutjat de pau de Crevillent.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

384. 02/05/2022. Truca a Hisenda i cap de les persones que l'atén sap català ni troba ningú que el parli.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

385. 04/05/2022. L'amenacen de sancionar-la per parlar en català i quan els diu que ho ha posat en coneixement de Plataforma per la Llengua li prometen que no li posaran la sanció si oblida els fets.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

386. 08/05/2022. El servei d'atenció per intèrfon d'un pàrquing municipal li diu que si no parla en castellà no serà atès.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

387. 13/05/2022. Va a fer el DNI i li diuen que la seva actitud de mantenir-se en català és «una tontería».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

388. 20/05/2022. Una doctora que no entén el català es nega a atendre una pacient i emplena l'informe mèdic de mentides.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

389. 25/05/2022. Truca a un número d'Hisenda de Barcelona per fer la declaració de la renda però no l'atenen en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

390. Maig de 2022. Li diuen que ja pot estar contenta que la seva mare tingui infermeres, encara que no entenguin el català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

391. 02/06/2022. Un agent de la policia estatal a un ciutadà: «en español porque estamos en España».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

392. 03/06/2022. Quan reclama que no li vulnerin el dret de parlar en català li diuen que «això no va de política sinó de salut i de curar-se».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

393. 14/06/2022. Una metgessa diu a un pare i un fill en diverses ocasions que si parlen en català no els entén.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

394. 15/06/2022. Un vigilant de Prosegur d'una estació de Rodalies escridassa una viatgera perquè li parla en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

395. 16/06/2022. Una treballadora de la Diputació d'Alacant a una d'un ajuntament: «O me hablas en castellano o no podemos hablar, así de claro».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

396. 26/06/2022. Després d'esperar quatre hores perquè l'atenguin, la metgessa li exigeix que parli en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

397. 27/06/2022. Un metge a un pacient: «si em parla en valencià, vostè ha d'abandonar la consulta».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

398. 29/06/2022. Li truquen del centre de salut pels resultats d'unes radiografies i li exigeixen que no parli en valencià.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

399. 30/06/2022. A la taquilla de Renfe no el volen atendre en català perquè «estamos en España» i també es neguen a donar-li el full de reclamacions.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

400. Juny de 2022. Un funcionari d'Hisenda li diu mal educat perquè «ja li han dit que parli en castellà».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

401. 03/07/2022. Un metge diu a una pacient que si vol que li parlin en català haurà de demanar per un altre doctor.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

402. 12/07/2022. El socorrista de la piscina municipal ni parla ni entén el català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

403. 20/07/2022. Exigeixen a una advocada que usi el castellà perquè el català genera «indefensió» a l'altra part, una gran empresa.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

404. 26/07/2022. Un agent de la Guàrdia Civil vol obligar un ciutadà mallorquí a parlar-li en castellà i s'enerva quan li diu que el castellà i el català són igual de «cooficials».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

405. 28/07/2022. La policia espanyola li diu que no l'atendran si parla en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

406. Juliol de 2022. Truca a la Gerència del Cadastre de Catalunya i li diuen que no l'entenen, que això és el cadastre «general».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

407. 08/08/2022. A l'oficina de tramitació del DNI i el passaport no hi ha cap treballador que l'entengui.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

408. 14/08/2022. No li venen uns bitllets de tren perquè parla en valencià i Renfe ho justifica.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

409. 17/08/2022. Una funcionària d'expedició de DNI i passaport: «yo no hablo menorquín».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

410. Comunicat el 18/08/2022. Demana reiteradament que una formació finançada pel SOIB es faci també en català, però al final es fa tot en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

411. 31/08/2022. L'empresa concessionària de la gestió de residus de l'Ajuntament de Canovelles no atén en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

412. 05/09/2022. Truca al 060 per demanar cita per l'examen de conduir i li diuen que no l'atendran si no parla «en español».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

413. 09/09/2022. Un metge del CAP de Cervera diu a una pacient que si no parla en castellà no l'atendrà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

414. 11/09/2022. Un treballador de Renfe que ja l'havia discriminat en una altra ocasió li diu que és un «gilipollas» perquè li demana que parli en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

415. 12/09/2022. Una funcionària judicial li exigeix que parli en castellà tot i que entén tot el que li diu.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

416. 12/09/2022. Un agent dels Mossos d'Esquadra exigeix a un jove que li parli en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

417. 13/09/2022. Els metges pressionen reiteradament el seu marit perquè parli en castellà però li fa por denunciar-ho perquè no vol perjudicar-lo.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

418. 13/09/2022. El metge li diu que parli en castellà perquè no entén el català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

419. 17/09/2022. Una treballadora de Renfe li diu que parli en castellà perquè ella «només porta dues setmanes aquí».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

420. 22/09/2022. Es veu obligat a passar-se al castellà al metge per la urgència de tornar al lloc de treball.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

421. Estiu de 2022. O parla en castellà o es queda sense atenció mèdica.
Font: Escola Valenciana.

422. 29/09/2022. Un vigilant de seguretat del SOC escridassa una dona que li demana que l'atengui en català i afirma que no té cap obligació en relació amb aquesta llengua.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

423. 29/09/2022. Un treballador de Correus se'n va sense lliurar-li el paquet perquè li diu el DNI en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

424. Setembre de 2022. La metgessa li diu que no l'entén bé i a ell li queda la sensació que el diagnòstic mèdic s'ha vist afectat.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

425. 03/10/2022. Al Registre Civil li exigeixen que parli en castellà tot i que clarament entenen el que els diu.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

426. 04/10/2022. Una treballadora de la Seguretat Social s'altera perquè un usuari li parla en valencià, li exigeix que s'expressi en castellà i es nega a identificar-se i a donar-li un full de reclamacions.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

427. 04/10/2022. Un vigilant de l'Hospital del Parc Taulí de Sabadell li diu que no l'entén perquè parla en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

428. 06/10/2022. Una metgessa a un pacient: «estamos en España y aquí todos sabéis hablar en español, ¿verdad?».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

429. 07/10/2022. Al CAP de Torroella de Montgrí no l'entenen en català i sent que en castellà no s'explica tan bé.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

430. 08/10/2022. La policia espanyola a l'aeroport del Prat exigeix a una ciutadana que fa una consulta en català que canviï de llengua.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

431. 10/10/2022. Una metgessa a un pare i un xiquet menut: «no entiendo nada. Salga a fuera y le atenderá otro medico».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

432. 11/10/2022. Una metgessa vexa una pacient veneçolana perquè li parla en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

433. 11/10/2022. L'escridassen a l'estació per parlar en català: «sé cuatro idiomas y no me da la gana hablar en catalán».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

434. 13/10/2022. La policia espanyola exigeix a un advocat que s'hi comuniqui en castellà perquè no estan obligats a conèixer «el dialecto catalán».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

435. 14/06/2022 i 14/10/2022. Sancionat amb 601 euros per parlar en valencià al metge.
Font: «Sancionen amb 601 euros un home per parlar en valencià a un centre de salut d'Alfafar» https://www.naciodigital.cat/noticia/240860/sancionen-601-euros-home-parlar-valencia-centre-salut-dalfafar, *Diari de Balears*; «El veí multat per demanar expressar-se en valencià a l'ambulatori d'Alfafar presentarà al·legacions» https://www.apuntmedia.es/noticies/societat/vei-multat-demanar-expressar-valencia-l-ambulatori-d-alfafar-presentara-legacions_1_1553985.html, *À Punt.*

436. 15/10/2022. Una vigilant de l'Hospital d'Olot se'n riu que la Generalitat tingui normes de protecció dels drets lingüístics.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

437. 15/10/2022. O signa un consentiment informat en castellà o es queda sense ressonància magnètica.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

438. 20/10/2022. Una agent de policia li diu que li són igual les lleis i els drets i que si vol rebre atenció ha de parlar en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

439. 21/10/2022. Una metgessa a un pare: «O em parles en castellà o no podrem atendre la teua filla».
Font: «L'administrativa d'un ambulatori d'Alacant: «O em parles en castellà, o no podrem atendre la teua filla» https://www.apuntmedia.es/noticies/societat/l-administrativa-d-un-ambulatori-d-alacant-parles-castella-podrem-atendre-teua-filla_1_1556250.html, *À Punt.*.

440. 21/10/2022. Renfe a unes ciutadanes valencianes que demanen informació: «¡en castellano!».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

441. 21/10/2022. Un empleat de Correos escridassa una ciutadana perquè li parla en català i ell treballa per «una empresa estatal».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

442. 22/10/2022. La policia local de Petrer amenaça un nuvi el dia del seu casament de portar-lo «al cuartelillo» si no parla en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

443. 24/10/2022. El carter se'n va sense lliurar una carta perquè «no entiendo el catalán».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

444. 02/11/2022. No pot fer una oposició en valencià perquè Asp és un municipi de predomini històric castellà, criteri que no s'aplica a la inversa.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

445. 02/11/2022. Un policia ordena un pare i una filla que parlin en castellà si volen tramitar la renovació del document d'identitat.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

446. 03/11/2022. Li diuen que cap professional del centre de salut el podrà atendre si parla en valencià.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

447. 07/11/2022. Es veu forçat a signar una autorització en castellà perquè li facin una operació mèdica.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

448. 14/11/2022. El metge li diu que no té l'obligació de parlar en català «perquè és del Perú».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

449. 16/11/2022. No es pot donar d'alta d'autònom perquè el seu nom conté la ce trencada.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

450. 18/11/2022. Un treballador de Renfe diu que no ha de saber català «porque estamos en España».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

451. 20/11/2022. A l'Hospital els diuen que han d'entendre el castellà i que si continuen demanant atenció en català els faran fora.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

452. 02/12/2022. Va a fer-se el passaport i el policia de la porta li exigeix que parli en castellà perquè «soy andaluz».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

453. 03/12/2022. Un taxista de Barcelona la fa fora del vehicle perquè parla en català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

454. 07/12/2022. Truca a un jutjat de Barcelona i li ordenen que parli en castellà.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

455. 11/12/2022. El guarda de seguretat del tren de la R4 li diu que no entén el català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

456. 11/12/2022. El metge li diu que li parli en castellà de manera imperativa i sense cap mena d'explicació ni excusa.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

457. 13/12/2022. Una metgessa vol forçar una anciana i la seva filla a parlar en castellà i quan s'hi neguen diversos sanitaris els diuen que en aquell hospital ningú no sap català.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

458. 13/12/2022. El conductor de l'autobús no entén res del que li diu, tot i que l'hi repeteix quatre vegades.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

459. 20/12/2022. El metge exigeix que parlin en castellà, tot i que la pacient és una dona gran que no en sap.
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

460. 27/12/2022. Un agent de la Guàrdia Urbana es nega a parlar en català perquè «me entiendes perfectamente».
Font: Cas comunicat directament a Plataforma per la Llengua.

461. Desembre de 2022. «El valenciano es un dialecto», «anda con cuidado, que soy yo quien tiene la aguja».
Font: Twitter https://twitter.com/mariajosanchis/status/1607316332936044544?s=20

PLATA
FORMA
PER LA
LLENGUA

L'ONG del català